

سوره سینما

ماهنامه داخلی سازمان سینمایی حوزه هنری - شماره نخست بهمن ماه ۱۳۹۵

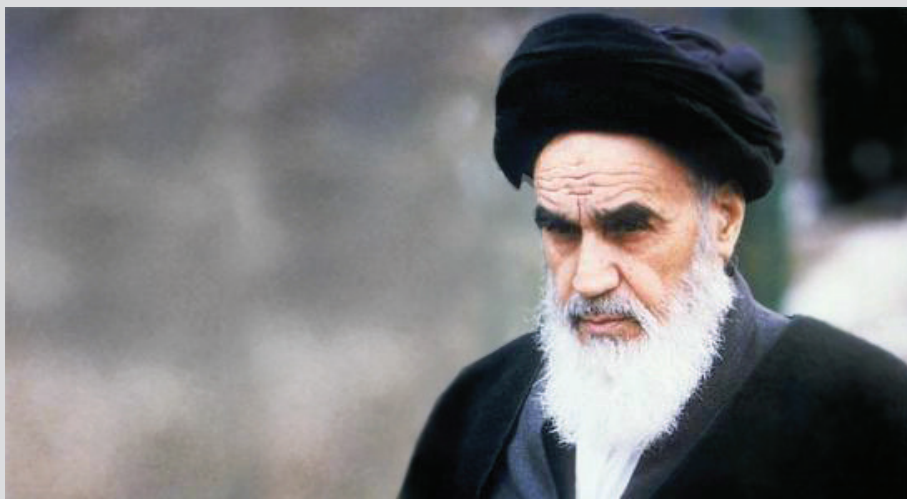
نظام درجه بندی سنی
مخاطب حلقه مفقوده
سینمای ایران

مشارکت در تاسیس
سینمای چند سالنه در کابل

حوزه هنری باید به جبهه هنر انقلاب تبدیل شود

گزارشی از روند بازسازی سینماهای حوزه هنری در سراسر کشور
۱۵۷ ظهور تا سقوط انسانیت!

کارنامه سازمان سینمایی حوزه هنری در جشنواره فجر

هنر در عرفان اسلامی ترسیم روشن عدالت، شرافت، انصاف و تجسم تلخکامی گرسنگان مغضوب قدرت و پول است.

بنیانگذار جمهوری اسلامی
حضرت امام خمینی(ره)

هنر سینما بدون شک، یک هنر برتر است؛ یک روایت گر کاملاً مسلط که هیچ روایتگری تا کنون در بین شیوه های هنری روایت یک واقعیت و یک حقیقت، به این کارآمدی نیامده؛ یک هنر پیچیده و متعالی.

مقام معظم رهبری
حضرت آیت الله خامنه ای

فهرست

رویدادها	۴
راهبرد/ نشست های رئیس کمیسیون فرهنگی، رایزنی فرهنگی افغانستان، دبیر جشنواره فجر	۱۱
پرونده / حوزه هنری در جشنواره فجر	۱۵
گفتگو / مدیران سازمان سینمایی سوره	۲۲
گزارش / سمینار سالانه بهمن سبز	۲۵
پرونده / نهضت سینماسازی	۲۶
دیدگاه / سینما و ضرورت چهره سازی درست و واقعی از مسلمانان	۳۶
پرونده / جشنواره فیلم رویش، معرفی برگزیدگان	۳۸
پرونده / نظام درجه بندی سنی مخاطب	۴۲
پرونده / مستند A157	۵۲
فیلم / بیست و یک روز بعد	۵۴
پرونده / بانک جامع اطلاعات سینمای ایران	۳۸

سوره سینما

خبرنامه داخلی سازمان سینمایی حوزه هنری
سازمان تبلیغات اسلامی

شماره نخست بهمن ماه ۱۳۹۵

صاحب امتیاز: سازمان سینمایی حوزه هنری
مدیر مسئول و سردبیر: یزدان عشیری
مجری طرح: آرش رمضانیان

تحریریه: ابوالفضل ذوالفقاری، امید عشریه.
تینا جلالی، نرگس ساجد

صفحه آرایی: مانی گرافیک
عکس: سحر قریب، حامد حیدری.

با تشکر از محمد علی حیدری و فاطمه
پزشکی و حامد نیکومرام

عکس روی جلد: فیلم سینمایی بیست و یک روز بعد
نوید سجادی حسینی

تلفن: ۸۸۹۱۸۱۲۸-۸۸۸۰۹۵۰۷
آدرس: تهران، خیابان سمیه، نرسیده به خیابان حافظ
ساختمان حوزه هنری، طبقه چهارم، سازمان سینمایی حوزه هنری

سازمان سینمایی حوزه هنری بدون شک، یکی از مراکز مهم، تاثیرگذار و جریان ساز در عرصه سیاستگذاری، تولید و سینماداری کشور به شمار می آید. وسعت فعالیت این سازمان و تنوع و کثرت برنامه ها و حجم گسترده اخبار و گزارش های مرتبط می طلبد تا سامانه اطلاع رسانی منسجم و پیوسته ایی علاوه بر فضای مجازی برای استفاده افکار عمومی، علاقمندان به فعالیت های سینمایی بویژه، فعالان، دست اندر کارن و مدیران فرهنگی و سینمایی تهیه گردد.

گسترده گ فعالیت های این سازمان در قالب مراکزی چون: باشگاه فیلم سوره، مرکز مستند سوره، موسسه فرهنگی هنری بهمن سبز، مرکز مطالعات رادیویی، تلویزیونی و انیمیشن، موسسه هنرهای تصویری سوره، مرکز تولید متن، مدیریت امور بین الملل و بازرگانی، واحد توسعه فعالیت های تصویری استان های حوزه هنری، امور نقد و انتشارات و ... در کنار جایگاه گفتمان سازی و جهت دهی محتوایی در سطح ملی و بین المللی گستره بزرگ و پرتنوعی از فعالیت ها را فراهم می سازد که قطعاً، برای بهره مندی بهتر و ملموس تر از این گستره نیاز به ساختار اطلاع رسانی مستمر و یکپارچه بود.

این نشریه در نظر دارد به روالی منظم و مستمر از این پس، نسبت به انعکاس و اطلاع رسانی فعالیت های سازمان در زمینه جشنواره ها، نشست ها، همایش ها، تولیدات تجربی و حرفه ای، معرفی آثار، عملکرد مراکز و موسسات و نیز، بازتاب های رسانه ای و اظهارات و واکنش های اهالی فرهنگ و هنر اقدام نماید. طبیعی است در پرتو خرد جمعی و همراهی همه عزیزان در زیر مجموعه های سازمان این موضوع میسر خواهد شد.

انتشار ماهنامه داخلی با عنوان «سوره سینما» که برند نهاده شده برای راهبرد رسانه ای سازمان سینمایی حوزه هنری نیز، است به همین منظور، مورد توجه و برنامه ریزی قرار گرفته که امیدواریم با انتشار این سلسله نشریات بیش از گذشته پاسخگوی مشتاقان و علاقمندان سینما؛ و نیز، شاهد انعکاس بهتر تلاش ها، اقدامات و فعالیت های مدیران و همکاران مان در این نهاد مهم باشیم.

بازدید مدیران حوزه هنری و سازمان سینمایی از پشت صحنه «بیست و یک روز بعد»

محسن مومنی شریف، حبیب ایل بیگی و محمد حمزه زاده از پشت صحنه فیلم سینمایی «بیست و یک روز بعد» نخستین ساخته سینمایی سیدمحمد رضا خردمندان محصول سازمان سینمایی حوزه هنری بازدید کردند.

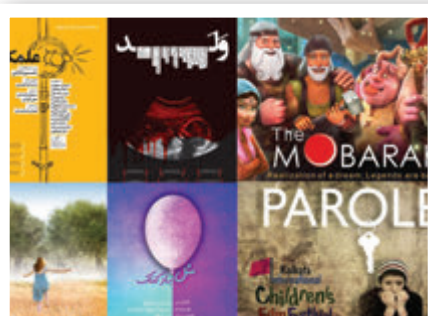
پنج شنبه ۲۰ آبان ماه محسن مومنی شریف، رئیس حوزه هنری، حبیب ایل بیگی، معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی، محمد حمزه زاده، رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری و محمد رضا شفا، مدیر عامل باشگاه فیلم سوره حوزه هنری از پشت صحنه فیلم سینمایی «بیست و یک روز بعد» در لوکیشنی واقع در وردآورد کرج محله کاروانسرا سنگی دیدن کردند و ضمن گفتگو با عوامل صحنه، از روند تولید فیلم مطلع شدند.

تولید فیلم دفاع مقدسی «سرو زیر آب» با مشارکت سازمان سینمایی حوزه هنری

فیلم سینمایی «سرو زیر آب» به کارگردانی محمدعلی باشه آهنگر با مشارکت موسسه «سوره سینمای مهر» حوزه هنری، بنیاد سینمایی فارابی و موسسه تصویر شهر در حال ساخت است.

«سرو زیر آب» آخرین اثر محمدعلی باشه آهنگر متفاوت از دیگر آثار این فیلمساز است و فضای جدیدی از جنگ را مطرح می کند و در مقایسه با فیلم «ملکه» از جهت محتوا و فضاسازی اثری سنگین تر محسوب می شود. در واقع این فیلم سینمایی از میانه تا پایان جنگ و آسیب های پیرامون این پدیده را مورد بررسی قرار می دهد.

حضور سازمان سینمایی حوزه هنری با ۹ فیلم در جشنواره کودک «کلکته» هند

فیلم های سینمایی «آزادی مشروط» به کارگردانی حسین مهکام و انیمیشن-رئال «مبارک» به کارگردانی محمد رضا نجفی امامی به همراه فیلم های کوتاه «مثل بادکنک»، «ولد»، «قرار بی قرار»، «علمک»، «رویای گل ها»، «مرد و بچه» و «کودکان باران» تولید شده در باشگاه فیلم سوره در ششمین جشنواره بین المللی فیلم کودک «کلکته» در کشور هند به نمایش در می آیند. فیلم های «آزادی مشروط»، «علمک» و «مبارک» تاکنون در جشنواره های بین المللی فیلم «کمبریج» انگلستان و «چنای» هند مونترال کانادا و «بوسان» حضور داشته اند. ششمین دوره جشنواره بین المللی فیلم کودک «کلکته» از ۵ الی ۱۲ دی ماه در کشور هند برگزار شد.

حوزه هنری برای «دایان» به کارگردانی بهروز نورانی پور پروانه ساخت گرفت

فیلم نامه های «ضد قهرمان» به تهیه کنندگی، کارگردانی و نویسندگی رضا کریمی در ژانر اجتماعی، «سربازان گهواره» به تهیه کنندگی، کارگردانی و نویسندگی مجتبی فرآورده در ژانر انقلاب، «دایان» به تهیه کنندگی حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی، کارگردانی و نویسندگی بهروز نورانی پور در ژانر اجتماعی، «هت تریک» به تهیه کنندگی مجید مطلبی، کارگردانی و نویسندگی رامتین لوفی در ژانر اجتماعی و «قطار آن شب» به تهیه کنندگی بهروز رشاد، کارگردانی حمیدرضا قطبی و نویسندگی بهروز رشاد در ژانر کودک و نوجوان موافقت شورای ساخت سازمان سینمایی را اخذ کردند.

بخش فیلم «کارگر ساده نیاز مندیم» به حوزه هنری رسید

سازندگان فیلم سینمایی «کارگر ساده نیاز مندیم» به کارگردانی منوچهر هادی با حوزه هنری برای بخش فیلم به توافق رسیدند. فیلم سینمایی «کارگر ساده نیاز مندیم» به کارگردانی منوچهر هادی در جشنواره فیلم فجر امسال به نمایش در می آید و پس از این جشنواره درباره وضعیت اکران عمومی آن تصمیم گیری خواهد شد. این فیلم جزو آثار متفاوت سینمای اجتماعی خواهد بود و با روایت مشکلات یکی از قشرهای کم درآمد جامعه امیدواریم با استقبال خوبی از سوی مخاطبان مواجه شود.

آثار بخش های مختلف مسابقه جشنواره فیلم کوتاه «رویش»

هیات انتخاب بخش مستند دهمین جشنواره فیلم کوتاه دینی «رویش» شامل آقایان وحید چاووش، داریوش یاری و حجت الاسلام جواد گلی، از بین بیش از ۴۴۰ اثر مستند که در دو بخش «ملی» و «جوانانه» شرکت کرده بودند، ۲۷ اثر مستند را برای حضور در این جشنواره معرفی کرد. همچنین هیات انتخاب بخش پویانمایی شامل آقایان احسان کاوه، امیرمهران و محمد امین همدانی، از بین ۱۵۰ اثر پویانمایی شرکت کرده در دو بخش «ملی» و «جوانانه» ۲۵ اثر پویانمایی را برای حضور در این جشنواره معرفی کرد. گفتنی است هیات انتخاب بخش داستانی شامل آقایان نصرالله تابش، کریم فائقیان و امیر مهدی پور وزیری، از بین بیش از ۶۰۰ اثر داستانی ۳۰ اثر داستانی را برای حضور در دهمین جشنواره فیلم کوتاه دینی رویش انتخاب کردند.

سازمان سینمایی حوزه هنری با ۱۵ اثر در جشنواره مردمی فیلم عمار

سازمان سینمایی حوزه هنری در مجموع با ۱۵ اثر در جشنواره فیلم عمار حاضر است. ۵ فیلم مستند محصول «مرکز مستند سوره» و ۱۰ فیلم کوتاه، انیمیشن و نماهنگ محصول «باشگاه فیلم سوره». به گزارش ماهنامه سوره سینما به نقل از روابط عمومی جشنواره عمار، آثار بخش مسابقه هفتمین جشنواره مردمی فیلم عمار در بخش مستندهای اقتصادی مقاومتی، سبک زندگی، بیداری اسلامی و وحدت، مدافعان حرم، «تاریخ انقلاب، دفاع مقدس و فتنه ۸۸»، «تاریخ فرهنگی اجتماعی انقلاب»، «جنگ نرم، مستند ملت قهرمان، نقد درون گفتنی، پویانمایی و موشن گرافیک و داستانی از سوی دبیرخانه این دوره از جشنواره اعلام شد.

فیلم سینمایی «هیئات» در شبکه نمایش خانگی سوره توزیع شد

فیلم سینمایی «هیئات» به تهیه کنندگی محمد رضا شفیعی توسط موسسه هنرهای تصویری سوره وابسته به سازمان سینمایی حوزه هنری میهمان خانه هاشد. «هیئات» یک فیلم اپیزودیک است که به ترتیب هادی نائیجی، دانش آقباشاوی، روح الله حجازی و هادی مقدم دوست آن را کارگردانی کردند و به تهیه کنندگی محمد رضا شفیعی توسط موسسه هنرهای تصویری سوره در شبکه نمایش خانگی توزیع شده است. دی وی دی فیلم سینمایی «هیئات» شامل فیلم پشت صحنه و گالری عکس های صحنه و پشت صحنه است که در شبکه نمایش خانگی توزیع می شود.

«مزار شریف» و «سکوت رعنا» در جشنواره «تامیل نادو» هند

دو فیلم سینمایی «مزار شریف» و «سکوت رعنا» از تولیدات سازمان سینمایی حوزه هنری در جشنواره بین‌المللی فیلم «تامیل نادو» کشور هند حضور یافتند.

فیلم سینمایی «مزار شریف» به کارگردانی حسن برزیده و «سکوت رعنا» به کارگردانی بهزاد رفیعی از محصولات سازمان سینمایی حوزه هنری، در بخش رقابتی چهاردهمین جشنواره بین‌المللی فیلم «تامیل نادو» کشور هند به نمایش درآمدند.

فیلم سینمایی «مزار شریف» که در سی و سومین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم فجر دیپلم افتخار بهترین جلوه‌های ویژه و سیمیرغ بلورین بهترین موسیقی متن را دریافت نمود، پیش‌تر در چندین جشنواره بین‌المللی حضور داشته است. این فیلم به داستان حمله تروریستی طالبان به کنسولگری جمهوری اسلامی ایران در شهر مزار شریف می‌پردازد که طی آن تعدادی از دیپلمات ایرانی به شهادت رسیدند.

فیلم سینمایی «سکوت رعنا» جایزه بهترین فیلم کودک از جشنواره «کیندر کینو» کشور آلمان را از آن خود کرده است. همچنین این فیلم در جشنواره بین‌المللی فیلم کودک شارجه نامزد دریافت جایزه بهترین فیلم بود. پیش‌تر این فیلم در نوزدهمین جشنواره کودک هند به نمایش درآمد که با استقبال بی‌نظیر تماشاگران روبرو شد. این فیلم داستان دختری هفت ساله است به نام رعنا که در یکی از روستاهای شمال ایران زندگی می‌کند و دارای یک مرغ خاصی است، به نام کاکلی.

جشنواره بین‌المللی فیلم «تامیل نادو» از ۱۹ الی ۲۱ آبان ماه در شهر چنای کشور هند برگزار شد.

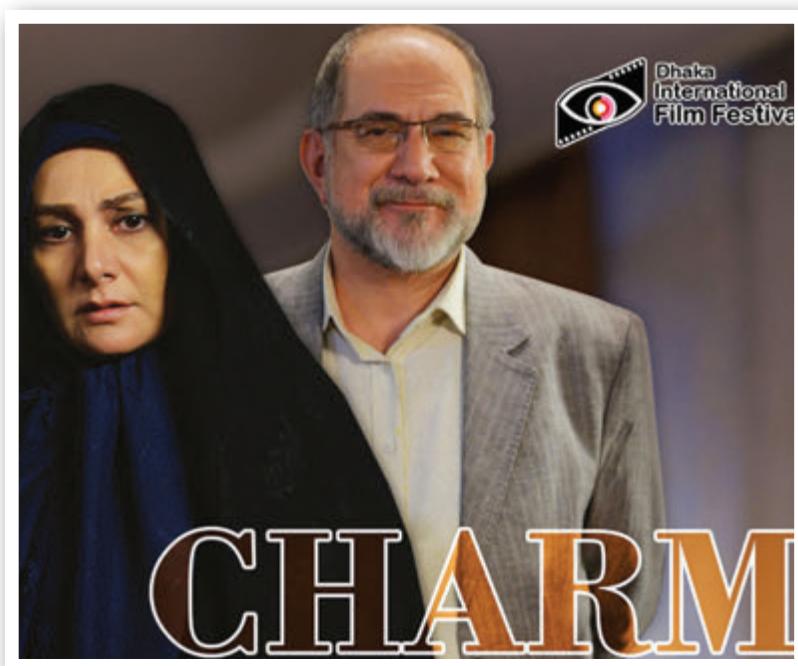
بازدید مدیر عامل موسسه «سینما شهر» از سینما «بهمن»

وی ادامه داد: خوشحالیم که دهه فجر امسال علاوه بر بهره‌برداری از سالن یک سینما «بهمن» تهران، نخستین پردیس شهر اصفهان، پردیس «چهار باغ» هم افتتاح خواهد شد و در این سینمای چهار سالنی و مدرن که معماری ایرانی دارد، میزبان شهروندان خوب اصفهانی خواهیم بود. همچنین سینما «جوان» بیجار پس از تجهیز در دهه فجر راه‌اندازی می‌شود. کاظمی افزود: سال ۹۶ یکی از مهمترین برنامه‌های موسسه بهمن سبز، ساخت نخستین پردیس سینمایی در شهر شیراز است. شیراز یکی از گلوگاه‌های اکران و یکی از اولویت‌های ماست، به تازگی یک سینما در این شهر به حوزه هنری تحویل داده شده و با برنامه ریزی‌هایی که از قبل داشتیم پروسه ساخت پردیس سینمایی «چهار راه زند» سال آینده در این شهر فرهنگی و تاریخی کلید خواهد خورد.

مدیر عامل موسسه «بهمن سبز» گفت: امسال برنامه‌ریزی‌های مفصلی برای ساخت یک پردیس در شهر مراغه انجام شد و سال آینده فاز اجرایی این پروژه می‌شویم.

مهندس مجید مسچی مدیر عامل موسسه «سینما شهر» شنبه ۱۸ دیماه از روند بازسازی سینما «بهمن» تهران بازدید کرد. روز شنبه ۱۸ دیماه مهندس مسچی با حضور در سینما «بهمن» تهران از روند بازسازی و ساخت و ساز در سالن شماره یک این سینما مطلع شد. سینما بهمن متعلق به حوزه هنری است و بازسازی سالن یک آن با مشارکت موسسه «سینما شهر» انجام می‌شود. این سالن دهه فجر آغاز به کار کرده و میزبان مخاطبان سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر خواهد بود. محمود کاظمی مدیر عامل موسسه «بهمن سبز»، غلامرضا فرجی مدیر پخش و بازاریابی و حسن رنجبر مدیر پشتیبانی و توسعه این موسسه در این بازدید حضور داشتند. کاظمی درباره وضعیت بازسازی سینماهای حوزه هنری گفت: روندی که یکی دو سال اخیر شروع شده با قدرت و برنامه ریزی در حال پیگیری است. با وجود مشکلات مالی، حوزه هنری در این دو سال روند بازسازی، تجهیز و ساخت سالن‌هایش را کند نکرده است.

«دلبری» در جشنواره بین‌المللی فیلم «داکا»

فیلم سینمایی «دلبری» به کارگردانی سید جلال اشکذری محصول سازمان سینمایی حوزه هنری و موسسه سیمای مهر در پانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم «داکا» در بخش فیلم‌های معنوی به نمایش در آمد. هنگامه قاضیانی، آتیلا پسیانی، عباس غزالی، محمدرضا شیرخانلو، مهسا هاشمی و مهدی عطاران بازیگران «دلبری» هستند. پانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم «داکا» از ۲۳ دی ماه الی ۱ بهمن ماه در شهر داکا پایتخت کشور بنگلادش برگزار شد.

نویسنده ترکیه‌ای مشاور «دایان» شد

بهر روز نورانی پور از پیوستن کمال آیان نویسنده ترکیه‌ای و قطب‌الدین صادقی به فیلم سینمایی «دایان» خبر داد.

بهر روز نورانی پور درباره آخرین وضعیت فیلم سینمایی «دایان» محصول سازمان سینمایی حوزه هنری گفت: به تازگی کمال آیان از نویسندگان سرشناس ترکیه‌ای به عنوان مشاور فیلمنامه به این پروژه اضافه شده که یکی از افرادی است که به نویسندگی فیلمنامه‌های زیادی در ترکیه پرداخته است.

وی افزود: قطب‌الدین صادقی هم به عنوان مشاور بازیگران به این اثر اضافه شده است اما قرار نیست در آن به ایفای نقش بپردازد.

نورانی پور بیان کرد: در حال حاضر فیلمنامه «دایان» آماده است و ما به تازگی برای آن پروانه ساخت گرفته ایم بنابراین فکر می‌کنم تا ۱۰ روز آینده بتوانیم آن را کلید بزنیم، مکان‌های فیلمبرداری این اثر هم در ترکیه و ایران خواهد بود و همانطور که پیشتر گفته بودم هیچ بازیگر ایرانی در آن به ایفای نقش نمی‌پردازد.

این کارگردان ادامه داد: بخش‌هایی از این فیلم در ترکیه و بخش‌هایی در ایران فیلمبرداری می‌شود و باید بگویم با توجه به اینکه «دایان» یک فیلم جاده‌ای است بخش‌های داخلی آن در ایران

و بخش‌های خارجی در ترکیه ضبط می‌شود. البته بخش‌های داخلی فیلمبرداری هم در مناطق کردنشین مانند کردستان، آذربایجان غربی و ... است و در ادامه سری هم به سوادکوه می‌زنیم. نورانی پور عنوان کرد: «دایان» فردای جنگ در خاورمیانه را روایت می‌کند، در واقع این فیلم درباره افرادی است که جنگ را تجربه کرده‌اند.

کارگردان مستند تحسین شده «A۱۵۷» در پایان بیان کرد: فیلمبرداری این فیلم در ۴۵ جلسه به پایان می‌رسد و در رابطه با معنی دایان هم باید بگویم که این نام به معنای مراقب و نگهبان است و نام هیچ شخصیتی در فیلم نیست.

تهران میزبان جشنواره و سینمای اخلاق می شود

یازدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای با شعار «سینمای اخلاق» از ۴ تا ۱۶ اسفند ماه سالجاری در تهران برگزار می‌شود. علی قربانی دبیر این جشنواره با اعلام این خبر افزود: این رویداد سینمایی در قالب بخش‌های «مسابقه سینمای ۱۰۰ ثانیه‌ای ایران» شامل دو بخش «اصلی» و «در مسیر تجربه» در زمینه‌های مستند، داستانی، پویانمایی و مسابقه سینمای ۱۰۰ ثانیه‌ای جهان در زمینه آثار مستند، داستانی، پویانمایی طراحی شده است. وی ادامه داد: جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ در این دوره در سه محور موضوعی «اخلاق و سبک زندگی»، «اخلاق و فرهنگ کار»، «اخلاق و اقتصاد مقاومتی» برنامه ریزی شده و فیلم‌ها باید ملهم از این سه محور کلی تولید شده باشند.

جمعی دور مانده باشد. مخاطبان نیز براساس علایق و سلیقه خود دست به انتخاب رسانه مورد علاقه شان می‌زنند، هر چند که بمباران اطلاعات فرصت را برای تشخیص سره از ناسره محدود می‌کند، اما پیام مناسب و شاخص همیشه بر اذهان عمومی تأثیر گذار خواهد بود.

وی اضافه کرد: در عصر ارتباطات، پیام می‌تواند در قالب هنر خود را نمایان سازد و این مسئله تأثیر گذاری و جذب مخاطب را افزایش می‌دهد و از سویی دیگر، این پیام هر چقدر با ظاهری آراسته‌تر و کوتاه‌تر بیان شود، مخاطبان بیشتری خواهد داشت و تأثیری افزون‌تر.

به گفته وی: در این میان، هنر سینما چه از لحاظ تأثیر گذاری و چه مخاطبان انبوه در رتبه نخست قرار می‌گیرد. داشتن پیام و این مسئله که فیلم‌ساز تا

فرهنگ صحیح انجام کار و حمایت از صنایع دستی و هنرهای سنتی ایرانی می‌شود و محور «اخلاق و اقتصاد مقاومتی» در برگیرنده مضامین و مفاهیمی چون: حمایت از تولید کالا و خدمات دانش بنیان ایرانی، فرهنگ تولید محصولات باکیفیت ایرانی، پوشش ملی و حمایت مردمی از تولید کالا و خدمات دانش بنیان باکیفیت ایرانی، تأثیرات مخرب خرید کالاهای خارجی و واردات بی‌رویه و غیر قانونی (قاچاق کالا) می‌گردد.

دبیر جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ خاطرنشان ساخت: فیلم ۱۰۰ یک پیام در عصر رسانه هاست. در جهان کنونی که جهان ارتباطات نام گذاری شده، کمتر حرکتی است که از چشم تیزبین رسانه‌ها و وسایل ارتباط

وی ضمن تشریح موضوعات جشنواره اضافه کرد: موضوع «اخلاق و سبک زندگی» شامل ترویج مفاهیم اخلاقی همچون: قانون مداری، گذشت، سعه صدر، ایثار و ترویج الگوی انسان انقلاب اسلامی، خانواده الگوی ایرانی اسلامی، فرهنگ اصیل ایرانی و نگاه دوباره به زندگی و زدودن غبار روزمرگی می‌شود. موضوع «اخلاق و فرهنگ کار» شامل مفاهیمی چون: کارآفرینی و کسب و کارهای نوین، تجاری سازی ایده‌های نو و تولید ثروت از علم،

۹ سالن سینمایی حوزه هنری میزبان جشنواره فجر

حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی با ۹ سالن سینمایی میزبان سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر است. به گزارش ماهنامه سوره سینما، یزدان عشیری مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری با اعلام این خبر گفت: جشنواره فجر بزرگ‌ترین رویداد فرهنگی و سینمایی کشور و بهترین بستر پیوند سینما، مردم و رسانه‌ها است. بدیهی است پویایی، شکوه و موفقیت آن به صورت خاص به نفع سینما و به صورت عام به نفع «فرهنگ عمومی جامعه» خواهد بود و البته این مستلزم حضور، همفکری و همراهی همه اعضای خانواده سینما و فعالان فرهنگی کشور است.

حوزه هنری علاوه بر حضور آثارش در بخش مسابقه سودای سیمرغ، با چهار سینما و ۹ سالن سینمایی اش فقط در تهران میزبان جشنواره فجر است ضمن اینکه سینماهای حوزه در بسیاری از استان‌ها نیز، عهده دار میزبانی این رویداد ملی هستند.

وی تأکید کرد: مجموعه سالن‌های سینمای آزادی، سینما استقلال، سینما سپیده با دو سالن و مجموعه سینمایی بهمن که به همت همکارانمان در موسسه بهمن سبز بازسازی شد میزبان این دوره جشنواره خواهد بود.

مراسم رونمایی مستند «بزنگاه» در حوزه هنری برگزار شد

بیژنی در ادامه صحبت هایش به مسایل روز کشور هم اشاره کرد و گفت: دولت آنقدر سوژه برای کاریکاتور درست کرده است که مانده‌ایم با این همه سوژه چه کنیم.

بیژنی در رابطه با مستند «بزنگاه» گفت: من در ابتدا مایل به ساخته شدن این مستند نبودم، ولی این کار شد. در هر صورت، مستند خوبی است و بیشتر به حاشیه زندگی من پرداخته که کمتر کسی از این‌ها اطلاع داشت و کارگردان خیلی وارد عرصه فعالیت‌های من که کاریکاتور و سیاست بود نشد.

مستند «بزنگاه» درباره زندگی و مجموعه فعالیت‌های مازیار بیژنی، کاریکاتورست ایرانی روزنامه کیهان است. او در سال ۱۳۵۱ در بابل به دنیا آمد. از اوایل دهه ۱۳۷۰ به صورت حرفه‌ای کاریکاتور را آغاز کرد و ۱۰ سال مسئولیت ستون کاریکاتور روزنامه کیهان را به عهده داشت. از جمله دیگر نشریاتی که او با آن‌ها همکاری داشته، «صبح» و ضمیمه تخصصی کاریکاتور روزنامه جوان (کشیده) است. نشریه تخصصی کاریکاتور با نام «بزنگاه» نیز از جمله دست‌آوردهای بیژنی است. لازم به ذکر است کاریکاتورهای ضد هولوکاستی او باعث محبوبیت بیش از پیش او شده است.

مراسم رونمایی از فیلم مستند «بزنگاه» محصول مشترک «مرکز مستند سوره» وابسته به سازمان سینمایی حوزه هنری و اداره فیلم بسیج به کارگردانی حسین همایونفر سه‌شنبه ۲۴ آذرماه در تالار سوره حوزه هنری برگزار شد.

محسن یزدی مدیر مرکز مستند سوره در ابتدای این مراسم با اشاره به سوابق مازیار بیژنی گفت: در مقطعی که اصلاح طلبان در مصدر امور کشور بودند و از سوی بعضی افراد در برخی از رسانه‌ها به میانی انقلاب و اسلام توهین و جسارت می‌شد مازیار بیژنی و کیهان یک تنه در مقابل آنها ایستادند. یزدی در ادامه گفت: مازیار بیژنی دل شیر دارد و امیدوارم همانگونه که در مستند مطرح می‌شود بیژنی به آرزویش یعنی شهادت در سوره برسد.

مازیار بیژنی که در این رونمایی حضور داشت، گفت: کار کاریکاتور کاری دشوار است که من در بعضی موارد با عکس‌العمل برخی از سازمان‌ها رو به رو شدم و برایم دچار مشکل شد. وی در پاسخ به این سوال که کاریکاتورست مورد علاقه او کیست، گفت: در مطبوعات بهترین نداریم ولی آقای نیرومند و جواد علیزاده در حوزه مطبوعاتی آثار خوبی دارند.

چه میزانی می‌تواند در یک زمان کوتاه این پیام را منتقل کند از مشخصه‌های اصلی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای است. چه بهتر که این پیام بر پایه نگاهی اخلاق مدارانه عنوان شود، وی اظهار داشت: اخلاق مسئله مورد نیاز جامعه ما و نیاز جوامع امروز بشری است.

دبیر جشنواره فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای گفت: ساخت فیلم‌هایی با زمان حداکثر ۱۰۰ ثانیه در کوتاه‌ترین زمان ممکن و با کلیتی منسجم کاری بسیار مشکل است و فیلم‌ساز می‌باید داستانی را بیان کند که آغاز، میانه و پایان داشته باشد و بتواند روی مخاطب تأثیر بگذارد.

وی افزود: فیلم ۱۰۰ یک فیلم کامل است با تمام مشخصات یک فیلم و با تکیه به دو عنصر ایجاز و خلافت، نه یک تیزر تبلیغاتی است، نه نمادنگ و نه بخشی از یک فیلم بلند. فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای رسانه‌ای نو و مناسب است برای ابزارهای جدید که با قابلیت تأثیرگذاری بسیار بالا در جهان پرشتاب و پرهیاهوی امروز می‌تواند ثانیه‌هایی مخاطب بی‌وقت و کم حوصله را به خود مشغول کند و در کنار انتقال مفهوم و پیام خود لذت بصری و زیبایی‌شناسانه هم به او هدیه کند.

رونمایی از مستند «حراج بزرگ» سازمان سینمایی حوزه هنری در جشنواره فیلم عمار

مستند «حراج بزرگ» به کارگردانی آرش انیسی محصول «مرکز مستند سوره» وابسته به سازمان سینمایی حوزه هنری یکشنبه ۱۲ دی ساعت ۱۴:۳۰ در هفتمین جشنواره مردمی فیلم عمار رونمایی می‌شد.

این مستند که با موضوع چای ایرانی به بررسی معضلات تولید در کشور می‌پردازد. آرش انیسی پیش از این تدوین فیلم سینمایی «در امتداد شهر» و مستندهایی مانند «آزادراه»، مجموعه اول «فرمانده» و ساخت فیلم‌های داستانی «ای پدر ما که در آسمانی»، «دست‌های کوچک»، «بازتاب یک ذهن ناتمام»، «در سوگ سیاوش»، «سودوگو» و «نرگس» را در کارنامه خود دارد.

عوامل فیلم مستند «حراج بزرگ» عبارتند از: تصویر بردار: سید جواد سیدی، عادل انیسی، امیر اصائلو، تدوین و صداگذاری: آرش انیسی، تحقیق و پژوهش: شقایق شوریان، دستیار کارگردان و برنامه ریز: نیما انیسی، مدیر تولید: عادل انیسی، مشاور اقتصادی: مهلا شوریان، تصویربرداری هوایی: سید جواد سیدی، جلوه‌های ویژه دیداری: فرید خاکساری، تهیه‌کننده: آرش انیسی.

گزارشی از مراسم آغاز فیلمبرداری فیلم سینمایی سرو زیر آب

ایوبی: حوزه هنری همواره همراه و حامی سینما بوده و هست

خطاب به سازندگان این پروژه گفت: می دانم روزهای سختی را پیش رو دارید فیلمسازی در این کشور با امکانات حداقلی کار سخت و طاقت فرسایی است. گمان می کنم شمایی که قدم در این راه گذاشتید اجر شما کمتر از بچه هایی که در آن فضا می جنگیدند نیست. آن زمان یکی از فرماندهان جنگ مصاحبه می کرد و می گفت: نمی دانم این شور، غوغا و احساسی که بین بچه های جنگ است چگونه می توان به نسل آینده منتقل کرد قطعا عملیات و جنگ و رویدادهای مربوط به آن منتقل می شود اما روایت این شور و غوغا و این حس موجود در جبهه ها آیا شدنی است؟ من امروز خوشحالم که سینمای ایران انتقال دهنده این شور و احساس است.

وی افزود: من برای عوامل این پروژه آرزوی موفقیت می کنم و افتخار می کنم که در کنار شما هستیم و می دانیم شما تاریخ تصویری فرهنگ و تمدن درخشان ایران اسلامی را روایت می کنید و حرفهای ناگفته ملت ایران را به گوش جهانیان می رسانید. ما اگر قابل باشیم در کنار شما و از سربازان این پروژه هستیم.

محمدعلی باشه آهنگر کارگردان فیلم سینمایی «سرو زیر آب» طی سخنانی عنوان کرد: نمی خواستم فیلم جنگی بسازم اما بنا به قولی که به سیدابوالقاسم حسینی بیست و اندی روز قبل از فوتش دادم و همینطور تاکید خانواده اش مجبور شدم ساخت این فیلم را آغاز کنم.

وی ادامه داد: مهمترین دلیل کار نکردن من در گونه دفاع مقدس هم این است که احساس می کنم ساخت فیلم جنگی نشدنی است. زمانی که ما ساخت فیلم جنگی را برای سینمای ایران شروع کردیم با کمترین امکانات و با سختی فراوان فیلم می ساختیم اما واقعا می شد فیلم جنگی ساخت. اما در حال حاضر نمی شود فیلم جنگی ساخت و اگر هم الان همه می بینید که امکانش فراهم شده احساس می کنم تنها لطف خداست که شامل حال این پروژه شده است. در سوره بقره می خوانیم که اگر از کسانی که انتظار کمک دارید به شما کمک نکردند خداوند متعال از جای دیگر به شما کمک می کند. واقعیتش را بخواهید در همه چیز دچار تردید شدم.

وی گفت: نزدیک به دو ماه است که دوستان برای ساخته شدن این سوله زحمت می کشند. این سوله شمایل سوله ای است که پیکرهای شهدای معراج را در اهواز انتقال می دادند و در گوشه ای به گونه ای که کسی متوجه نشود تقسیم بندی می کردند. از همه دوستانی که برای این پروژه زحمت کشیدند تشکر می کنم.

سیدحامد حسینی تهیه کننده فیلم «سرو زیر آب» هم گفت: غرض از صحبت کردن بیان تشکر است. بعد از پنج سال به لطف خدا و مدد شهدا و همکاری شما مسئولین محترم ساخت این پروژه آغاز شد. خیلی ممنونم از همه عزیزان.

وی گفت: تاریخ آینده، ما را به سینما می شناسد. هیچ وقت فکر نمی کردیم سنگ نوشته های دیوارهای سال های دور؛ امروز مقطع شناخت تاریخی ما باشد. حتما پنجاه سال آینده ما را به سینما می شناسد. ما کتاب مصور تاریخ را می نویسیم و روایت می کنیم. این عنایت خداست به ما قدر این لطف خدا را بدانیم. در قحطی حمایت از آقایان: ایوبی، حمزه زاده، تابش و احمدی تشکر می کنم که از ما حمایت کردند.

بعد از مراسم افتتاحیه حجت الله ایوبی، محمد حمزه زاده، علیرضا تابش و سید علی احمدی به همراه محمد علی باشه آهنگر در جریان چگونگی ساخته شدن این فیلم قرار گرفتند و از لوکیشن فیلم دیدن کردند. محمدعلی باشه آهنگر در این بازدید به تشریح صحنه های مهم و فضا سازی های آماده شده و دکور و موقعیت ها پرداخت.

فیلم سینمایی «سرو زیر آب» در مورد شهداء گمنام و اتفاقاتی است که در معراج شهداء و نبرد لوله اهواز افتاده است. در جریان این بازدید، فیلمبرداری این فیلم نیز با حضور جمعی از خانواده های شهدا آغاز شد.

«سرو زیر آب» از آن پروژه هایی بود که نیاز به حمایت دیگر سازمان ها را هم داشت و سازمان سینمایی به تنهایی نمی توانست بخش مالی آن را بر عهده بگیرد.

ایوبی گفت: امروز بسیار خوشحالم یاران و دیگر دوستان سینما از جمله حوزه هنری که همیشه همراه ما و حامی سینما بوده و هست، بنیاد سینمایی فارابی، موسسه تصویر شهر همه امروز دست به دست هم دادیم و امروز این پروژه با شکوه کار خود را آغاز کرد.

رئیس سازمان سینمایی همچنین گفت: برخی مسائل در سینمای ایران فهمش مشکل است و متأسفانه کار را برای اهالی سینما سخت می کنیم. بچه هایی که با تلاش و کوشش فراوان فیلم دفاع مقدس می سازند به راحتی به فیلمشان بر چسب ضد جنگ می زنیم.

ایوبی با اشاره به اینکه با بیان اینکه کار را برای سینماگران سخت نکنیم گفت: اجازه بدهیم فضا کمی برای چهره هایی که امین ما هستند امن تر باشد. قطعاً می دانیم فیلمسازی چون باشه آهنگر با ساخت فیلمش دینی که به دفاع مقدس دارد نشان می دهد. به فیلمسازانمان اطمینان کنیم و با نگاهی بلند نظرانه تر به سینمای دفاع مقدس، دینی و اجتماعی نگاه کنیم و راه را برای فیلمسازانش باز بگذاریم تا کار کنند.

وی در بخش دیگری از صحبت خود با اشاره به اینکه فیلمسازان ما تاریخ تصویری ایران اسلامی را می نگارند گفت: به این نکته اهمیت دهیم که روایت تصویری امروز در دنیا حرف اول را می زند. خیلی خوشحالم در آستانه دهه مبارک فجر و جشن های پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی و در ایام یاد و خاطره شهدای دفاع مقدس و آن حماسه بزرگ «کربلای ۵» این فیلم کلید می خورد.

ایوبی در بخش دیگری از صحبت خود

مراسم افتتاحیه فیلمبرداری فیلم سینمایی «سرو زیر آب» به کارگردانی محمدعلی باشه آهنگر و تهیه کنندگی سیدحامد حسینی در لوکیشنی (سوله) واقع در اتوبان بسیج با حضور تعدادی از خانواده های معظم شهدا، مدیران سینمایی و عوامل فیلم برگزار شد.

در این مراسم حجت الله ایوبی رئیس سازمان سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، محمد حمزه زاده رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری، علیرضا تابش مدیر عامل بنیاد سینمایی فارابی، سیدعلی احمدی مدیر عامل موسسه تصویر شهر، مسعود احمدیان معاون فرهنگی بنیاد سینمایی فارابی، جلیل اکبری صحت مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی، یزدان عشیری مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری، جعفر حسینی مدیر واحد توسعه فعالیت های تصویری استان های حوزه هنری و سیدمحمد حسینی مدیر مرکز تولید متن سازمان سینمایی حوزه هنری حضور داشتند.

در ابتدای مراسم مجری با قدر دانی از حضور مهمانان به این موضوع اشاره کرد که فیلمبرداری این فیلم همزمان با سی امین سالگرد عملیات کربلای ۵ آغاز شده است.

حجت الله ایوبی در این مراسم طی سخنانی گفت: باعث خوشحالی و افتخار من و همکارانم است که بالاخره فیلم «سرو زیر آب» به کارگردانی آقای باشه آهنگر عزیز؛ چهره دوست داشتنی فیلم های دفاع مقدس امروز کارش را آغاز می کند.

وی ادامه داد: از همان روز اول که پایم را به مدیریت سینما گذاشتم یکی از پروژه ها و پرونده هایی که با آن روبرو بودم فیلم «سرو زیر آب» بود. با میل و اشتیاق بسیار بالا فیلم نامه را خواندم و تحسینش کردم و آرزو کردم که این پروژه کار خود را زودتر آغاز کند اما

نشست مشترک مدیران حوزه هنری با رئیس کمیسیون فرهنگی

در اعتبارات مالی به حوزه هنری کمک خواهد کرد. اما می‌توان مسیرهای مالی دیگری را هم برای تامین درآمدها پیدا کرد. در این زمینه می‌توان از مردم کمک گرفت که خود بزرگترین سرمایه‌های این کشور هستند.

مومنی شریف: حوزه هنری در هیچ مقطعی تا این اندازه از استعداد های جوان و انقلابی برخوردار نبوده است

محسن مومنی شریف مدیرعامل حوزه هنری نیز در این نشست گفت: دغدغه من در حال حاضر بی‌اعتنایی و تلقی سطحی برخی مسئولان دولتی به فرهنگ و هنر کشور است که شایسته کشوری با سابقه سی و چند سال انقلاب نیست. کشوری که امثال شهید مطهری، شهید بهشتی، شهید باهنر و... را در خود پرورش داده حالا به کجا رسیده است و مسئولان فرهنگی آن بعضاً ارزش‌ها فاصله گرفته‌اند و این وظیفه کمیسیون فرهنگی مجلس را برای بهبود این وضعیت سخت می‌کند.

وی با اشاره به این که حوزه هنری در وضعیت فعلی به دلیل محدودیت‌های مالی از نقطه مطلوب و ایده آل خود فاصله دارد، بیان کرد: انتظارات از حوزه هنری بیشتر از این‌هاست و ما از نقطه ایده آل خود فاصله داریم و خود به این امر واقفیم. با این حال در حوزه نیروی انسانی در هیچ مقطعی حوزه هنری تا این اندازه از استعداد های جوان و انقلابی در هنر بهره نبرده است.

مومنی شریف همچنین ادامه داد: داعش سر بر می‌آورد و می‌رود اما تاثیر آن علیه انقلاب به این زودی‌ها رفتنی نیست و آنچه منجر به از بین رفتن این تاثیر خواهد شد، اقدام فرهنگی مستمر و مداوم است. این مهم نیز با تربیت نیروهای انسانی توانمند محقق می‌شود که در حوزه هنری مورد توجه است و من نظیرش را درجایی سراغ ندارم.

حمزه زاده قائم مقام حوزه و رئیس سازمان سینمایی در این نشست ضمن تشریح ابعاد و اهداف و برنامه‌های گسترده حوزه هنری و سازمان سینمایی عنوان کرد: حوزه هنری قرارگاهی برای

حجت الاسلام نصرالله پژمان فر رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی در نشست مشترک با مدیران حوزه هنری، نظرات و دیدگاه‌های مسئولان واحدهای مختلف این مجموعه را شنید و از آخرین تولیدات و دستاوردهای حوزه هنری با خبر شد. در این نشست محسن مومنی شریف رئیس حوزه هنری، محمد حمزه زاده قائم مقام رئیس و مدیرعامل سازمان سینمایی حوزه، فاضل نظری معاون هنری حوزه هنری، علیرضا معینی بخش معاون اداری و مالی حوزه هنری، خسرو زینال پور معاون پژوهش و آموزش حوزه هنری، مریم ملک قائم مقام معاون پژوهش و آموزش حوزه هنری، محمدعلی قربانی مشاور اجرایی سازمان سینمایی، سیدمحمد حسینی رئیس شورای متن سازمان سینمایی حوزه هنری، محمدرضا شفا مدیرعامل باشگاه فیلم سوره، محسن یزدی مدیر مرکز مستند سوره، یزدان عشیری مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری، محمدرضا رضاپور دبیر ماهنامه نقد سینما، سیدعلی آل احمد مدیر بهره‌وری و توسعه سازمانی، احسان کریمخانی مشاور فناوری اطلاعات سازمان سینمایی حوزه هنری حضور داشتند.

نصرالله پژمان فر رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس نیز در این نشست مشترک گفت: من به حوزه هنری علاقه قلبی دارم و تعلق خاطر من به این مجموعه باعث این دیدار شد. امروزه به غیر از مسیر هنر نمی‌توان انقلاب اسلامی ایران را به دنیا و حتی نسل جدید شناساند. نسل جوان ما هنوز سوالاتی درباره انقلاب اسلامی دارند که به آن‌ها نباید پاسخ امنیتی داد. بلکه پاسخ فرهنگی، قانع کننده است. ما نیازمند فهم مشترکی از انقلاب به واسطه سینما هستیم و هیچ رسانه دیگری نمی‌تواند به اندازه سینما در ایجاد این درک تاثیر گذار عمل کند.

وی با انتقاد از خروجی آنتن صداوسیما و برخی فیلم‌های در حال اکران افزود: آنچه که در صداوسیما پخش می‌شود یا فیلم‌هایی که در سینما اکران می‌شود، آن چیزی نیست که باید پخش شود. حال آن که مردم مشکلات و ابهاماتی دارند که باید در این رسانه‌ها به آن‌ها پاسخ گفته شود. اما ما برای کدام مساله گفتمان انقلاب اسلامی پاسخ درخوری ارائه کرده‌ایم؟! فیلم‌های سینمایی عمده‌ها محاصل نگاه شخصی فیلمساز بوده‌اند تا دغدغه و مساله حاکمیت.

پژمان فر با بیان این که حوزه هنری باید به جزئی‌ترین لایه‌های هنر وارد شود، ادامه داد: حوزه هنری باید جبهه فرهنگی انقلاب باشد و به جبهه‌ای تبدیل شود که نیروهای آن با نگاه خالص انقلابی خروجی کیفی را در عرصه هنر به دست دهند. این نگاه هرچه خالصانه‌تر باشد خروجی بهتری را شاهد خواهیم بود. اگر می‌خواهیم به دنیا بفهمانیم که می‌توانیم، حوزه هنری باید به جزئی‌ترین مسائل سینما از شکل‌گیری قصه تا ساخت و پخش و سالن داری آن ورود کند. نباید اجازه دهیم که حوزه هنری در مسیر فعالیت خود دچار روزمرگی شود.

وی در پایان ضمن قول مساعدت مالی به حوزه هنری در اعتبارات بودجه سال آتی بیان کرد: مجلس

وی اضافه کرد: معرفی سینماگران جوان انقلابی یکی دیگر از اولویتهای کاری این سازمان است. طبیعی است که در هر سال تعدادی چهره‌های جدید به دنیای فیلمسازی ایران وارد می‌شوند که در این میان حوزه هنری به عنوان یکی از مهم‌ترین نهادها در زمینه هنر انقلاب، وظیفه خود می‌داند که هر سال فیلمسازان جوان مومن و همسو با دیدگاه‌های انقلاب را معرفی و از آثار آنها حمایت کند.

وی محور دیگر فعالیت سازمان سینمایی حوزه هنری را حمایت از بخش توزیع و نمایش فیلم‌ها خواند و افزود: حوزه هنری در فیلم‌هایی که به دیدگاه‌هایش نزدیک باشند، نه به عنوان سرمایه‌گذار در تولید محتوا، در مرحله پس از تولید و به عنوان پخش و اکران‌کننده نیز، همکاری می‌کند. معمولاً در آخرین نقطه تولید و برای اتمام پروژه‌ها، حوزه هنری پرداخت‌هایی به فیلم‌ها دارد و همچنین حق پخش در سینماها و در ادامه پخش DVD آنها را نیز خریداری می‌کند. علاوه بر آن، بازار فیلم‌های کوتاه و تجربی تولیدی در باشگاه فیلم سوریه و مرکز مستند، تلویزیون است و ما تعامل خوبی با سازمان صدا و سیما داریم.

در این جلسه سیدمحمد حسینی رئیس شورای متن سازمان سینمایی حوزه هنری با اشاره به برگزاری کارگاه‌های آموزشی متعدد و جذب استعدادهای جوان

هنر انقلاب است. این نهاد، خانه هنرمندان انقلابی و قرارگاه هنر انقلاب است و سعی مان این است که در جبهه فرهنگی انقلاب پیشرو و رو به جلو باشد.

وی ادامه داد: سازمان سینمایی حوزه هنری یکی از مراکز زیرمجموعه حوزه هنری انقلاب اسلامی است که نقش مهمی در تولید، سیاستگذاری و حمایت از سینمای ایران دارد. این سازمان همچنین با داشتن سالن‌های متعدد سینما تاثیر مهمی در اکران فیلم‌ها ایفا می‌کند. حوزه هنری یکی از نهادهای فرهنگی هنری است که هم در تولید محتوا فعالیت دارد و هم در همراهی و همکاری با تولیدکنندگان آثار فرهنگی و دیگر نهادهای فرهنگی انقلابی به عرضه و حمایت از هنر و فرهنگ مدنظر جمهوری اسلامی اقدام می‌کند.

به گفته وی افزایش تولید فیلم در جهت حمایت از هنر ارزشی و انقلابی و حرکت به سمت تولید آثار با محتواثر و تشویق تولیدکنندگان سینما به این سمت و نیز، تولید فیلم‌های نجیب، دغدغه‌مند، کمدی پاک و سالم از رویکردهای حوزه هنری است. مدیرعامل سازمان سینمایی حوزه هنری اظهار داشت: تولید متن مطابق با معیارهای فکری و معرفتی حوزه هنری جزو اولویتهای ماست و در این راستا نیز اولویت هم با اقتباس از آثار ادبی و تاریخ شفاهی تولید شده در حوزه هنری است.

آمریکا و... از جمله تولیداتی است که در این مرکز اخیراً صورت گرفته و این به روز بودن جز با حمایت مدیران مجموعه انجام نمی‌شد و نمی‌شود. امیدوارم ارتباط کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی با حوزه هنری بیشتر شود و استمرار داشته باشد.

یزدان عشیری مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری نیز در این نشست عنوان کرد: حوزه هنری خاکریز بصیرت هنر انقلاب اسلامی است و ضرورت‌ها و نیازهای امروز جامعه ایران و جهان، هجمه گسترده شبکه‌های ماهواره‌ای و جنگ نرم، اقتضائات امروز ایران و کارشکنی و کاستی‌های بدنه دولتی نیز بار مسئولیت تشکیلات حوزه هنری را بویژه در فضای سینما مهم‌تر و حساس‌تر کرده است اما این حوزه با برخورداری از نزدیک به چهار دهه کارنامه درخشان فعالیت همچنان در هنر سرآمد عمل می‌کند و جریان ساز است.

وی با بیان این‌که حوزه هنری تنها تشکیلات و پایگاهی است که از مراحل ابتدایی آموزش و جذب هنرمندان جوان تا تربیت آن‌ها با روحیه انقلابی و معرفی به سینما حرفه‌ای را در دستور کار خود دارد، ادامه داد: حوزه هنری در حال حاضر نزدیک به یک دوم سالن‌های سینما را در اختیار دارد و نگرانی

فرهنگی و هنری است که به مثابه یک کمپانی به موضوعات یا بخش‌هایی وارد می‌شود که شاید هر کس یا هر مرکزی جسارت پرداختن به آن را ندارد.

وی با بیان این‌که برای تاثیرگذاری در عرصه هنر باید به تاسیس کمپانی‌های تولید آثار هنری همت شود، ادامه داد: اگر بخواهیم در عرصه فرهنگ و هنر، فعالیت‌های جدی، با ثبات و ماندگاری انجام دهیم، باید چند کمپانی در این حوزه راه اندازی کنیم و به نظرم این موضوع می‌تواند مساله‌ای استراتژیک برای مسئولان و متولیان فرهنگ و هنر کشور باشد.

محسن یزدی مدیر مرکز مستند حوزه هنری نیز در ادامه نشست با رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس از به روز بودن موضوعات و سوژه‌های مستندسازی در این مجموعه صحبت و خاطر نشان کرد: حوزه هنری می‌خواهد به انقلاب اسلامی کمک کند و گام مثبتی برای حفظ و پاسداشت ارزش‌های آن بردارد. در مرکز مستند حوزه هنری با این هدف موضوعات روز دنبال می‌شود.

وی با اشاره به برخی تولیدات مستند حوزه هنری افزود: ترحم‌های آمریکا درباره سوریه، بحث تکفیری‌ها، ساخت تنها مستند جامع درباره انتخابات

در حوزه نویسندگی بیان کرد: مرکز تولید متن حوزه هنری با این هدف افتتاح شده است که با برگزاری کارگاه‌های آموزشی و بهره‌گیری از نویسندگانی که در این مرکز تربیت می‌شوند، به تولید آثاری با نگاه خاص هنری داشته باشد.

وی افزود: ضمن این‌که در این شیوه آثار حوزه هنری از مرحله تولید متن تا پخش، در یک سمت و سو حرکت می‌کند. هدفگذاری تولید متن در حوزه بر اساس اولویت‌ها و نیازهای فرهنگی جامعه صورت می‌گیرد.

احسان کریمخانی نیز با نام بردن از حوزه هنری به عنوان یک کمپانی در تولید و پخش محصولات فرهنگی و هنری توضیح داد: در صحبت از مستند، پخش و جایزه گرفتن اهمیت دارد. در صحبت از فیلم‌های سینمایی به بحث صنعت سینما ورود می‌کنیم. صحبت از سینماداری هم نیازمند تحلیل و بررسی است. اگر چه ممکن است در همه این حوزه به صورت مجزا رقیبان یا بدیل‌هایی بعضاً قوی‌تر از حوزه هنری مشغول به فعالیت باشد و موفقیت‌هایی کسب کند، اما آنچه حوزه هنری را منحصر به فرد می‌کند، تاثیرگذاری و نقش آفرینی آن در همه این حوزه‌های

برخی از تهیه کنندگان سینما مبنی بر این که اگر یکسری شاخص‌ها را در فیلمسازی رعایت نکنند، از این ظرفیت گسترده محروم خواهند شد، باعث تولید فیلم‌هایی شده که خانواده‌ها را برای تماشا به سینما بکشاند.

مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری عنوان کرد: سازمان سینمایی حوزه هنری هم در عرصه سیاستگذاری و تولید سینمایی و هم در بستر جریان سازی فرهنگی همواره نقش آفرین بوده است. جدای از پیشینه درخشان حوزه در سینمای انقلاب در سال‌های اخیر به رغم کم مهری به آثار و موضوعات استراتژیک نظام حوزه با همه محدودیت منابع و مشکلات ورود جدی داشته و ساخت آثاری چون: مزار شریف که تنها فیلم مرتبط با یک اتفاق بین‌المللی جمهوری اسلامی است و آثاری دیگری همچون: انتراکت (در باره یک سرباز اسرائیلی)، ما ایستاده‌ایم (نماهنگ حماسی و

درخشان ضد آمریکایی و مرتبط با ناو وینسنس)، جای روضه درباره محرم، ولد درباره کشورهای عربی، ارغوان درباره مدافعان حرم، دایو درباره شهدای غواص، و ده‌ها موضوع بر اساس ضرورت فرهنگی اجتماعی روز جامعه از آن جمله است.

به گفته وی، ترویج سینمای پاک در تولید، ترویج و سینماداری/اهتمام و توجه ویژه به سینمای استراتژیک / توجه به رویدادها و فرازهای مهم تاریخ معاصر / توجه به موضوعات مبتلابه جامعه: تحکیم خانواده، سبک زندگی، مناسبات خانودگی، شهدا، داعش، و ... / سیاستگذاری در راستای دغدغه‌ها، منویات و مطالبات رهبری، تربیت نیروی انسانی همراه با جوان گرایی، کیفی گرایی و انقلابی گری، حمایت و تشویق جریان‌های فرهنگی انقلابی، کمک به رویدادهای مهمی چون: جشنواره مقاومت و کنگره‌های شهدا رویکردهایی است که حوزه هنری به عنوان بزرگ‌ترین کمپانی فرهنگی سینمایی انقلاب اسلامی همواره دارد. حوزه همچنین، به عنوان دارنده بزرگ‌ترین گنجینه‌های مطالعاتی و ادبی در همه عرصه‌ها بویژه دفاع مقدس و ... تامین کننده بسیاری از محتوای فرهنگی سینماست.

وی در پایان با اشاره به شان و جایگاه قانون گذاری مجلس و سکان داری حوزه هنری در عرصه هنر به اهمیت افزایش تعامل این دو اشاره کرد.

معینی بخش معاون اداری و مالی حوزه هنری نیز به عدم تخصیص کامل بودجه مصوب مجلس در سال جاری به حوزه هنری و مشکلات مالی این مجموعه اشاره کرد و گفت: با وجود این که چند سالی است که مجلس افزایش بودجه حوزه هنری را مصوب کرده است اما دولت در تخصیص آن را به اسم لایحه باقی گذاشته است. طی ۹ ماه گذشته تنها ۵۷ درصد بودجه مصوب به حوزه هنری تخصیص داده شده است که با در نظر گرفتن حقوق کارکنان به ۴۷ درصد کاهش می‌یابد. وی افزود: حوزه هنری تا سال ۸۱ از بودجه دولتی برخوردار نبود و درآمدهای آن از محل فروش و انحصار واردات سیگار تامین می‌شد. تا این که در سال ۸۲ ردیف بودجه برای آن در مجلس دیده شد و اکنون بودجه ۳۰ میلیاردی برای این مجموعه در قیاس با بودجه برخی از نهادها و سازمان‌ها با توجه به حجم گسترده فعالیت‌های آن بسیار ناچیز است.

معاون اداری و مالی حوزه هنری با اشاره به ضرورت بازسازی سینماهای تحت اختیار حوزه هنری عنوان کرد: خواسته ما از کمیسیون فرهنگی مجلس این است که در سال ۹۶ شرایط بهتری را در بودجه برای حوزه هنری در نظر بگیرند. ضمن این که با توجه به نیاز برخی از سالن‌های سینماها به بازسازی به جای جریان یافتن سرمایه در بخش خصوصی بودجه ای به بازسازی این سالن‌های قدیمی اختصاص داده تا تاثیر گذاری و هدایت حوزه هنری در عرصه سینما همچنان حفظ شود.

بر پایه این گزارش حجت الاسلام نصرالله پژمان فر رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی همراه با مدیران بخش‌های مختلف حوزه هنری با حضور در سالن شهید آوینی حوزه هنری به تماشای جدیدترین محصولات و تولیدات سازمان سینمایی حوزه هنری نشستند.

در نشست مشترک معاون راینی فرهنگی افغانستان و رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری عنوان شد مشارکت در تاسیس سینمای چند سالنه در کابل

نشست مشترک دکتر نوروزی معاون راینی فرهنگی ایران در افغانستان با محمد حمزه زاده قائم مقام حوزه هنری و رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری در محل حوزه هنری برگزار شد. در این نشست آقایان: علی کاشفی پور مدیر حوزه هنری دیجیتال و یزدان عشیری مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری نیز حضور داشتند.

دکتر نوروزی در این جلسه با بیان این که پیوندهای عمیق فرهنگی که ما با افغانستان داریم اگر از آن غافل شویم در آینده دچار مشکل خواهیم شد. گفت: از جهت عمق رابطه تاریخی، گستره، تنوع و اشتراک زمینه های فرهنگی و حجم ارتباطات انسانی به واسطه مهاجرت، تقریباً رابطه اجتماعی فرهنگی ایران و افغانستان در دنیا بی نظیر است.

وی ادامه داد: از زمان های دور و پیش از انقلاب اسلامی محصولات فرهنگی تولید شده در ایران به صورت مستقیم در افغانستان توزیع و مصرف می شده است. در حال حاضر هم اکثر مجلات مهم و معتبر ایرانی در افغانستان توزیع و مورد استقبال جامعه فرهنگی افغانستان قرار دارد. این موضوع در مورد تولیدات سینمایی نیز صادق است.

معاون راینی فرهنگی ایران در افغانستان با اشاره به فعالیت بیش از ۴۰ شبکه تلویزیونی خصوصی در این کشور خاطر نشان ساخت: یک فضای رقابتی بین این شبکه ها وجود دارد برای جذب مخاطب و تقریباً تمام این شبکه ها برنامه ای برای پخش سریال ها، فیلم های سینمایی و سایر محصولات تصویری ایران دارند و با وجود عدم منع قانونی در توزیع محصولات فرهنگی کشورها، ۶۰ الی ۷۰ درصد بازار محصولات فرهنگی این کشور به تولیدات فرهنگی ایران اختصاص دارد.

وی اظهار داشت: مردم این کشور نگاه ویژه ای به سینما و سینماگران ایران دارند و اتفاقات این دوره جشنواره فیلم زنان افغانستان گواه این ماجراست. در این جشنواره با وجود حضور سینماگران صاحب نامی از چندین کشور، حضور سینماگران ایرانی بیشترین تیرتیر خبری را در دوران برگزاری جشنواره به خود اختصاص داده بود. این استقبال و توجه فقط به سینما خلاصه نشده و در افغانستان موسیقی ایرانی نیز جزو پرطرفدارترین هاست. همچنین در حوزه بازار نشر و کتاب، بازار افغانستان میل زیادی برای استفاده از کتاب های چاپ ایران دارد.

به اعتقاد وی، جامعه افغانستان جامعه بکری برای فیلم سازی است. سوزهای فراوان و جذابیت های بسیاری برای ساخت فیلم دارد و سال ها می توان در موردش فیلم ساخت و آن چه تا امروز کمتر مورد توجه بوده است زیبایی های افغانستان و فرهنگ مردم این کشور برای نمایش می باشد. آنچه که فیلمسازان ما می توانند در خصوص افغانستان بسازند قطعاً قابل قیاس با دیگران نیست، چون فهمی که ما از این مردم و فرهنگ به واسطه همزبانی داریم هیچ خارجی دیگری ندارد.

وی اضافه کرد: به رغم تصور ما هنوز بسیاری از مردم افغانستان به ایران سفر نداشته اند و تصویر ایران را از رسانه ها دریافت می کنند. برپایی توره های ایران گردی برای مسئولین فرهنگی و هنرمندان افغانستان می تواند تاثیر خوبی در زمینه ها و اشتراکات فرهنگی دو کشور داشته باشد. معاونت راینی فرهنگی ایران در افغانستان اشاره کرد: ما در کنار زبان فارسی باید به زبان پشتو هم توجه داشته باشیم، چرا که بخش قابل توجهی از جامعه افغانستان به این زبان سخن می گویند و این زبان در کنار زبان دری زبان رسمی افغانستان می باشد. لذا ارایه محصولات فرهنگی به این زبان می تواند در تقویت پیوندهای فرهنگی مردم دو کشور تاثیر فراوان بگذارد.

نوروزی اظهار امیدواری کرد: ارتباط و رفت و آمد هنرمندان و فیلمسازان ایرانی به افغانستان باید گسترش پیدا کند و از طریق شناخت وسیع تر، ساخت فیلم در مورد این کشور افزایش پیدا کند. علی کاشفی پور مدیر حوزه هنری دیجیتال نیز در این نشست با بیان اینکه افغانستان از نظر بازار مصرف محصولات فرهنگی ایران قدمت فراوانی دارد و یکی از دلایل این موضوع برگردان زبان است و ایشان نیازی به برگرداندن زبان فیلم ندارند. خاطر نشان ساخت: در حوزه هنری دیجیتال، اولین جای مدنظر، افغانستان بود. تحقیقات اولیه بیانگر این بود که مقوله استفاده از اینترنت و فضاهای مجازی رو به افزایش است و حوزه هنری آمادگی دارد با همکاری نهادهای رسمی فرهنگی در افغانستان به ارایه خدمات در این عرصه بپردازد.

وی ادامه داد: یکی دیگر از خدماتی که ما می توانیم به جامعه افغانستان ارایه دهیم، شناخت جوان های مستعد و فعال در افغانستان و برگزاری دوره های آموزشی برای ایشان است تا خود بتوانند در این عرصه وارد شده و به تولید محصولات فرهنگی مطابق با نیاز جامعه خود بپردازند.

محمد حمزه زاده رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری با بیان اینکه مهمترین نکته برای حوزه هنری در ارتباط با افغانستان متحد شدن است. عنوان کرد: حوزه هنری در بخش ادبیات و هنر انقلاب اسلامی تلاش کرد تا بیشترین ارتباط را با هنرمندان افغان داشته باشد و تقریباً در همه زمینه های ادبی و شعری افغانستان در حوزه هنری رفت و آمد و محفل دارند و داشتند.

وی با اشاره رویکرد حوزه هنری حوزه هنری در همکاری و توسعه ارتباطات با جامعه فرهنگی و هنری افغانستان گفت: از آن جایی که امکانات حوزه گسترده نیست تلاش خواهیم کرد در افغانستان ضمن استفاده از ظرفیت های ارتباطی قوی، از انتخاب اهداف بزرگ، خیلی دور و پر خرج خودداری کنیم و انرژی خود را روی اهداف قابل دسترسی و مورد نیاز و تقاضای نهادهای رسمی فرهنگی این کشور متمرکز کنیم. در این زمینه از کارشناسان داخل و خارج افغانستان که این حوزه را می شناسند کمک می گیریم.

وی ادامه داد: مهمترین موضوعی که مد نظر ماست، حوزه تاریخ شفاهی افغانستان در زمینه جهاد و مقاومت مردم این کشور می باشد. همان کاری که در کشورمان ادبیات تاریخ شفاهی برای جوانها بعد از جنگ انجام داده و همین الان هم جزء پر مخاطب ترین و پرفروش ترین محصولات ماست. مادر این زمینه تجربیات خوبی کسب کرده ایم و آماده هستیم این تجربیات را به صورت دوره های آموزشی در اختیار علاقمندان قرار دهیم و اولین دوره آموزش تاریخ شفاهی افغانستان را برگزار کنیم.

قائم مقام حوزه هنری همچنین، آمادگی برای اعطای نمایندگی رسمی فروش به یکی از انتشارات های افغانستان برای عرضه محصولات فرهنگی و سرمایه گذاری برای تولید کتاب را از دیگر کارهای حوزه هنری در این افغانستان ذکر کرد و افزود: متأسفانه در افغانستان حتی در شهرهای بزرگ این کشور کتاب فروشی مدرن وجود ندارد. ما آماده هستیم چنین فضایی را ایجاد و تامین محتوا کنیم.

وی همچنین، آمادگی برای ساخت و تاسیس سینمای چند سالنه شبیه سینما آزادی تهران با همکاری نهادهای رسمی افغانستان را از دیگر برنامه های حوزه هنری عنوان کرد.

رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری مشارکت هنرمندان ایرانی در فستیوال ها، عرضه و معرفی آثار مکتوب و تولید و تبادل آثار مشترک در حوزه شعر و ادبیات، برپایی تور افغانستان گردی برای هنرمندان ایرانی و بالعکس را از دیگر زمینه های مشترک فیمابین خواند و خاطر نشان ساخت: در بحث آموزش، می توان فرصت هایی را برای حضور و شرکت مستندسازان مستعد افغانستان فراهم شود تا در ورک شاپ ها و نشست های فرهنگی حوزه هنری شرکت داشته باشند، و این قطعاً، برای آینده فیلم سازی افغانستان موثر خواهد بود.

نشست مشترک رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری و دبیر جشنواره فیلم فجر

حوزه هنری نماد فرهنگی انقلاب است

نشست مشترک محمد حمزه زاده رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری و محمد حیدری دبیر سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر به منظور تبادل نظر و هم اندیشی و تشریح ابعاد برگزاری این رویداد بزرگ سینمایی برگزار شد.

فرهنگی هستیم اضافه کرد: البته معتقدم باید برای این جشنواره بزرگ انقلاب ساز و کاری تعریف شود تا همه تصمیم گیرندگان در حوزه سینما از ارگان‌های مختلف در قالب شورا و خرد جمعی به رشد و ارتقای آن کمک کنند و آن را صرفاً برنامه‌ای ویژه‌ای وزارت ارشاد نهند.

حمزه زاده عنوان کرد: بی تردید حوزه هنری در راستای دغدغه‌های فرهنگی رهبری انقلاب و در مسیر رشد و تعالی فرهنگ و سینمای انقلاب هر گونه کمک و همکاری را با جشنواره فجر خواهد داشت و از هیچ کمکی دریغ نخواهد کرد.

محمد حیدری دبیر جشنواره فجر به تشریح برنامه‌ها و بخش‌های این دوره جشنواره فجر پرداخت و گفت: نقطه اشتراک و تفاهم در همه سازمان‌ها و مراکزی که بخش‌های سینمایی و هنری دارند همین جشنواره‌های فجر از جمله جشنواره فیلم فجر می‌تواند باشد.

حیدری با اشاره به حوزه هنری ادامه داد: با توجه به سابقه حوزه هنری در فضاهای فرهنگی و هنری کشور، این نهاد می‌تواند نقش پررنگی در برگزاری جشن بزرگ سینمای ایران داشته باشد.

دبیر جشنواره فیلم فجر تصریح کرد: جشنواره فیلم فجر در جایگاهی قرار گرفته که باید سلیقه، کیفیت و جایگاه والای سینما و سینماگران ایران را لحاظ کند. قرار گرفته که باید سلیقه، کیفیت و جایگاه والای سینما و سینماگران ایران را لحاظ کند.

فرهنگی هستیم اضافه کرد: البته معتقدم باید برای این جشنواره بزرگ انقلاب ساز و کاری تعریف شود تا همه تصمیم گیرندگان در حوزه سینما از ارگان‌های مختلف در قالب شورا و خرد جمعی به رشد و ارتقای آن کمک کنند و آن را صرفاً برنامه‌ای ویژه‌ای وزارت ارشاد نهند.

حمزه زاده عنوان کرد: بی تردید حوزه هنری در راستای دغدغه‌های فرهنگی رهبری انقلاب و در مسیر رشد و تعالی فرهنگ و سینمای انقلاب هر گونه کمک و همکاری را با جشنواره فجر خواهد داشت و از هیچ کمکی دریغ نخواهد کرد.

محمد حیدری دبیر جشنواره فجر به تشریح برنامه‌ها و بخش‌های این دوره جشنواره فجر پرداخت و گفت: نقطه اشتراک و تفاهم در همه سازمان‌ها و مراکزی که بخش‌های سینمایی و هنری دارند همین جشنواره‌های فجر از جمله جشنواره فیلم فجر می‌تواند باشد.

حیدری با اشاره به حوزه هنری ادامه داد: با توجه به سابقه حوزه هنری در فضاهای فرهنگی و هنری کشور، این نهاد می‌تواند نقش پررنگی در برگزاری جشن بزرگ سینمای ایران داشته باشد.

دبیر جشنواره فیلم فجر تصریح کرد: جشنواره فیلم فجر در جایگاهی قرار گرفته که باید سلیقه، کیفیت و جایگاه والای سینما و سینماگران ایران را لحاظ کند. وی با بیان اینکه نیازمند مراقبت از سوی همه نهادها و مراکز فرهنگی دلسوز نظام نسبت به این اتفاق مهم

به گزارش روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری، در این نشست محمد حمزه زاده با بیان اینکه جشنواره فیلم فجر ویرین سالانه تولیدات سینمای ایران است افزود: این جشنواره از یک سو چون عصاره یک سال جنب و جوش و تکان سینماگران و فیلمسازان در آن رونمایی می‌شود مهم است، از سوی دیگر، چون این رویداد سینمایی در دهه مبارک فجر و جشن سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی برگزار می‌گردد از جایگاه و حساسیت مضاعفی برخوردار می‌شود و باید هوشمندانه از آن مراقبت کرد.

به گفته وی جشنواره فجر نیازمند بنیادی مستقل دارد تا روند فعالیتش بر اساس برنامه ریزی بلندمدت عملیاتی شود و مثل وضعیت فعلی تابع نوعی شتابزدگی و سلاقی شخصی و مقطعی نباشد.

حمزه زاده با اشاره به نقش تاثیرگذار و کارآمد این رویداد سینمایی تأکید کرد: معتقدم جشنواره فجر می‌تواند پناهگاه و پایگاهی برای سینمای انقلاب و حرکتی مبتنی بر گفتمان انقلاب اسلامی باشد و این نیازمند اعمال مدیریت شخص دبیر و سیطره اش بر روند امور بخش‌های مختلف است.

قائم مقام رئیس حوزه هنری گفت: جشنواره فیلم فجر کیلومترها از همه جشنواره‌های موضوعی و تخصصی یا صنفی که در کشور برگزار می‌شود فاصله دارد و به هیچ وجه قابل مقایسه نیست.

وی با بیان اینکه نیازمند مراقبت از سوی همه نهادها و مراکز فرهنگی دلسوز نظام نسبت به این اتفاق مهم

کارنامه سازمان سینمایی حوزه هنری در جشنواره فجر (۱۳۶۸-۱۳۹۵)

سازمان سینمایی حوزه هنری در سی و پنجمین دوره جشنواره فیلم فجر با فیلم‌های «بیست و یک روز بعد» و «ماجرای نیمروز» در بخش سودای سیمرغ حضور دارد. در ذیل به معرفی این آثار می‌پردازیم:

«بیست و یک روز بعد»

فیلم سینمایی «بیست و یک روز بعد» اولین ساخته بلند سینمایی محمدرضا خردمندان که در لیست بخش مسابقه سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر حضور دارد با مضمونی اجتماعی از قصه زندگی نوجوانی به نام مرتضی که در راه تحقق آرزوی ناکام پدرش، با چالش بسیاری روبه‌رو می‌شود را روایت می‌کند.

امیرحسین صدیق، مهدی قربانی، جلال فاطمی، رضا استادی، سینا رازانی، حسین شریفی، مسعود چوبین، مهسا هاشمی، راستین عزیزپور، امیرعلی محمودی، ارکین توتونچی، ابوالفضل باشی و پیمان رسولی در این فیلم نقش آفرینی می‌کنند.

محمدرضا خردمندان، کارگردان این اثر گفت: «بیست و یک روز بعد» درباره نوجوانی است که روایی فیلمسازی در سر دارد و در مسیر رسیدن به این روای با چالش‌های جدید مواجه می‌شود. قصه این فیلم درباره

حوزه هنری به عنوان نهادی انقلابی ریشه در اعتقادات و باورهایی دارد که منجر به شکل‌گیری نظام جمهوری اسلامی شد. حوزه هنری در طول سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی در شاخه‌های مختلف سینما، شعر، موسیقی، ادبیات، هنرهای تجسمی و تئاتر عرصه‌ای برای معرفی هنرمندان انقلابی بوده است. حوزه هنری اگرچه در مسیرش برای رسیدن به معیارهای والای هنر انقلاب اسلامی اوج و فرود داشته اما همواره به این معیارها وفادار و پایبند بوده و کوشیده بستر برای رشد نیروهای ارزشی در این نهاد فرهنگی باشد. سینما به عنوان یکی از مهمترین رسانه‌های این عصر دوشادوش بخش‌های مختلف حوزه هنری پیش آمده و برای هنر انقلاب افتخار آفریده است.

محمد حمزه‌زاده رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری در دیدار اخیر خود با محمد حیدری دبیر سی و پنجمین دوره جشنواره فیلم به ذکر این نکات پرداخت: جشنواره فیلم فجر ویرترین سالانه تولیدات سینمای ایران است، این جشنواره از یک سو چون عصاره یک سال جنب و جوش و تکاپوی سینماگران و فیلم‌سازان در آن رونمایی می‌شود مهم است، از سوی دیگر، چون این رویداد سینمایی در دهه مبارک فجر و جشن سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی برگزار می‌شود از جایگاه و حساسیت مضاعفی برخوردار می‌شود و باید هوشمندانه از آن مراقبت کرد. جشنواره فجر نیازمند بنیادی مستقل است تا روند فعالیتش بر اساس برنامه ریزی بلندمدت عملیاتی شود و مثل وضعیت فعلی تابع نوعی شتابزدگی و سلاقی شخصی و مقطعی نباشد. جشنواره فجر در کنار همه شور و هیجان و فضایی اجتماعی که رقم می‌زند باید از نظر ارزش‌گذاری آثار و فیلم‌ها مواظبت شود تا رنگ و بوی انقلاب اسلامی در آن محسوس و ملموس باشد. جشنواره فجر می‌تواند پناهگاه و پایگاهی برای سینمای انقلاب و حرکتی مبتنی بر گفتمان انقلاب اسلامی باشد و این نیازمند اعمال مدیریت شخص دبیر و سیطره‌اش بر روند امور بخش‌های مختلف است. جشنواره فیلم فجر کیلومترها از همه جشنواره‌های موضوعی و تخصصی یا صنفی که در کشور برگزار می‌شود فاصله دارد و به هیچ وجه قابل مقایسه نیست.

متفاوت دارد و سکانس ها از تنوع ساختار برخوردارند. در کل از نظر بصری با کاری جذاب روبرو هستیم. من در وهله اول دوست دارم خود فیلم دیده شود. به نظر من تا خود فیلم دیده نشود و مورد علاقه مردم و منتقدان نباشد، موارد فنی آن هم دیده نخواهد نشد. وقتی فیلمی خوب و استاندارد باشد و قصه و مضمون جذاب و ساختار خوبی داشته باشد، موارد فنی هم آن دیده می شود. فکر می کنم فیلم «بیست و یک روز بعد» کاری خوب خواهد شد و مخاطب خودش را خواهد داشت و در زمینه قصه، فیلمنامه، کارگردانی و بازی ها حرف هایی برای گفتن خواهد داشت. من در همان جلسات اول تعامل با آقای خردمندان، متوجه شدم برعکس سن و سال شان و اینکه اولین فیلم بلند سینمایی شان را قرار است کارگردانی کنند، بسیار پخته و باتجربه هستند. چرا که در ساخت فیلم کوتاه باسابقه هستند و در کار هم مسلط و خوب عمل می کنند. تعامل بسیاری خوبی با ایشان داشتم و خوشبختانه از طرف تهیه کننده محترم کار هم به خوبی حمایت شده ایم.

«ماجرای نیمروز»

محمدحسین مهدویان سال گذشته با فیلم «ایستاده در غبار» توانست نظر منتقدان و سینماگران را جلب کند. کمال تبریزی درباره این فیلم گفت: این اثر به واقعیت ها نزدیک بود و شما هنگام تماشای آن احساس می کردید که به گذشته پرتاب شده ای، گذشته ای به همین شکل بوده است و همه این تصاویر را هم به شکل مستند نشان داده و این کار در ژانر خود کاری بسیار ارزشمند است و کاملاً موفق عمل کرده است. ابراهیم حاتمی کیا نیز در یادداشتی اینگونه فیلم را توصیف کرد: من به فیلمسازی که حرف خودش را بزند و دغدغه فردیت خودش را داشته باشد احترام می گذارم. از این زاویه می گویم تلاش پسران آقای مهدویان را دوست دارم. اعتقاد دارم که او فرزند خلف مسیر بچه های فیلمساز جنگ است. این نمونه بسیار درست

تلاش و اراده انسان هاست. قبلاً حدود چهل فیلم کوتاه ساختم که هر کدام برایم یک تجربه کامل بوده اند. چون در تمام کارها هم سعی کرده ام تمام عناصر لازم برای یک فیلم در آنها رعایت شود. اما در فیلم بلند شما دست به تجربه وسیع تری می زنید. یکی دیگر از تفاوت این فیلم با سایر فیلم های کوتاه همکاری با عوامل حرفه ای سینماست. کار کردن کنار آقای برازنده با آن روحیه بی نظیر، آقای امین عشایری، خانم بیات، آقای آذرنگ و ... برایم تجربه ای بسیار جذاب و به یاد ماندنی است. این دوستان همه پر از ایده های خوب هستند و کارگردان باید از مجموع نظرات و ایده های این دوستان به نفع فیلم استفاده کرده و خروجی مورد نظرش را به دست آورد. برای من بین ساختن فیلم بلند و کوتاه تفاوتی وجود ندارد و برای فیلم کوتاه و بلند به یک اندازه ارزش قایل هستم. اما اینکه چرا به سمت ساخت فیلم بلند آمدم صرفاً به خاطر این بود که داستان فیلم این طور طلب می کرد. برخی ایده ها باید در قالب فیلم کوتاه تولید شوند و اگر این طور نباشد به آن ایده خیانت شده است. اتفاقی که بسیار در سینمای من می بینم و برخی ایده ها نیاز دارند تا در بازه زمانی طولانی تری روایت شوند.

علیرضا برازنده که در سی و سومین دوره جشنواره بین المللی فیلم فجر موفق به دریافت سیمرغ بلورین بهترین فیلمبرداری برای فیلم دوران عاشقی شد و در فیلم «بیست و یک روز بعد» در مقام مدیر فیلمبرداری قرار دارد، درباره این تجربه گفت: پس از خواندن فیلمنامه و صحبت هایی که با آقای خردمندان داشتم متوجه شدم این فیلم به واسطه فیلمنامه درجه یک و تجربه های قبلی کارگردان می تواند کاری موفق باشد. فضایی که برایم تعریف می کردند و دید خاصی که به کار داشتند، بسیار مورد علاقه ام بود. به نظر من ویژگی کار برای فیلمبرداری فضاهای بسیار متنوع و متفاوت فیلم است. ما تقریباً در این فیلم چهل لوکیشن مجزا داریم و هر دو سه روز در یک لوکیشن کار می کنیم. این فضاها بیرونی، داخلی، شب، روز و زمان های

سینمای دفاع مقدس است. من به شدت از تماشای فیلم متأثر شده بودم. مجید مجیدی درباره «ایستاده در غبار» نوشت: ساخت این فیلم ۱۰۰ دقیقه ای که همه لحظاته به زیبایی بازسازی شده است، جسارت بزرگی را طلب می کند. این فیلم نگاه متعهدانه ای نسبت به نسلی داشته که کارگردان به آن متعلق نبوده و ادای دین بسیار بزرگی محسوب می شود؛ آن هم در شرایطی که بیشتر به دنبال سیاه نمایی هستند. «ایستاده در غبار» در سی و چهارمین دوره جشنواره فیلم فجر موفق به دریافت جایزه سیمرغ بلورین بهترین فیلم در بخش سودای سیمرغ شد.

در محله های پر آشوب تهران، در پیچاپیچ خیابان ها و کوچه ها و در پستوی خانه ها سرگردان و حیران. آیا این جستجو را فرجامی هست؟... این روایت «ماجرای نیمروز» است. دومین اثر محمدحسین مهدویان که با مشارکت سازمان سینمایی حوزه هنری تولید شد و در سی و پنجمین دوره جشنواره فیلم فجر در بخش مسابقه حضور دارد.

سید محمود رضوی در گفتگو با خبرگزاری صدا و سیما درباره این اثر گفت: «ماجرای نیمروز» یک تریلر پلیسی است که گوشه ای از حوادث سیاسی و اجتماعی دهه ۶۰ را به تصویر می کشد.

در این فیلم مهرداد صدیقیان، احمد مهرانفر، هادی حجازی فر، مهدی زمین پرداز، حسین مهری، محیا دهقانی، لیندا کیانی، امیراحمد قزوینی، امیرحسین هاشمی، جواد عزتی و مهدی پاکدل به ایفای نقش می پردازند.

در جدولی که پیش روی شماست اطلاعات مربوط به حضور فیلم های حوزه هنری در ادوار مختلف را می توانید ببینید. در سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر که از ۱۰ بهمن ماه شروع می شود سازمان سینمایی حوزه هنری با فیلم «ماجرای نیمروز» و «بیست و یک روز بعد» در بخش سودای سیمرغ حضور دارد.

دوره	فیلم های شرکت کننده	هیئت داوران	نتایج
۱	سی و پنجم ماجرای نیمروز	-	-
۲	سی و چهارم	دلبری	نیکی کریمی، مهدی فخیم زاده، منوچهر شاهسواری، سیدجمال ساداتیان، مجتبی راعی، محمد داوودی، ابوالحسن داوودی

سیمرغ بلورین بهترین موسیقی متن: بهزاد عبدی

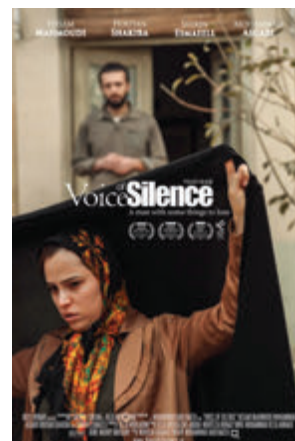
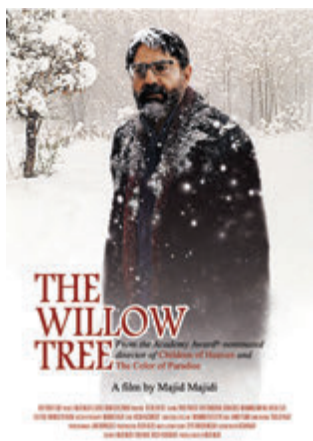
عبدالله اسکندری، محمد بزرگنیا، عزیز ساعتی، علیرضا شجاع نوری، جواد طوسی، مهتاب نصیرپور

سی و سوم مزار شریف

دیپلم افتخار بهترین جلوه های ویژه بصری: امیررضا معتمدی

دوره	فیلم‌های شرکت کننده	هیئت داوران	نتایج
۴	سی و دوم فرشته‌ها با هم می‌آیند	فرهاد توحیدی، هوشنگ گلیمکانی، فرامرز قریبیان، محمد داوودی، مجتبی راعی، محسن شاه‌ابراهیمی، پرویز شهبازی، کیانوش عیاری	حق سکوت: سیمرغ بلورین بهترین فیلمنامه، محمدهادی نائیچی
۵	سی و یکم ۱۳۹۱ تاج محل - خسته نباشید! حوض نقاشی	بهرروز افخمی - داود میرباقری - مهدی فخیم زاده - مصطفی شایسته - جمال شورجه - سیدضیاءالدین دری - رسول صدراعلی	حوض نقاشی: سیمرغ بلورین بهترین طراحی صحنه و لباس و بهترین فیلم از نگاه تماشاگران
۶	سی‌ام ۱۳۹۰ یه حبه قند	مجید انتظامی - علیرضا رئیسیان - داوود رشیدی - اسفندیار شهیدی - جمال شورجه - یدالله صمدی - ابوالقاسم طالبی - احمدرضا معتمدی - داوود میرباقری	یه حبه قند: سیمرغ بلورین بهترین پوستر
۷	بیست و نهم ۱۳۸۹ پرنده باز - سیب و سلما - یه حبه قند	جهانگیر الماسی - مجید انتظامی - ابوالقاسم طالبی - حسن عباسی - جابر قاسمعلی - علی معلم - اسدالله نیک نژاد	—
۸	بیست و هشتم ۱۳۸۸ بیداری رویاها - زخم شانه حوا	محسن علی‌اکبری، مسعود جعفری جوزانی، اسفندیار شهیدی، ابوالقاسم طالبی، ابراهیم فیاض، سیدناصر هاشم‌زاده.	بیداری رویاها: سیمرغ بلورین بهترین فیلمبرداری
۹	بیست و هفتم ۱۳۸۷ دلخون - زادبوم - یک وجب از آسمان	حسن بلخاری، ابراهیم حاتمی‌کیا، داود رشیدی، محمد سریر، منوچهر شاهسواری، رسول صدراعلی، مجید مجیدی.	دلخون: سیمرغ بلورین بهترین فیلم نگاه نو - دیپلم افتخار بهترین بازیگر مرد زادبوم: سیمرغ بلورین بهترین فیلمنامه، بهترین موسیقی، بهترین فیلم همگرایی آسیایی و بهترین فیلم نگاه ملی یک وجب از آسمان: سیمرغ بلورین بهترین فیلم نگاه نو و دیپلم افتخار بهترین بازیگر مرد
۱۰	بیست و ششم ۱۳۸۶ به همین سادگی - پرچم‌های قلعه‌ی کاوه - سهم گمشده - فرزند خاک	کیومرث پوراحمد، امین تارخ، منوچهر محمدی، احمد مرادپور و احمدرضا معتمدی.	به همین سادگی: سیمرغ بلورین بهترین فیلم، بهترین بازیگر نقش اول زن، بهترین فیلمبرداری و کارگردانی جلوه گاه شرق (سینمای آسیا) پرچم‌های قلعه‌ی کاوه: سیمرغ زرین بهترین جلوه‌های ویژه - جایزه نگاه ارزشی به قرآن فرزند خاک: سیمرغ زرین نگاه ملی، سیمرغ بلورین بهترین فیلمنامه بخش معناگرا، سیمرغ زرین بهترین بازیگر نقش مکمل زن، لوح تقدیر راه انبیاء

دوره	فیلم‌های شرکت کننده	هیت داوران	نتایج
۱۱	بیست و پنجم ۱۳۸۵ پابرهنه در بهشت - آخرین ملکه‌ی زمین - خدا نزدیک است	شهريار بحرانی، محمد داودی، جواد طوسی، عبدالحمید قدیریان، محمدعلی نجفی، علی نصیریان و محمدرضا هنرمند.	پابرهنه در بهشت: سیمرغ بلورین بهترین بازیگر مکمل مرد، بهترین فیلمبرداری، بهترین صداپردازی آخرین ملکه‌ی زمین: دیپلم افتخار بهترین کارگردانی خدا نزدیک است: دیپلم افتخار بهترین فیلم اول
۱۲	بیست و چهارم ۱۳۸۴ شب بخیر فرمانده - خانه روشن	پرویز پورحسینی، احمدرضا درویش، مهدی شجاعی، فرهاد صبا، رسول صدرعاملی، مجید مجیدی و اکبر نبوی	—
۱۳	بیست و سوم ۱۳۸۳ بید مجنون - مرزی برای زندگی - تنهایی باد - خلی دور خلی نزدیک - غروب شد بیا	حمید دهقانپور، عزیز ساعتی، فرامرز قریبیان، حسین کرمی، منوچهر محمدی، داریوش مهرجویی و محمدعلی نجفی.	بید مجنون: سیمرغ بلورین فیلم برگزیده تماشاگران، بهترین کارگردانی، بهترین صداپردازی خلی دور خلی نزدیک: سیمرغ بلورین بهترین طراحی صحنه و لباس، بهترین صداگذاری، بهترین فیلمبرداری، بهترین موسیقی متن، بهترین چهره پردازی، بهترین فیلم مرزی برای زندگی: سیمرغ بلورین بهترین فیلم اول و دوم
۱۴	بیست و دوم ۱۳۸۲ برگ برنده - تارا و تب توت - فرنگی - خداحافظ رفیق - معادله	محمد بزرگ‌نیا، ابوالحسن داودی، محمد داودی، مجتبی راعی، مهدی شجاعی، مینو فرشچی و علی نصیریان.	—
۱۵	بیست و یکم ۱۳۸۱ خورشید مصر	گلاب آدینه، محمد بزرگ‌نیا، کامبوزیا پرتوی، محمدرضا جعفری جلوه، رسول صدرعاملی، کیانوش عیاری، مهرداد فخمی و مهرداد فرید.	—
۱۶	بیستم ۱۳۸۰ آرزوی‌های زمین	داریوش ارجمند، بابک بیات، پرویز پرستویی، کیومرث پوراحمد، نعمت حقیقی، مجید مجیدی و هارون یشایایی.	آرزوهای زمین: دیپلم افتخار نقش مکمل مرد
۱۷	نوزدهم ۱۳۷۹ آب و آتش - مسافر ری	مجتبی راعی، جواد طوسی، فرامرز قریبیان، رسول ملاقلی‌پور، تورج منصوری، سیدضیا هاشمی و محمدرضا هنرمند.	مسافر ری: سیمرغ بلورین بهترین چهره‌پردازی
۱۸	هجدهم ۱۳۷۸ متولد ماه مهر - مرد بارانی	شهرام اسدی، محمد بزرگ‌نیا، امین تارخ، کمال تبریزی و نعمت حقیقی.	متولد ماه مهر: سیمرغ بلورین نقش اول زن، بهترین جلوه‌های ویژه، بهترین صداپردازی مرد بارانی: سیمرغ بلورین نقش اول مرد

دوره	فیلم‌های شرکت کننده	هیت داوران	نتایج
۱۹ هفدهم ۱۳۷۷	باشگاه سری- دختری با کفش‌های کتانی- شیدا- هیوا	احمد رضا درویش، یدالله صمدی، کیانوش عیاری، فرهاد مهرانفر و داود میرباقری.	هیوا: سیمرغ بلورین بهترین فیلم، بهترین صدابرداری، بهترین فیلمبرداری، بهترین طراحی صحنه، بهترین کارگردانی
۲۰ شانزدهم ۱۳۷۶	روزی که هوا ایستاد- ساحره	عزت‌الله انتظامی، کیومرث پوراحمد، احمد رضا درویش، فرشته طائرپور و مجید مجیدی.	ساحره: سیمرغ بلورین بهترین چهره‌پردازی
۲۱ پانزدهم ۱۳۷۵	معجزه خنده	جهانگیر الماسی، محمد رجبی، نادر طالب‌زاده، ابراهیم فروزش و رسول ملاقلی‌پور.	—
۲۲ چهاردهم ۱۳۷۴	خواهران غریب	مسعود جعفری جوزانی، محمد رجبی، خسرو سینایی، جواد شمقدری و نادر طالب‌زاده.	خواهران غریب: سیمرغ بلورین بهترین صحنه‌آرایی، بهترین کارگردانی
۲۳ سیزدهم ۱۳۷۳	آدم برفی- به خاطر هانیه- حمله به اچ ۳- دیدار- خاکستر سبز- سجاده‌ی آتش	محمد رجبی، ابراهیم حاتمی کیا، خسرو سینایی، جواد شمقدری و ابراهیم فروزش.	حمله به اچ ۳: دیپلم افتخار بهترین فیلم- سیمرغ بلورین بهترین تدوین دیدار: سیمرغ بلورین نقش اول زن خاکستر سبز: سیمرغ بلورین بهترین عکاسی سجاده‌ی آتش: سیمرغ بلورین بهترین آنونس
۲۴ دوازدهم ۱۳۷۲	آخرین شناسایی- خاکستر سبز- سجاده‌ی آتش- دیدار- بدوک	سیدمهدی شجاعی، جواد شمقدری، عباس کیارستمی، مجید مجیدی و فریدون ناصری.	بدوک: سیمرغ بلورین بهترین پوستر خاکستر سبز: دیپلم افتخار بهترین موسیقی متن دیدار: تندیس بهترین طراحی صحنه و لباس آخرین شناسایی: دیپلم افتخار ویژه هیئت داوران برای بهترین فیلم اول سجاده‌ی آتش: سیمرغ بلورین بهترین جلوه‌های ویژه، بهترین فیلم اول
۲۵ یازدهم ۱۳۷۱	مرد ناتمام- یک مرد و یک خرس- به خاطر هانیه	سیدمرتضی آوینی، عزت‌الله انتظامی، عزیزاله حمیدنژاد، سیدمهدی شجاعی و اسفندیار شهیدی.	به خاطر هانیه: پروانه زرین نقش اول مرد، جایزه ویژه بهترین فیلم، دیپلم افتخار بهترین کارگردانی، گل آفتابگردان بهترین فیلم، تندیس بلورین پروانه برای بهترین فیلم
۲۶ دهم ۱۳۷۰	بدوک- وصل نیکان- تعقیب سایه‌ها	بهروز افخمی، خسرو سینایی، فرهاد صبا، رسول ملاقلی‌پور و پرویز مقدم.	تعقیب سایه‌ها: سیمرغ بلورین برای آنونس بدوک: سیمرغ بلورین بهترین فیلم اول، دیپلم افتخار بهترین فیلمنامه
۲۷ نهم ۱۳۶۹	چشم شیشه‌ای- مهاجر	ابراهیم حاتمی کیا، علیرضا شجاع‌نوری، فرهاد صبا، منوچهر عسگری‌نسب و محمدعلی نجفی.	سیمرغ بلورین پوستر
۲۸ هشتم ۱۳۶۸	مهاجر- شنا در زمستان	سیف‌الله داد، فرهاد صبا، منوچهر عسگری‌نسب، هوشنگ کامکار و محمدباقر کریمیان.	مهاجر: سیمرغ بلورین بهترین طراحی لباس، بهترین فیلم، بهترین جلوه‌های ویژه، بهترین صداگذاری، بهترین موسیقی متن

جشنواره فجر؛ فراتر از یک اتفاق سینمایی

ها از مهم ترین کار کردها و دستاوردهای جشنواره فجر است. جشنواره بستری است تا با بهره گیری از ظرفیت عظیم رسانه ها و تبلیغات پیرامونی مردم نسبت به تولیدات جدید سینمایی حساس تر شوند و این حساسیت در طول سال هم می تواند به رونق و گرمابخشی اکران فیلم ها کمک کند. پس، هر گونه سلیقه گرایی و دسته بندی در جشنواره به نفع مجموعه سینمای ایران نخواهد بود.

رویکرد جشنواره فیلم فجر یعنی توجه به سینمای ملی می تواند فارغ از این دیدگاه ها مورد بررسی قرار گیرد چون مفهومی است که کلیت سینمای ایران را در بر می گیرد. نگاه ملی به سینما و فجر نیازی اساسی است. نگاه ملی فردگرا، قبیله گرا و جناح گرانیست. فراگیر و جامع است و در این نگاه باید به زیرساخت های فرهنگی توجه می شود. اگر به جشنواره چه از سوی مسئولین، چه از سوی هنرمندان و سینماگران و حتی، چه از سوی نهادها و ارگان ها نگاه ملی نشود گرفتار مسائل پیش پا افتاده و مشغله های بیهوده ای می گردد که به هیچ وجه به نفع سینما نخواهد بود.

سینمای ما اساسا، به حمایت و سرمایه گذاری نیاز دارد. دعوها، منازعات و جنجال های حاشیه ای باعث می شوند تا این حمایت چه در بخش خصوصی و چه از سوی دستگاه های دیگر صورت نگیرد. بیا این نگاه قطعا، سینما هم مسیرهای واقعی و رسالت اصلی اش را پیدا می کند و به موضوعات مهم و مضامین حیاتی فرهنگ و اجتماع می پردازد. رسیدن به سینمای ملی نقش موثری در شناسایی فرهنگی کشور به مردم جهان از طریق رسانه تاثیر گذار و فراگیر سینما دارد.

خوشبختانه به نظر می رسد محمد حیدری و تیم اجرایی اش هم در دوره گذشته و هم در این دوره به صورت جدی تر تا اینجای کار سعی کردند بدور از نگاه های سلیقه ای تدارک ضایعات فراگیر و باشکوهی را رقم بزنند و با اجتناب از رویکردهای سلیقه ای و صنفی به جشنواره فجر نگاهی ملی داشته باشند. این رویکرد را هم در ترکیب بندی اعضای هیات انتخاب جشنواره، در انتخاب مدیران و هم در تعاملات صنفی و اجتماعی آن شاهد هستیم. امید است فرایند این رویداد فرهنگی و دستاوردهای آن هم با کمک خرد جمعی در راستای تبیین ارزش های فرهنگی جامعه و گفتار انقلاب باشد.

جشنواره فیلم فجر سال تحویل سینمای ایران است. نه تنها ویترونی برای عرضه محصولات سالانه سینمایی ایران که یک ظرفیت بی بدیل و عظیمی است که راهبردها و کارکردهای آن می تواند در شعاعی وسیع تر، حتی، در سطح فرهنگ عمومی جامعه هم تاثیر گذار باشد.

این جشنواره با دیرینگی و راهبردهای فرهنگی و اجتماعی اش، در جایگاهی فراتر از یک اتفاق سینمایی قرار گرفته و انتظار می رود فارغ از اعمال سلیقه ها و نگاه های سلیقه ای و شخصی به آن به عنوان یک رویداد ملی نگاه کنیم. بدین معنا که کمترین سهل انگاری در نحوه برگزاری و پیشبرد آن آسیب های را به همراه دارد که بیش از خانواده سینما، منافع ملی کشور لطمه می بیند و احساسات عمومی جریحه دار و مخدوش می گردد.

کما اینکه رویه های غلط برخی مدیران در دوره هایی باعث شده تا هزینه هایی برای نظام، سینما و حوزه فرهنگ ایجاد شود.

این نگاه صرفا، معطوف به مسئولان ارشاد، مدیران سینمایی، دبیر و تیم اجرایی اش نمی شود که قطعا، این عزیزی که در راس هرم اجرایی و سیاستگذاری آن قرار دارند باید با دغدغه و وسواس بیش تری به این مهم توجه داشته باشند.

این نگاه باید در خانواده سینما با طیف های گوناگون و سلايق مختلف و متعددش هم، دیده شود؛ همچنین، در نهادها و سازمان ها.

سینمای ایران با درخشش و افتخار آفرینی هایش در نزدیک به چهار دهه گذشته در واقع، به پیشانی فرهنگی انقلاب اسلامی تبدیل شده و تا حدودی توانسته گفتار انقلاب را در عرصه بین الملل مطرح نماید. اگر چه هنوز تا مرحله ایده ال فاصله دارد. موفقیت ها و حضورهای جریان ساز سینمای ایران در فستیوال های جهانی و کسب وجهه و اعتبار بین المللی این سینما که تا بلندترین موقعیت های جهانی هم پیش رفت به طور طبیعی پتانسیلی را رقم زده که افکار عمومی جهان، محافل و رسانه های سینمایی و هنری فضای جشنواره فجر را رصد کنند و در جستجوی اخبار و گزارش های آن باشند. مضافا اینکه، برگزاری جشنواره در دهه مبارک فجر هم کمک می کند تا بخشی از رسانه هایی که به مناسبت سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی به ایران می آیند و یا حتی رسانه های خارجی فعال در ایران؛ به صورت متمرکزتر و جدی تر، جشنواره و سینمای ایران را مورد مذاقه و ارزیابی قرار دهند. نکته مهم دیگر این است که سینمای ایران بد یا خوب، به پای همه خانواده سینما نوشته می شود. معمولا از بیرون، تر و خشک را با هم می سوزانند. افکار عمومی خیلی کاری به کار لایه های پیچیده جریانات جناحی و سلیقه ای ندارد و کلیت سینما را قضاوت می کند. قطعا، اتفاقات تلخ و شیرین جشنواره فجر هم روی قضاوت شان اثر می گذارد. پس خدشه به ساحت این رویداد فرهنگی تبعاتش دامن سینما و سینماگران را خواهد گرفت.

ویژگی دیگر، اینکه متاثر ساختن افکار عمومی و پیوند زدن طیف های مختلف مردم با سینما و فیلم

خانواده است در عرصه پخش فیلم‌ها در شبکه نمایش خانگی هم این قانون حفظ می‌شود.

وی ادامه داد: فیلم‌های خانوادگی که حاشیه ندارند و از ساختار شریف و انسانی برخوردار هستند و هم‌بطن‌طور از گیشه خوبی برخوردارند و بتوانند هزینه رایت خود را برگردانند، در موسسه هنرهای تصویری حوزه هنری قابل عرضه هستند.

خندق آبادی همچنین افزود: ما در موسسه هنرهای تصویری سوره به دنبال کسب سود نیستیم؛ تلاش ما بر این است که محصول به بهترین شکل در این شبکه به مخاطب عرضه شود و سرمایه اصلی آن بازگردانده شود. در واقع در این میان تهیه‌کننده به حقوق اصلی خود می‌رسد و ما هم تلاش می‌کنیم که فیلم‌ها با بهترین تیراژ به مخاطب توزیع شود.

وی در بخش دیگری از صحبت خود در مورد فیلم‌هایی که در این موسسه به مخاطب عرضه شده گفت: تاکنون عناوین مختلفی از فیلم‌ها در این شبکه عرضه شده، به عبارت دقیق‌تر در سال

سعید خندق آبادی مدیرعامل موسسه «هنرهای تصویری سوره» گفت: با توجه به رشد شهرها و جمعیت، مردم جهت تامین نیاز روزمره مجبور به هزینه منابع ارزشمندی مانند زمان و انرژی هستند. در حالی که می‌توان بدون صرف هزینه‌های فوق‌العاده مورد نیاز را از طریق فروشگاه‌های مجازی تامین کرد.

وی افزود: فروش اینترنتی در میان مردم از جایگاه خوبی برخوردار است و امروزه فروش اینترنتی رقیب سرسختی برای فروشگاه‌های فیزیکی شده است.

خندق آبادی با بیان این‌که بخش بزرگی از فروش اینترنتی مرتبط با محصولات فرهنگی می‌باشد که تمامی ژانرها (از جمله کودک و نوجوان، اجتماعی، کمدی، دفاع مقدس و...) در بر گرفته است و همچنین در رصد محصولات فرهنگی که به صورت فیزیکی توزیع می‌شدند متوجه شدیم که عرضه و فروش اینترنتی کلیه محصولات فرهنگی می‌تواند در رونق شبکه نمایش خانگی و همچنین برای مخاطبان ما بسیار با اهمیت باشد.

وی در مورد سیاست انتخاب فیلم‌ها برای پخش در نمایش خانگی گفت: همان‌طور که اساس کار حوزه هنری در موسسه بهمن سبز در پخش فیلم‌ها در سینماها حمایت از سینمای

خندق آبادی مدیرعامل موسسه «هنرهای تصویری سوره»:

فروش اینترنتی محصولات موسسه «هنرهای تصویری سوره»

مریم نقیعی مدیر بخش بین‌الملل و بازرگانی سازمان سینمایی حوزه هنری از حضور این سازمان در ۱۸ جشنواره بین‌المللی در سال جاری خبر داد.

به گزارش ماهنامه سوره سینما، مریم نقیعی مدیر بخش بین‌الملل و بازرگانی سازمان سینمایی حوزه هنری در مورد حضور جهانی تولیدات این مرکز گفت: سال ۹۵ تولیدات سازمان سینمایی حوزه هنری در ۱۸ جشنواره بین‌المللی مختلف حضور پیدا کردند که هم بخش رقابتی و هم غیر رقابتی را شامل می‌شود و تعدادی از این آثار موفق به دریافت جوایز از جشنواره‌های خارجی شدند.

وی ادامه داد: فیلم «حق سکوت» به کارگردانی هادی نائیجی با حضور در جشنواره بین‌المللی «فونیکس» ملبورن استرالیا جایزه بهترین فیلم را از آن خود کرد. دو فیلم سینمایی «حوض نقاشی» به کارگردانی مازیار میری و «فرشته‌ها باهم می‌آیند» به کارگردانی حامد محمدی از تولیدات موسسه تصویرسازان سوره سینمای مهر در جشنواره بین‌المللی تصویر زنان که در کشور زیمبابوه برگزار شد با دیگر آثار این بخش به رقابت پرداختند که در این میان فیلم «حوض نقاشی» عنوان بهترین فیلم جشنواره را از آن خود کرد. همچنین در این جشنواره جایزه بهترین بازیگر

مدیر بخش بین‌الملل و بازرگانی سازمان سینمایی حوزه هنری خبر داد:

حضور سازمان سینمایی حوزه هنری طی سال جاری در ۱۸ جشنواره بین‌المللی

۹۵ مسئولیت عرضه بیست فیلم را در شبکه نمایش خانگی بر عهده داریم که تا به اینجای سال ده فیلم توسط موسسه هنرهای تصویری سوره توزیع شده که «حکایت عاشقی»، «شیر تو شیر»، «عشق و جنون»، «استرداد»، «پایان خدمت»، «زاپاس»، «در بست»، «دلبری»، «ماهی سیاه کوچولو»، «هیئات» از این دست فیلم ها بوده اند.

او همچنین در مورد میزان استقبال مخاطب از فیلم های توزیع شده نیز گفت: به عنوان نمونه فیلم «شاهزاده روم» که استقبال خوبی از آن شده و به تیراژ فروش بالایی هم دست پیدا کرد که تهیه کننده پیش بینی چنین فروش بالایی را هم نمی کرد. همینطور فیلم «زاپاس» که با سیصد هزار نسخه به شبکه نمایش خانگی ارائه شد و انصافا استقبال خوبی هم از آن به عمل آمد.

مدیر عامل موسسه هنرهای تصویری سوره با تاکید دوباره بر اینکه فیلم ها در این موسسه با بالاترین تیراژ و بهترین نحوه به مخاطب عرضه می شود گفت: مهمترین نکته ای که در مورد میزان استقبال باید به آن توجه داشت اینکه فیلمی که در سینما از آن استقبال شود در شبکه نمایش خانگی هم مورد توجه قرار می گیرد و بالعکس فیلمی که گیشه آن در سینماها مناسب نباشد مردم در شبکه نمایش خانگی از آن استقبال نمی کنند.

وی ادامه داد: خوشبختانه فیلم «زاپاس» با استقبال خوبی از سوی مردم مواجه شده اما فیلم «دلبری» که این اواخر در این موسسه منتشر شده آمار امیدوار کننده ای به لحاظ جذب مخاطب نداشته است.

خندق آبادی گفت: آخرین فیلمی که از شبکه نمایش خانگی توزیع کردیم فیلم «هیئات» است که همزمان با اربعین حسینی متناسب با حال و هوای تاثیر گذار این ایام به مخاطب عرضه شد و همچنین فیلم سینمایی «دختر» به کارگردانی سید رضا میر کریمی هفته اول ربیع الاول توسط موسسه هنرهای تصویری سوره توزیع می شود.

از ویژگی های خرید اینترنتی محصولات موسسه «هنرهای تصویری سوره» با توجه به حذف بسیاری از هزینه ها در توزیع فیزیکی و همینطور با دریافت سود بسیار کم محصولات، تا ۵۰ درصد تخفیف برای خرید اینترنتی محصولات خود قرار داده است.

ضمن اینکه انیمیشن کوتاه «آنتراکت» به کارگردانی سیدمحمدرضا خردمندان در ادامه حضور بین المللی خود به بخش مسابقه ششمین جشنواره بین المللی کوآندو تایوان نیز راه یافت.

وی افزود: از حضور بین المللی دیگر فیلم هایی که بخش آن بر عهده سازمان سینمای حوزه هنری است به فیلم انیمیشن -رئال «مبارک» به کارگردانی محمد رضا نجفی امامی می توانیم اشاره داشته باشیم که در بیست و یکمین دوره جشنواره بین المللی بوسان کره جنوبی در بخش «سینه کید» به نمایش درآمد و در بخش «تمرکز بر سینمای جهان» جشنواره بین المللی فیلم مونترال کانادا نیز نمایش داشت. همچنین فیلم کوتاه «مثل بادکنک» به کارگردانی مرجان اسماعیلی از تولیدات حوزه هنری در اولین دوره جشنواره بین المللی فیلم معلولین به نمایش درآمد. این جشنواره از ۲۶ الی ۳۱ شهریور ماه امسال در شهر کن کشور فرانسه برگزار شد.

نقیبی گفت: فیلم مستند «A۱۵۷» به کارگردانی بهروز نورانی پور از تولیدات مرکز مستند سوره حوزه هنری در بخش رقابتی فیلم های مستند و انیمیشن بلند پنجاه و نهمین جشنواره بین المللی فیلم های مستند و انیمیشن لایپزیگ و در بیست و پنجمین جشنواره بین المللی فیلم مستند «داکيومنت آرت» کشور آلمان نمایش داده شد.

وی در بخش دیگری از صحبت خود گفت: فیلم سینمایی «سکوت رعنا» نیز در جشنواره های متعددی به نمایش درآمد. این فیلم به کارگردانی بهزاد رفیعی در چهارمین دوره جشنواره بین المللی فیلم «سیلک رود» نمایش داده شد که با استقبال تماشاگران همراه بود و تندیس بهترین فیلم کودک این جشنواره را از آن خود کرد.

نقیبی به فیلم «مزار شریف» حسن برزیده اشاره کرد و گفت: این فیلم و «سکوت رعنا» به کارگردانی بهزاد رفیعی از محصولات سازمان سینمایی حوزه هنری، در بخش رقابتی چهاردهمین جشنواره بین المللی فیلم «تامیل نادو» کشور هند حضور داشت. این نکته را هم باید گفت که جشنواره فیلم صلح و دوستی «ایران-هیروشیما» که هدف از برگزاری آن معرفی فرهنگ غنی ایران از طریق سینما به جهان و علی الخصوص مردم هیروشیما است در سومین دوره خود میزبان فیلم سینمایی «مزار شریف» به کارگردانی حسن برزیده بود.

مدیر بخش بین الملل و بازرگانی سازمان سینمایی حوزه هنری به صحبت هایش افزود: فیلم سینمایی «آزادی مشروط» به کارگردانی حسین مهکام که بخش آن بر عهده سازمان سینمایی حوزه هنری است در بخش اصلی سی و ششمین جشنواره بین المللی فیلم کمبریج به نمایش درآمد.

وی افزود: همچنین اردیبهشت امسال فیلم مستند «نسل سوم» به کارگردانی محمدعلی رخشانی در جشنواره بین المللی فیلم های مستند و کوتاه اسماعیلیه مصر شرکت کرد.

مرد به شهاب حسینی برای بازی در این فیلم و جایزه بهترین فیلمنامه به حامد محمدی اهدا شد.

مدیر بخش بین الملل و بازرگانی سازمان سینمایی حوزه هنری بیان کرد: فیلم کوتاه «علمک» به کارگردانی حسین دارابی که در بخش دین و جامعه جشنواره بین المللی فیلم «مذاهب امروز» به روی پرده رفته بود توانست جایزه ویژه هیأت داوران این جشنواره را از آن خود کند. و فیلم مات به کارگردانی صبا کاظمی نیز در بخش رقابتی این رویداد حضور داشت.

نقیبی با بیان اینکه سازمان سینمایی حوزه هنری امسال با پنج فیلم کوتاه «روزنه» به کارگردانی امیر مهران، «نافرمانی» به کارگردانی محسن صالحی فرد، «آنتراکت» به کارگردانی سید محمدرضا خردمندان، «علمک» به کارگردانی حسین دارابی و «بچه و مرد» به کارگردانی سید محمدرضا خردمندان در هفتمین جشنواره بین المللی فیلم های ایرانی لندن شرکت کرده بود، افزود: فیلم های «علمک» به کارگردانی حسین دارابی جایزه بهترین فیلم کوتاه و «آنتراکت» به کارگردانی سید محمدرضا خردمندان جایزه بهترین انیمیشن را از این جشنواره از آن خود کردند.

احسان کاوه عنوان کرد:

تشریح برنامه‌های مرکز مطالعات و تولیدات تلویزیونی و انیمیشن سازمان سینمایی حوزه هنری

و چون بذری در بزرگسالی نهال اندیشه او رشد و به ثمر می‌نشیند. مثلاً وقتی بچه‌ای در خردسالی با مفهوم عدالت آشنا شود در بزرگسالی با بسط آن، مفاهیمی مانند ظلم ستیزی، آزادی خواهی و را به نحوی آشنا می‌شناسد.

کاوه با اشاره به این نکته که ما از تمام ظرفیت‌های موجود بهره می‌بریم تا آثار فاخر و ارزشمندی را در اختیار مخاطبانمان قرار دهیم، گفت: در راستای اهدافمان، علاوه بر همکاری با سازمان صدا و سیما برای تولید محصول، از پتانسیل فضای مجازی و رسانه خانگی نیز بهره خواهیم برد، تا از تمامی ظرفیتهای موجود به نحو شایسته استفاده کرده باشیم.

وی همچنین در بخش دیگری از صحبت خود در مورد میزان تولیدات این مرکز گفت: از سال ۸۵ مرکز مطالعات و تولیدات انیمیشن حوزه هنری اقدام به تولید نموده و در این مدت پروژه‌های شاخصی را مانند مجموعه‌های «شکرستان»، «زوزو»، «مزرعه شادی»، «الاغک»، «گنجینه»، «بابلو»، «بیا آشتی کنیم» و... همچنین فیلم‌های کوتاه انیمیشنی مانند «پارازیت» و «تمام زمستان‌هایی که ندیدم» که جوایز داخلی و خارجی زیادی را به دست آوردند.

کاوه در ادامه گفت: کشور ما با بحران‌های مالی زیادی مواجه شده و همه اصحاب فرهنگ به این مسئله واقف‌اند. برای همین ما باید سعی کنیم اقتصاد متکی به نفت را کنار بگذاریم. این در حالی است که تولید انیمیشن هزینه بر بوده و صبر و تحمل زیادی را می‌طلبد، لذا باید به گونه‌ای برنامه‌ریزی کنیم که هم آثار درخور و شایسته بسازیم و هم به اقتصاد نفتی چونان که اقتصاد مقاومتی رهنمون می‌دهد، وابسته نباشیم. به همین منظور می‌توانیم از سرمایه بخش خصوصی که تمایل دارد در این بخش فعال باشد بهره ببریم؛ به شرط آنکه به سرمایه‌گذار اطمینان خاطر بدهیم، نتیجه حاصل از تولید اثر، سودمند خواهد بود و سرمایه اولیه حتماً برگشت خواهد یافت. برای این منظور باید به صورت جدی قوانین متقنی وضع شود و ساز و کار محکمی برای اطمینان بخشی به سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، در تولید آثار فرهنگی، به خصوص انیمیشن ایجاد شود. ما سعی می‌کنیم بررسی‌های نخستین در خصوص شرایط حقوقی کشور جهت حمایت از ایده و فکر را انجام داده و به صورت گزارش به مراجع ذی صلاح پیشنهاد بدهیم تا از این طریق روند شکل‌گیری قوانین مرتبط و لازم تسریع گردد و بخش انیمیشن را به عنوان یک الگوی سودآور فرهنگی پیش چشم بخش خصوصی و سایر فعالان قرار دهیم.

مدیر مرکز مطالعات و تولیدات تلویزیونی و انیمیشن سازمان سینمایی حوزه هنری، مهم‌ترین شیوه ارائه محصولات فرهنگی را ریل‌گذاری و فضا سازی بلندمدت عرضه دانست و گفت: در واقع تکرار قالب دیداری و شنیداری، باعث می‌شود فرم در ذهن مخاطب جای خود را پیدا کند.

احسان کاوه مدیر مرکز مطالعات و تولیدات تلویزیونی و انیمیشن سازمان سینمایی حوزه هنری در خصوص عملکرد جدید این بخش توضیح داد: مسیری که در گذشته در حوزه انیمیشن حوزه هنری دنبال می‌شد، بیشتر ناظر بر تولیدات با محور بازار بین‌المللی و خارجی بود؛ که با تغییراتی در رویکرد این بخش، ضمن حفظ آن ظرفیت مهم در پی دو مولفه مهم دیگر برآمدیم؛ نخست جذب بیش از پیش مخاطب داخلی با مقصود ترویج اخلاق حسنه و دوم استعداد یابی و حمایت از تولید کنندگان جوان، خصوصاً نیروهای متخصصی که خارج از مرکز اند؛ اما ظرفیت فعال جبهه فرهنگی انقلاب محسوب می‌شوند.

کاوه در مورد نحوه سیاست گذاری، جهت بهتر دیده شدن آثار تولید شده نیز گفت: به اعتقاد من مهم‌ترین شیوه ارائه محصولات فرهنگی، ریل‌گذاری و فضا سازی بلندمدت عرضه است. در واقع تکرار قالب دیداری و شنیداری، باعث می‌شود فرم در ذهن مخاطب جای خود را پیدا کند و پس از اعتماد به فرم، پذیرای محتوای مطلوب باشد. یعنی طراحی ریلی که قالب را برای گذر محتوای گوناگون مهیا می‌کند. این روش تنها با صنعتی شدن و تولیدات بلند مدت انیمیشن امکان پذیر است. به طور قطع محصولات تک قسمتی و یا با تعداد اپیزودهای محدود در ذهن مخاطب ماندگاری کمتری دارد و اثرگذاری اش نیز کاهش می‌یابد.

وی ادامه داد: به همین جهت مرکز مطالعات و تولیدات تلویزیونی و انیمیشن سازمان سینمایی حوزه هنری در نظر دارد که سریال‌های انیمیشنی با تعداد قسمت‌های زیاد و به صورت فصلی تولید کند تا در سایه این تولید انبوه و پیوسته، مفاهیم ارزشمند در ریل‌های جاگذاری شده به سمت مقصد که همانا اثرگذاری بر ذهن مخاطب هدف است، حرکت نماید.

مدیر مرکز مطالعات و تولیدات تلویزیونی و انیمیشن سازمان سینمایی حوزه هنری در مورد مضامین این آثار نیز گفت: سبک زندگی آرمانی ما مسلمانان برگرفته از آموزه‌های قرآنی، سیره نبوی (ص) و سیره ائمه اطهار علیهم السلام است که در مجموع به نام حیات طیبیه از آن یاد می‌کنیم. رسیدن به چنین سبکی از زندگی، که مقام معظم رهبری در مجموع سخنرانی‌های خود به شاخص‌های آن مکرر، اشاره نمودند، مطلوب و مقصد محتوایی هر محصول فرهنگی دغدغه‌مند است. به نظر من آموزش چنین الگوها و ترویج سبک زندگی ایرانی اسلامی، باید از خردسالی آغاز شود، تا در بزرگسالی ذهن به صورت ناخودآگاه و نهادینه به سوی تحقق آن حرکت نماید. یعنی کودک ما با دیدن قصه و تصویر جذاب، با آن ارتباط برقرار می‌کند، مفاهیم را کسب می‌کند

بیش از ۵ میلیون نفر مخاطب در هشت ماه

اهمیت مخصوص ایران نیست. حوزه هنری نهاد خانواده را محترم می‌شمارد و می‌کوشد در تولید و نمایش و در بخش سینماداری حامی این نهاد باشد. محمود کاظمی مدیر عامل موسسه بهمن سبز هم در این جلسه گفت: سه سال است یا علی گفته و در کنار همیم. شعارمان این بوده که اجازه ندهیم چراغ سینمایی خاموش شود، خوشبختانه این اتفاق افتاده است. در این سه سال یعنی از سال ۹۲ تا امروز ۲۱ سالن نمایش و ۱۴ سینما با بیش از ۶۳۰۰ صندلی بازسازی شده است.

وی در بخش دیگری از این مراسم آمار فروش سینماهای حوزه هنری را اعلام کرد و گفت: بهمن سبز امسال ۱۴ سالن و ۹ سینما با ظرفیت بیش از ۴۰۰۰ صندلی را بازسازی کرده است. سینماهای کشور در هشت ماه امسال ۱۸ میلیون نفر مخاطب داشته‌اند و از این تعداد، ۵ میلیون و سیصد هزار نفر در سینماهای حوزه هنری فیلم دیده‌اند.

در بخش دیگری از این سمینار رییس حوزه هنری خراسان رضوی سید جواد رفائی گفت: در جلساتی که با آقای مومنی شریف رییس محترم حوزه هنری داشتیم، در این باره بحث شد که سینماهای حوزه هنری باید از نظر ساختار متأثر از معماری اسلامی و ایرانی باشند. به کمک تعدادی از استادان دانشگاه و جامعه‌شناسان و پژوهشگران، تحقیقی انجام شده روی معماری اسلامی و ایرانی و قصد داریم این الگو را مورد توجه قرار دهیم. سینماهای حوزه هنری باید میزبان متدینین جامعه باشند. باید فضایی ایجاد شود که این گروه به راحتی در این سینماها فیلم ببینند. توجه به نیازهای این قشر که معمولاً کمتر به سینما می‌روند روند تولید آثار ارزشی و سیر فعالیت کارگردان‌های سینمای ارزشی را تسریع می‌کند.

در پایان این مراسم از حسن کریمی مدیر امور سینمایی خراسان رضوی، مصطفی حسینی مدیر امور سینمایی استان اصفهان و مهدی تجویدی مدیر سینما آفریقای مشهد تجلیل شد. رونمایی از لوگوی جدید موسسه بهمن سبز یکی دیگر از بخش‌های این مراسم بود.

سمینار سالانه مدیران بهمن سبز روزهای ۱۵، ۱۶ و ۱۷ آذرماه در مشهد مقدس برگزار شد. در این سمینار سه روزه محمد حمزه زاده قائم مقام رییس حوزه هنری و مدیر عامل سازمان سینمایی حوزه هنری، سید جواد رفائی مدیر حوزه هنری خراسان رضوی، محمود کاظمی مدیر عامل موسسه بهمن سبز، سهیل جهان بیگلری رییس هیات مدیره بهمن سبز و مدیران ستادی و مدیران امور سینمایی استان‌ها حضور داشتند.

محمد حمزه زاده قائم مقام رییس حوزه هنری گفت: پارسال در چنین روزهایی میهمان دوستان در اصفهان بودیم، صحبت‌ها و برنامه‌ریزی‌هایی داشتیم که خوشبختانه بخشی از آن محقق شده است. افزایش مخاطب و فروش فیلم‌ها، ارتقای کیفیت نمایش و ارائه خدمات به مشتریان نشان می‌دهد که سیستم هوشیار و پویا کار می‌کند. حوزه هنری یکی از مهمترین حلقه‌های پخش و نمایش در ایران است و با کوشش‌های شما این تأثیرگزاری بیشتر خواهد شد. وی ادامه داد: هر فیلمی که اکران شده و فروش می‌کند برای ما، تهیه‌کننده و سرمایه‌گذار پیامی دارد. سرمایه‌گذاران در هر بخشی سرمایه‌شان را هزینه نمی‌کنند و به دنبال آثاری هستند که از آنها استقبال شود. اما بسیاری از فیلم‌های تولید شده در ایران کف مطالبات ما از خواسته‌های فرهنگی است. بعضی از این آثار قابل اعتنا و سازنده نیستند و در بهترین حالت بعد سرگرم‌کنندگی دارند. مدیر عامل سازمان سینمایی حوزه هنری افزود: ما در حوزه هنری طبق قواعد و اصول و وظایفی که داریم آثاری که سالم هستند اکران کرده ایم، اما قشری از جامعه هستند که کمتر به سینما می‌روند. یا اصلاً به سینما نمی‌روند چون تولیدات سینمای ایران با سلیقه و اعتقاد این گروه همخوانی ندارد. باید یکی از مهمترین برنامه‌هایمان این باشد که این گروه را که به آرمان‌های انقلاب وفادار بوده، تقید مذهبی بیشتری دارند و معمولاً با سینما قهر هستند به سینماهایمان بیاوریم.

حمزه زاده گفت: فعلاً و در گام اول شاید این تماشاگران اندک باشند، اما به مرور بیشتر خواهند شد. مطمئناً با حضور این قشر، فروش فیلم‌ها جا به جا خواهد شد و تغییر میزان استقبال از فیلم‌ها، مسیر تولید فیلم‌ها را عوض خواهد کرد. وی ادامه داد: خانواده در همه جای دنیا حرمت و اعتبار دارد و این حرمت و

گزارشی از روند بازسازی سینماهای حوزه هنری در سراسر کشور

امید فلاح‌ت

نکته قابل تأمل در این روند استانداردسازی سالن‌های سینمایی در دست ساخت و یا بازسازی و نوسازی است که به طور قطع، در جذب مخاطب و مشارکت بیشتر طیف‌های مختلف مردم مؤثر است. آمارهای رسمی از افزایش چشمگیر مخاطبان در سالن‌های بازسازی شده حکایت می‌کند.

بازسازی سالن‌های سینما، ساخت سالن مدرن سینمایی با امکانات بسیار مناسب صدا، تصویر، لایه، سالن‌های متعدد، امکانات جانبی و هم در کشاندن میزان تماشاگران و در بهبود وضعیت اقتصادی سینما و فرایند نمایش نقش تأثیرگذاری دارند.

در شرایطی که بسیاری از سرمایه‌گذاران انگیزه کافی برای ورود به این عرصه را ندارند و مدام می‌شنویم که سالن‌های سینما پی در پی تعطیل می‌شوند حوزه هنری بذر امیدی را برای صنعت سینما به عنوان یکی از ارکان توسعه فرهنگی و در نهایت توسعه پایدار کاشت.

محمد حمزه‌زاده رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری در جایی با تأکید بر برنامه‌های این مرکز برای بالا بردن استانداردهای سالن‌داری سینماهای حوزه عنوان می‌کند: در طول این سال‌ها حوزه هنری در بخش سالن‌سازی فعالیت‌های چشمگیری داشته و به طور متوسط سالانه چند سالن با کیفیت به تعداد سینماهای متعلق به حوزه هنری اضافه می‌شود. این مساله باعث شده سهم حوزه هنری از بازار فروش فیلم‌ها چشمگیر شود. به عنوان مثال در سال گذشته این سهم ۴۰

سینما آفریقا در شهر مقدس مشهد در استان خراسان رضوی، بازسازی و تبدیل سینما قدس شهر تبریز در استان آذربایجان شرقی از سینمایی یک سالنه به سینمایی دو سالنه، بازسازی کامل سینما «فلسطین» شهر همدان به صورت دو سالنه، بازسازی و بهره برداری سینما «فلسطین» شهر اصفهان که به تازگی بازسازی شده است؛ و اولین پردیس سینمایی اصفهان به نام «خانواده» با چهار سالن در حال ساخت است، بازسازی سینما «آزادی» شهر ارومیه در آذربایجان غربی که در حال انجام است، بازسازی سینما «آزادی» شهر آبادان که پس از دوازده سال مهرماه امسال بازگشایی شد. همچنین بازسازی کامل سینما کیهان و سینما ایران از دیگر سینماهای این شهر هم که اعلام شده جزو برنامه‌های این مرکز است، به روزرسانی و نوسازی سینماهای «پیام» و «شاهد» در شهر تهران، همچنین، بازسازی سینما بهمن تهران که در سال ۱۳۴۴ ساخته شد و از

سازمان سینمایی حوزه هنری تاکنون فعالیت‌های بسیار در عرصه سینماسازی داشته است؛ مسئولان این سازمان به تازگی اعلام کردند هدف این نهاد این است که چراغ هیچ سینمایی در سراسر کشور خاموش نشود.

در پی بررسی کم و کیف سالن‌های سینمایی در مطلبی با عنوان «آیا مدیران سینما می‌دانند ما چند سالن سینمایی در کشور داریم؟» به سراغ حوزه هنری به عنوان یک نهاد متولی در سینما رفتیم و نگاهی به فعالیت‌های سازمان سینمایی حوزه هنری در عرصه سینماسازی داشتیم. مسئولان سازمان سینمایی حوزه هنری به تازگی اعلام کردند هدف این نهاد این است که چراغ هیچ سینمایی در سراسر کشور خاموش نشود.

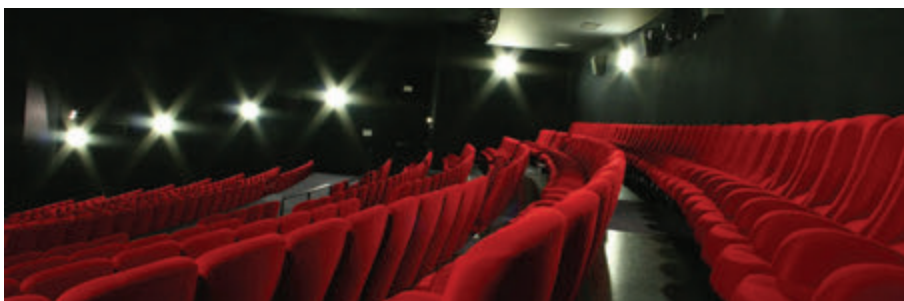
روند فعالیت این ارگان جریان ساز در عرصه فرهنگ و هنر بوژه سینما نشان می‌دهد که به صورت جدی برای توسعه و تقویت زیرساخت‌های سینما و ارتقای سالن‌های سینمایی در قالب نوسازی، تجهیز و بهسازی سینماها در تهران، مراکز استان‌ها و شهرستان‌ها ورود کرده و گویای آن است که این سازمان، «سینماسازی» را به عنوان یکی از ضرورت‌های مهم جزو سیاست‌ها و اولویت فعالیت‌های خودش قرار داده است.

حوزه هنری در یکی دو ساله اخیر چندین پروژه بزرگ را در برنامه‌اش قرار داده و تعدادی از آن‌ها مراحل ساخت و ساز را طی کرده و مورد بهره‌برداری قرار گرفته‌اند. سینما «فلسطین» اصفهان و سینما «آزادی» شهر آبادان که مخروبه‌های بیش نبودند به همت دست‌اندرکاران سینمایی حوزه هنری امروز به بهره‌برداری و بازگشایی رسیده‌اند و در خدمت مردم قرار دارند.

همچنین بنایه گفته کاظمی مدیرعامل موسسه فرهنگی تبلیغاتی بهمن سبز وابسته به سازمان سینمایی حوزه هنری اولین پردیس سینمایی با عنوان پردیس سینمایی «خانواده» و سینما ساحل در اصفهان در دست نوسازی و ساخت است.

این مرکز همچنین در شهرهای مراغه، بجنورد، شیراز و نیز مجموعه‌های سینمایی را در دست ساخت دارد.

نگاهی به پروژه‌های سازمان سینمایی حوزه هنری در زمینه نوسازی و توسعه سالن‌های سینمایی گواه آن است که این نهاد برای قوت بخشیدن به نهضت سالن‌سازی سینمایی و سینماسازی پای کار آمده است؛ بازسازی

درصد بوده و صاحبان آثار برای بازگشت سرمایه خود نمی‌توانند به این سهم ۴۰ درصدی بی‌اعتنا باشند. همچنین ما در هر سال برنامه‌هایی را برای بالا بردن استانداردهای سالن‌داری سینما، طراحی و اجرا می‌کنیم. بالا بردن کیفیت سالن‌داری نیز تأثیر بسیاری در فروش فیلم‌ها دارد.

اقدامات سازمان سینمایی حوزه هنری که در یکی دو سال اخیر رشد فزاینده و وسعت قابل توجهی گرفته اگر چه امیدبخش و قابل تقدیر است اما وقتی به شاخص‌ها و استانداردهای جهانی نگاه می‌کنیم می‌بینیم در کشور وضعیت سینماها هم به لحاظ کیفیت و هم کمیت نگران‌کننده است.

بر اساس حداقل استانداردها باید به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر یک سالن سینما وجود داشته باشد که آمار سالن‌های سینمایی موجود بسیاری پایین‌تر از این استانداردهاست.

مقام معظم رهبری، سینما را هنر برتر و متعالی خواندند که کلید توسعه و پیشرفت مملکت است و با سینما می‌شود جهانی شد. «پس انتظار می‌رود در سطح کشور هم پی حرکت و اقدامات حوزه هنری سایر نهادها جدی‌تر وارد عرصه شوند تا کاستی‌ها و خلاءهای موجود در کشور مرتفع یا کمرنگ گردد.

مهم‌ترین و پرمخاطب‌ترین سینماهای تهران و مجموعه سینماهای حوزه هنری است که قرار است تا جشنواره بین‌المللی فیلم فجر بازگشایی شود. در کنار برنامه‌های آینده این نهاد برای ساخت پردیس‌هایی در شهرهای مراغه، شیراز، خوی، اصفهان و همگی، جایگاه ممتاز این ارگان را در تقویت و توسعه صنعت سینماسازی به عنوان یک نیاز اساسی و از بسترهای سازنده فرهنگ نشان می‌دهد.

بی‌تردید، معضل کمبود سالن استاندارد در کشور یکی از مهم‌ترین مشکلات سینمای ایران است و طبیعی است با تسریع روند بازسازی سالن‌ها، می‌توان گام مؤثری در اعتلای سینمای ایران برداشت.

بسیاری از کارشناسان یکی از دلایل عمده قهر تماشاگر از سینما را در کنار ضعف و اشکالات محتوایی فیلم‌ها، کیفیت نامطلوب سالن‌های سینمایی می‌دانند.

ناوگان پردیس آزادی به ۱۰ سالن می‌رسد

کیفیت بسیار خوب سینماها فعالیت کنند
وی در خاتمه به تعداد سالن‌های پردیس آزادی اشاره کرد و گفت: پردیس سینما آزادی در سینما آزادی دارای پنج سینما است، سینما مدرن المپیک از دیگر سالن‌های این مجموعه است، سالن چاپلین فرهنگسرای بهمن سالن سینمای فرهنگسرای پامچال، سالن اشراق فرهنگسرای اشراق متعلق به سینما آزادی است با اضافه شدن دو سالن پیروزی پردیس آزادی مجموعاً ۱۰ سالن را در تهران در اختیار دارد.

سعیدی پور مدیر پردیس سینمایی آزادی گفت: مجموعه سالن سینمای پیروزی با ظرفیت ۴۰۰ صندلی برای بهره‌برداری در جشنواره فیلم فجر آماده می‌شود.

علیرضا سعیدی پور مدیر پردیس سینمایی آزادی درباره روند آماده سازی سینما پیروزی گفت: سینما پیروزی خریداری شد که به ناوگان سینماهای پردیس سینمایی آزادی اضافه شود. این سینما مانند دیگر سینماهای پردیس آزادی ۵۰ درصد مالکیت آن متعلق به حوزه هنری و ۵۰ درصد دیگر متعلق به سازمان فرهنگی شهرداری تهران است. وی ادامه داد: مجموعه سینمایی پیروزی در طبقه پنجم مجتمع پانوراما پیروزی واقع شده، دو سالن با ظرفیت ۱۵۰ و ۲۵۰ نفر در این مجموعه تعبیه شده و از اول بهمن ماه سینما آماده بهره‌برداری است. سعیدی پور درباره اضافه شدن این سالن‌ها به سالن‌های نمایش دهنده فیلم‌های جشنواره گفت: اگر کارشناسان ارشاد از مجموعه سالن‌ها بازدید و تایید کنند همزمان با جشنواره فیلم فجر می‌توانیم سالن‌ها را با فیلم‌های جشنواره فیلم فجر افتتاح کنیم.

وی ادامه داد: درخواست بازدید از کارشناسان را به وزارت ارشاد ارایه دادیم و باید ببینیم ستاد جشنواره چه تصمیمی خواهد گرفت. پور درباره تجهیز سالن‌های سینما گفت: برای تجهیز سیستم تصویری این سینماها تلاش کردیم که همان سیستمی که در پردیس سینمایی آزادی استفاده کردیم در این سینماها نصب کنیم که با

جواد اردکانی:

حوزه هنری در سینماداری یک قطب مهم است

کارگردان فیلم «به کبودی یاس» از پردیس هویزه مشهد به عنوان یک سینمای ویژه یاد کرد.

به گزارش ماهنامه سوره سینما، جواد اردکانی نویسنده و کارگردان سالن‌های خوب و با کیفیت را ضمن آشنای مردم با سینما دانست و گفت: دو دهه قبل وقتی حرف از اکران می‌شد به این معنا بود که فیلمی صرفاً بر پرده باشد و مدتی نمایش داشته باشد. اما امروز روی پرده رفتن یک فیلم فقط نوعی از اکران است و میتوان به شیوه‌های مختلف فیلم را برای مخاطبان نمایش داد. البته لذت فیلم دیدن در سالن‌های سینما با هیچ نوع اکران دیگری قابل مقایسه نیست و از این جهت وجود سالن‌های خوب و پیشرفته می‌تواند به پیوند مردم و سینما کمک کند.

وی افزود: تعداد سالن‌هایی که در کشور وجود دارند، هماهنگی با جمعیت کشور ندارند و ما نیاز به سالن‌سازی در تهران و سایر شهرستان‌ها به ویژه شهرهایی که فاقد سالن سینما هستند داریم.

کارگردان فیلم «شور شیرین» در ادامه گفت: ساخت پردیس از حرکت‌های موثر و مفید در این سال‌ها بوده است. آمار ویژه‌ای از فروش فیلم‌ها مربوط به پردیس‌هایی مانند آزادی، چارسو و... است. تجربه ساخت پردیس‌هایی مانند آزادی یا کورش باید الگو شود و ما باز هم شاهد ساخت پردیس‌هایی که فضای تفریحی، تجاری و فرهنگی دارند باشیم.

اردکانی با اشاره به تاثیر کیفیت سالن بر فروش فیلم‌ها گفت: بدون

شک سالن‌های زیبا، نوساز، پیشرفته و استاندارد در فروش فیلم‌ها تاثیر دارند. مثال بارز برای این گفته سینما هویزه مشهد است که آمار فروش خیره‌کننده‌ای دارد. بخش عمده‌ای از این فروش به خاطر کیفیت خیلی خوب سالن و احترام به مخاطب با سیستم پخش عالی است. به طوری که شاهد هستیم فیلم‌هایی که در این سینما نمایش داده می‌شوند فروشی غیر قابل مقایسه با سالن‌های دیگر که همان فیلم را اکران کرده‌اند دارند. مخاطب به کیفیت سالن و سیستم پخش اهمیت می‌دهد و برایش مهم است در سالنی پیشرفته و زیبا فیلم تماشا کند.

اردکانی گفت: ما در مناطقی از شهر تهران سالن‌هایی قدیمی داریم که در حال حاضر مناسب سالن سینما و فیلم دیدن نیستند. نباید برای نگهداری این سالن‌های کهنه و قدیمی اصرار کرد. این سالن‌ها نه تنها سودده نیستند که ضرر و زیان مالی به همراه دارند. بهتر است به این سالن‌ها اجازه تغییر کاربری داده شود و با سود حاصل از فروش یا اجاره شان سالن‌هایی نو در مناطقی ساخته شود که قابلیت حضور سالن‌های سینما را دارند.

کارگردان فیلم «به کبودی یاس» با تمجید از اقدام حوزه هنری و موسسه بهمن سبز برای ساخت سالن‌های سینما گفت: حوزه هنری در زمینه سینماداری یک قطب مهم محسوب می‌شود و در سال‌های اخیر در جهت ساخت سالن‌سازی گام‌های مثبتی برداشته است. بهترین مثال برای اقدام مثبت حوزه هنری و موسسه بهمن سبز در جهت سینما سازی، ساخت سینما پردیس هویزه مشهد است. ساخت این سالن تاثیر مثبتی در فضای سینمایی این شهر و اکران فیلم‌ها داشته است. یک سالن سینما تبدیل به چندین سالن با کیفیت خوب و استاندارد شده است و مخاطبان راضی از سالن بیرون می‌آیند. اقدام حوزه هنری در این زمینه قابل تقدیر است.

جواد نوروز بیگی:

سینماهای حوزه هنری با پردیس‌ها رقابت می‌کند

وجود ندارد و جوانی اگر بخواهد فیلم‌های روز را ببیند باید به شهرهای مجاور برود.

وی افزود: ما به شدت به اضافه شدن سالن‌های سینما احتیاج داریم. مردم حتی از نمایش فیلم سیار هم استقبال می‌کنند که نشان دهنده نیاز آنها به تفریح فرهنگی است.

نوروز بیگی ساخت سالن‌های سینما توسط حوزه هنری را به نفع کلیت سینما دانست و گفت: خدا را شکر حوزه هنری در سال‌های اخیر اقدام به ساخت سالن‌های سینما و مرمت سالن‌های قدیمی کرده است. من بعضی از این سالن‌ها را دیده‌ام و از به روز رسانی آنها بسیار خوشحالم. این موضوع هم به نفع حوزه هنری است، هم به نفع مردم و مخاطبان سینما و هم به نفع کلیت سینما. حوزه هنری در حال حاضر از پخش فیلم‌ها سود می‌برد چون سالن‌های خوبی دارد و در جذب مخاطب موفق عمل می‌کند. سالن‌های این نهاد با پردیس‌ها برابری می‌کنند و هرچقدر در راه ساخت سالن‌های جدید و بازسازی سالن‌ها کوشا تر باشد بیشتر بهره‌مند خواهد شد و سینمای ایران نیز از این موضوع بهره خواهد برد.

تهیه‌کننده «سکوت رعنا» در پایان گفت: ساخت سالن‌های خوب و شیک و بازسازی سالن‌های قدیمی احترام به مخاطب است. مردم دوست دارند در سالن‌های تمیز و شیک و با سیستم پخش مناسب و به روز فیلم ببینند و در چنین سالن‌هایی احساس بهتری دارند.

خانواده‌ها احساس می‌کنند برایشان مناسب نیست. تهیه‌کننده فیلم «طبقه حساس» گفت: سالن‌های مرکز شهر و سینماهای قدیمی احتیاج به مرمت و بازسازی دارند. اگر مخاطب با صندلی‌های شکسته، خراب و سالن‌های کهنه و سیستم پخش ضعیف مواجه شود دیگر علاقه‌ای به فیلم دیدن هم نخواهد داشت و اگر یک بار به چنین سالنی برود برای بار دوم مراجعه نخواهد کرد.

نوروز بیگی گفت: بسیاری از شهرهای ما فاقد سالن سینما هستند. برای مثال شهر رامسر یک سالن سینما دارد که در این سالن هم فیلم‌های مختلف در سانس‌های متفاوت اکران می‌شود، هم کنسرت اجرا می‌شود و هم تئاتر. این سالن برای اکران فیلم‌های سینمایی ساخته شده و نباید کاربری دیگری داشته باشد اما بخاطر محدودیت و نبود سالن خوب و نوساز از این سالن برای کارهای فرهنگی دیگر نیز استفاده می‌شود. در بسیاری از شهرها همین یک سالن هم

جواد نوروز بیگی تهیه‌کننده سینما حرکت حوزه هنری در ساخت سینماها را به نفع کل سینمای ایران می‌داند.

جواد نوروز بیگی با اشاره به رونق فروش فیلم‌ها در سال‌های اخیر گفت: در حال حاضر ما ۳۰۰ سالن در کشور داریم که متأسفانه جوابگوی تولیداتمان نیست. توجه داشته باشید که پیش از انقلاب ما حدود ۵۰۰ سالن سینما داشتیم و جمعیت هم خیلی کمتر از حالا بود. خوشبختانه در سال‌های اخیر سینما یکی از تفریح‌های فرهنگی خانواده‌ها بوده است و کمبود سالن خوب و استاندارد چنین موقعیتی را در اختیار بسیاری از خانواده‌ها قرار نمی‌دهد تا بتوانند فیلم‌ها را در سالن‌های خوب و با کیفیت تماشا کنند.

وی افزود: برای مثال دیروز به پردیس کوروش رفتیم تا در جریان اکران فیلم «سلام بمبئی» قرار بگیریم و متأسفانه جمعیت انبوهی را در این مجتمع فرهنگی دیدم که موفق به تهیه بلیت نشده بودند، چراکه سالن‌ها پاسخگوی چنین جمعیتی نبودند.

تهیه‌کننده فیلم «سلام بمبئی» ادامه داد: تعدادی از سالن‌های ما بسیار قدیمی هستند و سیستم پخش فیلم در آنها با کیفیت نیست و خانواده‌ها رغبتی به فیلم دیدن در چنین سالن‌هایی ندارند. این موضوع ربطی به اینکه سینما در چه نقطه‌ای از شهر باشد ندارد. در حال حاضر در جنوبی‌ترین نقطه شهر سالنی وجود دارد که خانواده‌ها به آن اقبال نشان می‌دهند اما در مرکز شهر سینماهایی هستند که

قاصد اشرفی:

امیدوارم تلاش

حوزه هنری

برای بازسازی سینماها

ادامه یابد

محمد قاصد اشرفی رییس انجمن سینماداران ابراز امیدواری کرد روند بازسازی سینماها توسط حوزه هنری مستمر باشد.

محمد قاصد اشرفی رییس انجمن سینماداران در گفتگو با سایت موسسه فرهنگی بهمن سبز عنوان کرد: میزان تولیدات سینمایی ما با ظرفیت اکران اصلا همخوانی ندارد. پیش از پیروزی انقلاب

منبتی:

حرکت حوزه هنری در نوسازی سینماها قابل توجه است

سید هادی منبتی گفت: از آنجاییکه بسیاری از استانهای کشور به واسطه سالن های حوزه هنری صاحب سینما هستند، حرکت این نهاد در بهسازی و نوسازی سینماها را بسیار شایسته و قابل توجه می بینم.

سید هادی منبتی مدیرعامل سابق موسسه تصویر شهر در مورد به روز رسانی و ساخت سالن های سینمایی حوزه هنری در گفت و گویی بیان کرد: از آنجاییکه بیش از هشتاد سالن سینمای سراسر کشور متعلق به حوزه هنری است و بسیاری از استانهای کشور به واسطه سالن های حوزه هنری صاحب سینما هستند؛ این حرکت حوزه هنری را بسیار شایسته و لازم و قابل توجه می بینم اگر چه معتقدم نباید از روند توسعه و به روز رسانی عقب بماند.

وی ادامه داد: همانطور که همه می دانیم در زمانه ای هستیم که مردم در خانه خود از به روزترین امکانات صوتی تصویری برخوردار هستند، لذا جذب این مخاطبان به سالن های سینما با سختی زیادی همراه است و نکته مهمتر اینکه کاملاً طبیعی است که وقتی صندلی سالن ها صدا می دهد و سالن ها فرسوده باشند ضمن اینکه امکانات و خدمات به مخاطب ارائه نشود جذب مخاطب به سالن ها به امری محال تبدیل می شود.

منبتی در بخش دیگری از صحبت خود با اشاره به اینکه قطعاً بازسازی سالن های سینمایی نیاز به سرمایه هنگفتی دارد گفت: با برنامه ریزی جدی در این زمینه ظرف دو سال، هم بازخورد خوبی از مخاطبان خواهیم گرفت و هم اینکه این سرمایه استفاده شده بر می گردد. مدیرعامل سابق موسسه «تصویر شهر» در ادامه گفت: به عنوان نمونه سینمای «هویزه» مشهد را قبل و بعد از بازسازی در نظر بگیرید. قبل از بازسازی این سینما در رتبه های هفتم یا هشتم به لحاظ جذب مخاطب قرار داشت اما بعد از بازسازی و به روزرسانی سینما هویزه توسط حوزه هنری اگر اولین سینما به لحاظ جذب مخاطب نباشد دومین سینمای پر مخاطب کشور خواهد بود.

وی همچنین با اشاره به اینکه در سال های گذشته وزارت ارشاد و موسسه سینما شهر هم در بازسازی سالن های سینمایی بخش خصوصی تاثیرات مثبتی داشتند افزود: قطعاً افزایش سالن های سینمایی هم بسیار حرکت موثر در جهت جذب مخاطب خواهد بود اما بازسازی و به روز رسانی این تعداد سالنهای موجود هم ظرف دو سال آینده نتایج مطلوب فراوانی را به همراه خواهد داشت.

اشرفی درباره تلاش حوزه هنری در زمینه احداث سالن های سینما گفت: جا دارد از حوزه هنری به خاطر تلاش و همتش برای سالن سازی در شهرهای مختلف و بازسازی سینماهای قدیمی و متروکه تشکر کنم. امیدوارم این روند ادامه دار باشد. چنین کاری نشان می دهد بازسازی و ترمیم سالن های سینما و ساخت سالن ها جدید برای این نهاد در اولویت قرار دارد که باعث خوشحالی عوامل سینما و هنردوستان است. من به عنوان یک سینمادار از مدیران حوزه هنری تشکر می کنم که در این زمینه فعالیت و هزینه می کنند.

اشرفی در پایان گفتگو عنوان کرد: باید در شهرهایی که فاقد سالن سینما هستند پردیس هایی مناسب آن شهرها ساخته شود و در این زمینه سرمایه گذاری شود. امیدوارم شهرداری ها و نهادهای فرهنگی مانند حوزه هنری در این زمینه پیش قدم شوند و سینما به همه شهرهای ما برود و فیلم ها در همه شهرها همزمان با شهرهای بزرگ اکران شوند.

یعنی حتی همین تعداد سالن وقتی فیلم خوبی در آنها اکران نشود خالی می مانند. در سالن های سینما فقط فیلم اکران می شود و کاربری دیگری ندارند. پس نبض حیات یک سالن سینما بسته به فیلم های خوب و خوش ساخت دارد.

رئیس انجمن سینماداران با اشاره به روند خوب اکران در سال های اخیر گفت: در حال حاضر برخی از فیلم ها تا چهارده میلیارد تومان فروش دارند در حالی که تا چند سال پیش رسیدن به فروش یک میلیارد تومانی رقمی عالی بود و به اصطلاح این فیلم ها وارد باشگاه میلیاردی ها می شدند. توجه داشته باشد سالن های ما در این یکی دو سال تغییری نکرده اند بلکه این فیلم های مناسب و جذاب هستند که مخاطب را به سمت سالن ها جذب کرده اند. اگر به جای صد فیلم در سال پنجاه فیلم خوب تولید و اکران شود و سالن ها همه مرمت و بازسازی شوند سینما رونق بیشتری خواهد گرفت. درواقع فروش خوب فیلم ها می تواند به فرهنگ سینما سازی هم کمک کند.

اسلامی تعداد سالن های سینما با جمعیت کشور همخوان بود ولی در حال حاضر اینطور نیست. متأسفانه حتی برخی از همان سالن ها هم امروزه از چرخه اکران خارج شده یا به علت بافت شهری تغییر کاربری داده اند. مشهورترین مورد خیابان لاله زار تهران است که پر از سالن سینما بود و همه این سالن ها در حال حاضر تجاری شده اند. بنابراین این تعداد سالن به هیچ وجه پاسخگوی اکران نیست و ما در بسیاری از شهرهای بزرگ حتی هنوز سالن سینما نداریم.

وی افزود: در دهه نود این کمبود سالن بالاخره از سوی مسئولان و بخش خصوصی و نهادهای فرهنگی احساس شد و به تدریج ساخت پردیس های سینمایی شکل گرفت. خوشبختانه فرهنگ ساخت پردیس کمک بزرگی به اکران فیلم ها کرده است، اما هنوز تا رسیدن به حد استاندارد فاصله بسیاری داریم.

اشرفی ادامه داد: البته در نظر داشته باشیم که اولین حرف را در زمینه اکران فیلم خوب می زند.

شورجه:

بازسازی سینماهای حوزه هنری راهی برای احیای صنعت سینماداری است

نسبت سال‌های گذشته بیشتر شده است. استقبال مخاطب از سینما باید با ساخت سینماهای جدید و مرمت سالن‌های فعلی جواب داده شود.

شورجه با اشاره به کمبود سالن‌های خوب و با کیفیت گفت: یکی از بزرگترین معضل‌های ما در زمینه پخش فیلم کمبود سالن خوب و با کیفیت است. اغلب سالن‌های سینما در شهرستان‌ها و حتی تهران از صدا و تصویر خوبی برخوردار نیستند و صندلی‌های راحت ندارند. مخاطب در چنین سالن‌هایی احساس امنیت و آرامش نمی‌کند و به همین خاطر مردم رغبتی به فیلم دیدن در این سینماها ندارند.

او افزود: مهم‌ترین دلیل استقبال از پردیس‌های سینمایی مانند آزادی یا سایر پردیس‌ها کیفیت خوب سالن‌ها از نظر صدا، تصویر و احساس راحتی و امنیتی است که مخاطب دارد. در چنین سالن‌هایی که فضای امن و ایمن برای خانواده‌ها میسر شده است اعضای خانواده با خیال آسوده فیلم تماشا می‌کنند و آمار استقبال از فیلم‌ها بالا رفته و در نهایت فروش آثار سینمایی به رقم قابل قبولی خواهد رسید و تهیه‌کنندگان و سینمادارها به سود مالی رسیده و کمتر شاهد ضرر مالی فیلم‌ها خواهیم بود. یکی از ظرفیت‌های کمتر دیده شده سینمای ما همین توجه به سالن‌های سینماست.

شورجه درباره ضرورت مرمت سالن‌های سینما گفت: ما سالانه بیش از صد فیلم تولید می‌کنیم در حالی که سالن‌های سینما پاسخگوی این میزان از اکران نیستند. اغلب سالن‌ها هم بسیار کهنه هستند و سال‌هاست هیچ نهادی برای بازسازی شان اقدامی نکرده است. تمرکز نباید روی تولید فیلم باشد بلکه باید به بعد از تولید، یعنی سالن سینما هم توجه کرد.

کارگردان فیلم «عملیات کرکوک» در پایان با قدردانی از اقدام حوزه هنری در زمینه ساخت سالن‌های سینما گفت: اقدام حوزه هنری و موسسه بهمن سبز در بازسازی سالن‌های قدیمی و سالن‌هایی که متروکه بودند بسیار در جذب مخاطب موثر است. سینماهای حوزه هنری یک به یک مرمت می‌شوند، این جای خشنودی است و به چنین مدیرانی باید تبریک گفت. چنین اقدامی می‌تواند به کلیت سینمای و احیای این صنعت کمک کند.

جمال شورجه معتقد است بازسازی سینماهای حوزه هنری صنعت سینماداری کشور را احیا می‌کند.

جمال شورجه در گفتگو با سایت موسسه فرهنگی، تبلیغاتی بهمن سبز درباره شرایط اکران فیلم‌ها گفت: سینمای ما به لحاظ اقتصادی چندان پاسخگوی مخارج خود نیست و به همین دلیل وقتی فیلمی کمی پر فروش به نظر برسد همه سینماداران تمایل به اکران آن فیلم دارند. در فروش اندک برخی از فیلم‌ها که تعدادشان هم کم نیست علت‌های مختلفی دخیل هستند. به نظر من اولین دلیل عدم توجه به قصه و داستان است.

او ادامه داد: مخاطب علاقه‌ای به فیلم‌های ضد قصه، دارای پایان باز و فیلم‌های تلخ و ناراحت‌کننده ندارد. سینما با قصه و قصه‌گویی رونق پیدا می‌کند و مخاطب دوست دارد بر پرده سینما قهرمان ببیند. اگر حالا شاهد رکود در فروش هستیم یکی از دلایل کمبود فیلم خوب است. دلیل بعدی کمبود ظرفیت برای اکران است. ما به شدت با کمبود سالن‌های سینما مواجه هستیم.

کارگردان فیلم «سی و سه روز» افزود: امروزه شاهد هستیم برخی از فیلم‌ها به فروش‌های بالای ده میلیارد تومانی دست پیدا می‌کنند و اقبال به فیلم‌های داستانی

باکیده:

حوزه هنری در حفظ، تجهیز و توسعه سالن‌های جدید سینمایی پیشگام است

هستیم و هر ساله مجموعه تولیدات سینمایی در نوبت اکران با کمبود سالن سینما روبرو هستند. بدون شک، حوزه هنری در این زمینه و در جهت نگهداری و گسترش سالن‌های سینمایی پیشگام است.

وی ادامه داد: حوزه هنری به عنوان نهادی هنری ارزشی یادآور انسان‌های بزرگی چون شهید آوینی است و انسان‌های فرهیخته‌ای که یا اکنون در میان ما نیستند و یا خود در مقام استاد و رهرو در حال فعالیت هستند.

به گفته وی، بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، انقلابیون مطالبات جدی در حوزه فرهنگ و هنر که خود بخشی از جریان انقلاب بود، داشته‌اند و در این راستا یک هسته فرهنگی به نام حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی شکل گرفت و پایه‌گذاری شد.

یک کارشناس و مدیر سینمایی معتقد است حوزه هنری در زمینه حفظ، نگهداری سالن‌های سینمایی و گسترش آنها که یکی از زیرساخت‌های اصلی سینماست؛ فعال بوده و ضمن حفظ و تجهیز سینماهای تحت پوشش، در توسعه و ساخت سالن‌های جدید پیشگام است.

ناصر باکیده مدیرعامل اسبق انجمن سینمای جوانان ایران در گفت‌وگویی با بیان این مطلب افزود: یکی از بخش‌های مغفول مانده در حوزه سینما، حفظ، نگهداری و ساخت سالن‌های سینماست. در چرخه تولید و اکران فیلم‌های سینمایی، سالهاست دچار مشکل

حوزه هنری در رکود اقتصادی هم بازسازی را رها نکرد

کشور همسایه ما ترکیه تا سال ۲۰۰۵ نزدیک به هشتاد سالن سینما در کل کشور داشت که مانند بسیاری از سالن های ما در شهرستان ها سالن هایی به شدت فرسوده و قدیمی بودند. اما به دلیل رسیدن به قوانین استاندارد اروپایی برای عضویت در اتحادیه اروپا این کشور از همان سال شروع به ساخت سالن های سینما کرد. این کشور باید برای رسیدن به حد استاندارد حدود ۱۶۰۰ سالن در سراسر کشور می ساخت و در سال ۲۰۱۲ به این مهم دست یافت.

علی اکبری ادامه داد: این سالن ها اغلب گنجایشی حدود صد نفر دارند و کوچک هستند. ساخت سالن های کوچک به تعداد بالا مزیت هایی همچون صرفه جویی در انرژی و تنوع اکران را در پی دارد. وقتی یک مجموعه سینمایی با سالن های متعدد وجود داشته باشد امکان اکران فیلم هایی بیشتری وجود دارد و سلیقه افراد بیشتری تامین می شود. برای مثال مخاطب فیلم های مذهبی می داند دست کم ۵۰ سالن همیشه فیلم های مذهبی اکران می کنند. یا مخاطب ژانر کودک می داند همیشه در یک سری از سالن ها فیلم های مخصوص کودکان اکران می شوند.

وی در همین زمینه اضافه کرد: این اتفاق در ترکیه افتاده و می تواند الگویی باشد برای مدیران ما تا با ساخت سالن های کوچک با تعداد بالا هم به اکران تعداد بیشتری از فیلم ها کمک کنند و هم با تنوع اکران به سلیقه همه مخاطبان احترام بگذارند.

اکبری ادامه داد: حوزه هنری به عنوان ارگانی که بیشترین تعداد سالن های سینما را در اختیار دارد در خصوص اکران حرف اول را در سینما می زند و هیچ بخش خصوصی و نهاد دیگری توان رقابت با این نهاد را ندارد. با وجود تمام دغدغه هایی که در خصوص مسایل مالی و رکود اقتصادی در سال های اخیر با آن مواجه بودیم حوزه هنری همچنان به سالن سازی و مرمت سالن های قدیمی پرداخته است که جای تقدیر دارد. اینکه حوزه هنری در چنین شرایطی اقدام به ساخت سالن های سینما در شهرستان ها می کند واقعا دلگرم کننده است. ساخت سالن هایی مانند پردیس آزادی و پردیس هویزه مشهد به رونق اکران کمک بزرگی کرده. امیدوارم دولت، شهرداری ها و نهادهای خصوصی هم در این زمینه فعال شوند و همه دست به دست هم دهند تا به سرانه دو هزار سالن که نیاز کشور است برسیم.

علی اکبری با ابراز امیدواری از ادامه دار بودن روند سالن سازی حوزه هنری در کشور گفت: امیدوارم با سرمایه گذاری در زمینه ساخت سالن های سینما توسط حوزه هنری و سایر نهادها دوستانی که در حیطه تولید فیلم کار میکنند دست کم بتوانند به بازگشت سرمایه شان امیدوار باشند.

تهیه کننده فیلم «استرداد» در پایان گفت: دوست دارم در پایان به عنوان یک هنرمند از عملکرد مثبت حوزه هنری در این زمینه تقدیر و تشکر کنم.

تهیه کننده فیلم سینمایی «استرداد» تلاش حوزه هنری برای بازسازی سینماها و رونق فروش فیلم ها را ستود.

محسن علی اکبری تهیه کننده سینما گفت: نیاز به ساخت سالن های سینما با توجه به کمبود سالن در کشور به شدت احساس می شود. تعداد سالن های سینما در ایران اصلا با سرانه جمعیت همخوانی ندارد. طبق قواعد ما باید تعداد دو هزار سالن سینما در کشور داشته باشیم تا به استاندارد برسیم، ولی تعداد سالن های فعال ما نهایتاً به ۲۰۰ سالن می رسد. ما تنها حدود ده درصد از تعداد سالن هایی که باید در کشور داشته باشیم تا به حد استاندارد برسیم را در اختیار داریم که رقمی بسیار اندک است.

وی ادامه داد: در نظر داشته باشید تعداد تولیدات ما زیاد است یعنی باید یا تولید را کم کنیم یا به سالن هایمان اضافه کنیم تا به حد عرف و استاندارد برسیم و اگر این اتفاق نیفتد بیشتر از اکران فیلم شاهد فیلم سوزی خواهیم بود.

این تهیه کننده افزود: حتی اگر ساخت سالن برایمان مقدور نیست می توانیم سالن های سینما سیار داشته باشیم. در کشورهای بلوک شرق اروپا که کشورهای کوچکی هستند و سالن های سینما در شهرهایشان کم است از سالن های سیار استفاده می کنند و این موضوع به رونق اکران کمک می کند.

تهیه کننده فیلم «پاداش سکوت» گفت:

و تجهیز و نوسازی سالن های سینمایی و سینماداری تصریح کرد: امروزه چه در بخش خصوصی و چه در بخش دولتی کمتر شاهد ساخت و ساز سالن های سینمایی هستیم و مسئولیت حفظ و گسترش سالن های سینما که یکی از قدم های زیرساختی و عمرانی سینماست را حوزه هنری به دوش کشیده است.

این مدیر سینمایی معتقد است فعالیت حوزه هنری در سراسر کشور، تعمیم نگاه و گسترش فضاهای فرهنگی و عدالت فرهنگی را در بر دارد. دبیرچندین دوره جشنواره های بین المللی فیلم کوتاه تهران و جشنواره های منطقه ای سینمای جوان اظهار داشت: امروز نمی توان بر حجم تولیدات فیلم کوتاه حوزه هنری در سراسر کشور چشم پوشی کرد. جشنواره هایی که در این زمینه توسط حوزه برگزار می شود و این یکی از دستاوردهای خوب حوزه می باشد. وی گفت: حوزه هنری در زمینه سینما، استان ها را از تک نگر و بدون رقیب بودن خارج کرده و باعث تولید محصولات کیفی تر در این زمینه شده است.

مدیرعامل اسبق انجمن سینمای جوانان ایران با بیان اینکه حوزه هنری از بدو شکل گیری تا بحال، بویژه در دوران دفاع مقدس در همه زمینه ها از جمله: سینما، ادبیات، نمایش و ... پیش قدم بوده و به طور طبیعی در راه خود آزمون و خطا و فراز و نشیب هایی داشته است. وی اظهار داشت: حوزه هنری نهادی است که درون انقلاب شکل گرفته و به دنبال طرح مسائل ایدئولوژیک و فرهنگی انقلاب است، طبیعتاً حوزه نه تنها در زمینه سینما بلکه در تمام رشته های فرهنگی، هنری و ادبی به سمت درست و مناسب قدم برداشته و به منظری کیفی نگری کرده است.

به اعتقاد این مدیر سینمایی، این کیفی نگری شرایط خاص خود را دارد. طیف وسیع هنرمندان در رنج های مختلف با سلاقی مختلف وجود دارد و از این میان مناسب ترین را انتخاب و عرضه کردن کار ساده ای نیست و خوشبختانه تا به امروز حوزه در این راه عملکرد قابل قبولی را ارائه داده است. باکیده با بیان اینکه یکی از ویژگی های مهم حوزه هنری بالاخص در بخش سینما، نگاه به کیفیت و نه کمیت آثار بوده گفت: اگر نگاهی به تولیدات حوزه ببیندازیم خواهیم دید که حوزه همیشه سعی بر فاصله گیری از تولید انبوه بی کیفیت و تمرکز بر ساخت اثر با نگاه مستقیم به باورهای فرهنگی کشور داشته است. همچنین، علاوه بر نگاه جدی به تولید اثر توسط پیشکسوتان این حوزه، فضا را برای پیشرفت نسل جدید فیلم ساز هموار ساخته و نگاه جدی به آنان دارد. وی ضمن قدردانی از فعالیت های حوزه هنری و بخش سینمایی حوزه هنری در زمینه توسعه

محمود گبرلو: باید نهضت سالن سازی راه بیافتد

گبرلو حرکت حرکت حوزه هنری در زمینه سالن سازی را قابل تقدیر دانست و گفت: به نظر من حوزه هنری باید سالن سازی و مرمت سالن های قدیمی را به بخش خصوصی واگذار کند. در واقع حوزه هنری باید در عرصه تولید فکر و اندیشه قدرتمند عمل کند. اینکه این نهاد حرکتی را در زمینه سالن سازی و مرمت سالن های کهنه شروع کرده می تواند حرکت جنبی خوبی باشد و آنرا رد نمی کنم چراکه حرکتی قابل تقدیر است اما در نهایت مرمت سالن های قدیمی به شیوه امروز سازگاری ندارد و شاید مردم به آن اقبال نشان ندهند. مگر اینکه این سالن ها به مکان هایی چند منظوره مانند آنچه در پردیس های سینمایی می بینیم شوند.

نمی شود. مصداق بسیار بارز آن تعداد سالن های سینما پیش و پس از انقلاب اسلامی است. پس از انقلاب اسلامی علی رغم اینکه خیلی نسبت به سینما حساس هستیم و برایش ارزش قایلیم روز به روز شاهد تعطیل شدن سال های قدیمی هستیم.

وی ادامه داد: یکی از دلایل عمده ای که از سینما استقبال نمی شود و گردش مالی و اقتصادی در این زمینه آنچنان که باید نیست، به بی تدبیری افرادی برمی گردد که مسئول این کار هستند. در جوامع امروز مدل سالن سازی بسیار متفاوت با گذشته است. در کشورهای پیشرفته سالن های کوچک به تعداد زیاد در مجتمع های تفریحی و تجاری ساخته می شوند.

گبرلو گفت: در شرایط امروزی کشورمان بهترین مکان تفریحی مجتمع های خرید و تجاری هستند. بنابراین ساخت سالن های سینما در این مراکز می تواند در جذب مخاطب بسیار موثر باشد. وقتی مردم برای تفریح به این مجتمع ها می روند سری هم به سالن های سینما می زنند و جوان ها و نوجوان ها علاقمند هستند در سالن های این مراکز فیلم ببینند. تعدد سالن ها به مخاطب حق انتخاب می دهد و در نتیجه مخاطب رغبت بیشتری برای تماشای فیلم در این سالن ها دارد.

گبرلو با تاکید بر تاثیر مثبت سالن سازی بر صنعت سینما عنوان کرد: ما اگر بخواهیم صنعت سینما داشته باشیم و این صنعت شکلی پویا داشته باشد باید نهضت سالن سازی را زنده کنیم. سینمای ایران تنها با اتکا بر همین مورد می تواند رونق پیدا کند. تولید سالی صد فیلم، تربیت فیلمساز یا حمایت مالی از ساخت فیلم ها بدون آنکه شرایط مطلوب برای اکران وجود داشته باشد بی نتیجه است.

محمود گبرلو کارشناس سینما با اشاره به لزوم توجه به سالن سازی در کشور گفت: اگر بخواهیم به درستی از سینمای ایران بهره ببریم باید همه با تمام وجود تلاش کنند تا صنعت سینما رونق پیدا کند و صنعت سینما زمانی می تواند رونق پیدا کند که در کنار بحث تامین بودجه و امکانات و لوازم و مورد نیاز تهیه فیلم، نهضت سالن سازی راه بیندازیم.

وی افزود: اگر بخواهیم در سینمای ایران موفق باشیم و همه سینماگران با آرامش به تولید بپردازند و از سوی دیگر بتوانیم تماشاگران ایرانی را به سمت سینماها جذب کنیم باید حتما به فکر سالن سازی باشیم چون در صورت ساخت سالن خودبه خود گردش تولید افزایش پیدا کرده و تماشاگر جذب سالن های سینما می شود. گبرلو با انتقاد از نبود حمایت از صنعت سینما توسط مسئولان گفت: ضعف جدی ما پس از انقلاب در زمینه سینما همین عدم تاکید در مورد سالن سازی است. ما در مورد فرهنگ و هنر بسیار مدعی هستیم و نظریه پردازی می کنیم اما وقتی به میدان عمل می رسم هیچ کمک و حمایتی از سینما

اصغر هاشمی: موقعیت سینما «آزادی» ویژه است

است، ساخت این سالن ها در واقع بعد تجاری دارد و برای سازنده مقرون به صرفه است. سود اقتصادی حاصل از این پردیس ها در ابعاد تجاری آنقدر زیاد است که بخش فرهنگی حتی اگر چندان سودآور نباشد مساله ساز نیست.

سالن سازی به این موارد هم توجه داشت. متأسفانه بسیاری از تماشاگران بالقوه فیلم ها به این دلایل از رفتن به سینما منصرف می شوند. بعضی مواقع وقتی می خواهم یک فیلم را در سینما ببینم پنج یا شش ساعت باید وقت بگذارم تا در ترافیک خودم را به سالن سینما برسانم.

هاشمی از پردیس سینمایی «آزادی» به عنوان یکی از مجموعه های خوب فرهنگی یاد کرد و گفت: پردیس آزادی یکی از پردیس های خوب سینمایی در تهران است اما این پردیس هم مشکل مکانی دارد و رفتن به این منطقه از شهر سخت و وقت گیر است. جای پارک اطراف این پردیس آنقدر کم است که همه با معضل جای پارک مواجه هستند و اغلب تماشاگران این سالن به سانس های نیمه شب اقبال نشان می دهند که ادارات دولتی اطراف این سالن تعطیل شده باشند و شاید بتوان جای پارک پیدا کرد.

وی افزود: پردیس «آزادی» یکی از مجموعه هایی سینمایی خوب است که فروشش کمک بزرگی به سینمای ایران و فیلمسازان می کند.

کارگردان فیلم «مجردها» در پایان گفت: یکی از دلایل کند بودن روند سالن سازی نبود سود دهی است. اما ساخت پردیس ها با سرعت خوبی همراه

کارگردان فیلم «مهریه بی بی» تاکید کرد سینما «آزادی» نقش موثر خود بر فروش فیلم ها را حفظ کرده است.

به گزارش ماهنامه سوره سینما، اصغر هاشمی در گفتگو با سایت بهمن سبز گفت: ثابت شده است اگر تماشاگر سینما درباره یک فیلم اطلاعات کافی داشته باشد به این معنا که تبلیغات فیلم کافی بوده باشد و درباره آن اطلاع رسانی شده باشد نسبت به آن فیلم اقبال نشان می دهد. تماشاگر تمایل دارد فیلم ها را در سالن های خوب و استاندارد تماشا کند. پردیس ها در سال های اخیر ثابت کرده اند بالای نود درصد فروش فیلم ها از آن این سینماهاست، در نتیجه سالن مناسب و سالی که مخاطب ابراحتی به آن دسترسی داشته باشد می تواند در فروش فیلم و استقبال مردم موثر باشد.

کارگردان فیلم «مهریه بی بی» روند سالن سازی در کشور را کند توصیف کرد و افزود: متأسفانه روند سالن سازی در کشور ما چندان رضایت بخش نیست و تعداد سالن های سینما کفاف جمعیت را نمی دهد. بعضی موارد این سالن ها در مکان هایی هستند که برای خانواده امکان دسترسی راحت ندارند.

این نویسنده و کارگردان گفت: تماشاگران فیلم های ما جوانان و خانواده های جوان هستند که طبعاً شاغل بوده و وقت زیادی برای در رفت آمد بودن ندارند. در کلان شهرها جابجایی وقت گیر و سخت است و پیدا کردن جای پارک برای خودرو تبدیل به معضل شده است. باید زمان

محمود کاظمی مدیرعامل موسسه فرهنگی تبلیغاتی بهمن سبز:

هدف مان این است که چراغ هیچ سینمایی در کشور خاموش نشود

محمود کاظمی گفت: وقتی تعداد سالن‌های سینمایی کشور را اضافه کنیم؛ این یعنی اینکه دستان باز است تا تعداد فیلم‌های بیشتری را اکران کنیم و مخاطب هم در سینماها برای انتخاب فیلم آزاد است.

مدیرعامل موسسه فرهنگی تبلیغاتی بهمن سبز وابسته به سازمان سینمایی حوزه هنری در گفت و گویی با بیان این مطلب افزود: فعالیت موسسه بهمن سبز در رشته‌های تبلیغات، سینماداری، پخش و اکران فیلم‌ها قرار می‌گیرد و ما در سال، مسئولیت پخش هشت فیلم را در سینماهای کشور بر عهده می‌گیریم.

وی ادامه داد: از آنجاییکه یک سوم سینماهای کشور متعلق به حوزه هنری است احساس می‌کنیم باز هم از ظرفیت نمایش کمی برخورداریم و جزو سیاست‌ها و برنامه‌هایمان می‌دانیم که سالن‌های سینماهای خود را در کشور اضافه کنیم. در حال حاضر یکی از سینماهای شهر اصفهان که تک سالنه بود را به ۴ سالن تبدیل کردیم و یک سالن هم به سالن‌های سینما «بهمن» تهران افزودیم.

کاظمی در بخش دیگری از صحبت خود گفت: وقتی تعداد سالن‌های سینمایی کشور را اضافه کنیم؛ این یعنی دستان باز است تا تعداد فیلم‌های بیشتری را به اکران برسانیم و مخاطب هم در سینماها برای انتخاب فیلم آزاد است و نمایش فیلم‌ها در سالن‌ها محدود نباشد.

مدیرعامل موسسه بهمن سبز در بخش دیگری از صحبت خود در پاسخ به این پرسش یا که برای جذب مخاطب بیشتر به سالن‌ها؛ تجهیزات سالن‌های سینمایی راهکار مناسبی است یا خود فیلم و عناصر سازنده آن؟ توضیح داد: هم سالن‌های مجهز سینمایی و هم فیلم خوب و با کیفیت در جذب مخاطب لازم و ملزوم یکدیگر هستند. اگر سالن سینمایی خوب داشته باشیم اما فیلم خوب برای نمایش در آن وجود نداشته باشد بی‌فایده است و به همان ترتیب اگر فیلم خوب داشته باشیم اما سالن برای نمایش وجود نداشته باشد هم تاثیر ندارد.

وی گفت: اما تجربه ثابت کرده که تصویر، دکور، صندلی‌های مجهز تاثیر بسزایی در جذب مخاطب برای سینما دارد و آنچه که ما در عملکردهایمان دریافت کردیم اینکه هر چه سالن‌ها به روزتر می‌شود بیننده رغبت بیشتری به دیدن فیلم‌ها پیدا می‌کند و نتایج مثبتی هم از آن دریافت کردیم و با افزایش مخاطب

همراه بودیم و این افزایش مخاطب ما را دلخوش کرده است.

کاظمی با اشاره به این نکته که جزو سیاست‌ها و اولویت‌های فعالیت ماست که سینماهای متعلق به حوزه هنری را به روز رسانی و بازسازی کنیم گفت: هدف مهم حوزه هنری این است که چراغ هیچ سینمایی در سراسر کشور خاموش نشود که اگر خاموش هم هست آن را روشن کنیم. بسیاری از سینماهای حوزه هنری که الان در دست بازسازی است به صورت مخروبه به ما تحویل داده شده بود به عنوان مثال سینما «فلسطین» اصفهان یا سینما «آبادان» شهر آبادان وقتی به ما تحویل داده شد کاملاً تعطیل بودند و ما آنها را بازگشایی کردیم. پس جزو سیاست‌های ما نیست که بخواهیم چراغ سینمایی را خاموش کنیم.

کاظمی در بخش دیگری از صحبت خود در مورد بخش تبلیغات این شرکت هم گفت: به اعتقاد ما هیچ جای دنیا به اندازه سالن‌های سینما برای تبلیغ کالا موثر نیست. تلویزیون با مخاطب میلیونی که دارد زمان تبلیغات که می‌شود کسی پای آن نیست. اما سالن‌های سینما مقابل دیدگان مخاطب قرار دارد و ذهنش تنها درگیر پرده سالن سینماست. به همین دلیل ما چنین تبلیغاتی را جذب می‌کنیم که کارایی بیشتری هم دارد.

این مدیر سینمایی همچنین خبر داد: اولین پردیس سینمایی با عنوان پردیس سینمایی «خانواده» در اصفهان توسط حوزه هنری در دست‌نوسازی است و در شهرهای مراغه، بجنورد، شیراز و سینما ساحل اصفهان مجموعه‌های سینمایی را در دست‌ساخت داریم.

وی با اشاره به پروژه‌های سازمان سینمایی حوزه هنری در زمینه‌نوسازی و توسعه سالن‌های سینمایی خاطرنشان ساخت: اخیراً در استان خراسان رضوی و شهر مشهد سینما آفریقا را بازسازی اساسی کرده‌ایم. سینما قدس تبریز در حال بازسازی و تبدیل این سینما از سینمایی یک سالنه به سینمایی دو سالنه است و ۹۰ درصد کار نیز انجام شده است؛ سینما «فلسطین» همدان دو سالنه و بازسازی کامل آن تکمیل شده است؛ سینما «فلسطین» اصفهان به تازگی بازسازی شده است؛ اولین پردیس سینمایی اصفهان به نام «خانواده» با چهار سالن در حال ساخت است؛ سینما «آزادی» ارومیه در حال بازسازی است و کارنوسازی آن تا یک ماه دیگر به اتمام خواهد رسید؛ سینما «آزادی» آبادان پس از دوازده سال به تازگی و همراه امسال بازسازی و بازگشایی شد؛ سینما «پیام» و «شاهد» تهران به تازگی به روز رسانی و نوسازی شده‌اند و همچنین در برنامه‌های آینده ساخت پردیس‌هایی در شهرهای مراغه، شیراز، خوی، اصفهان و... را خواهیم داشت. در واقع حوزه هنری تصمیم دارد نه فقط در مرکز استان‌ها که در شهرهای دیگر نیز سالن‌های سینما احداث کند تا شهرهایی که از داشتن سینما محروم هستند، سینما دار شوند.

کاظمی یکی از سیاست‌های موسسه بهمن سبز را توجه به تعمیرات و تعمیرات سالن‌های سینمایی موجود عنوان کرد و گفت: پس از بازسازی سینما را به حال خود رها نمی‌کنیم و هر ماه این سالن‌ها به روزرسانی می‌شوند و اگر احتیاج به تعمیر و نوسازی باشد، انجام می‌گیرد.

بر خلاف دستور رهبری است

سید مصطفی حسینی مدیر امور سینمایی حوزه هنری استان اصفهان درباره این اقدام می‌گوید: سینما ایران در فهرست سینماهایی است که باید به حوزه هنری واگذار شود ابتدا توسط سازمان اقتصادی کوثر به بانک دی واگذار و سپس توسط این بانک به بخش خصوصی فروخته است.

وی با بیان اینکه فروش این سینما به بانک دی و فروش دیگر بار آن به بخش خصوصی خلاف دستور رهبری بوده است، افزود: مباحث حقوقی این سینما توسط حوزه هنری مرکز در حال پیگیری بود و مکاتباتی نیز با دوستان در سال جاری برای که واگذاری انجام شده بود که این تخریب شبانه رخ داد.

مدیر امور سینمایی حوزه هنری استان اصفهان با بیان اینکه واحد حقوقی حوزه هنری مرکز در حال پیگیری مباحث حقوقی این سینما است و مدارک لازم را برای ارائه در مراجع قضایی تهیه کرده است، بیان داشت: مالکیت این سینما متعلق به حوزه هنری است و باید به این ارگان واگذار شود.

خیالی خام برای تغییر کاربری سینما ایران

وی اضافه کرد: حتی اگر حوزه هنری متولی این مجموعه نباشد امکان تخریب آن مطابق قانون وجود ندارد چرا که کاربری سینما به عنوان یک مرکز فرهنگی حتی پس از فروش‌های خلاف قانون بوده و به هیچ عنوان قابل تغییر نیست اما برخی با تخریب شبانه می‌خواهند کاربری «ایران» را غیر سینمایی وانمود کنند.

حسینی با اشاره به اینکه این سینما پس از دستور رهبری به بانک دی فروخته است، گفت: سینما ایران تا یک تیرماه ۱۳۹۲ به عنوان سینما مورد استفاده بوده است و مزایده واگذاری آن نیز در اردیبهشت ۱۳۹۲ انجام شده که پس از دستور رهبر معظم انقلاب در سال ۱۳۹۱ در ارتباط با واگذاری سینماها بوده است و بر این اساس حتی ادعای فروش این سینما پیش از دستور رهبری نیز چاره‌ساز نیست.

وی با بیان اینکه این سینما بزرگ‌ترین سینمای اصفهان با بیشترین ظرفیت صندلی بوده است، گفت: بار دیگر متذکر می‌شوم بخش خصوصی به هیچ عنوان نمی‌تواند این سینما را تخریب کند، ملک مربوط به حوزه هنری است و تمام مدارک و مستندات حوزه آماده است.

سینما ایران پس از بازسازی به نام نقش جهان شناخته

می‌شود

با توجه به اینکه سینما ایران جزو سینماهای در فهرست واگذاری به حوزه هنری قرار دارد، این نهاد برنامه‌ریزی‌های لازم برای بازسازی این سینما را نیز در نظر گرفته است و قرار بود این سینما پس از بازسازی، نام قدیم خود یعنی «نقش جهان» را باز پیدا کند و در این میان برخی شیطنتها برای تخریب این سینما زخمه بر دل اهالی هنر اصفهان است که تمام تلاش خود را برای باز یافتن جایگاه شایسته پایتخت فرهنگی جهان اسلام به کار گرفته‌اند.

سید مهدی سیدین نیا رئیس سابق حوزه هنری اصفهان که در زمان مدیریت خود تلاش‌های زیادی در راستای زنده کردن فرهنگ سینما در اصفهان انجام داد نیز در گفت‌وگو با خبرنگار مهر می‌گوید: پس از دستور رهبر معظم انقلاب مبنی بر واگذاری سینماهای سازمان اقتصادی کوثر به حوزه هنری سینماهای ساحل، فلسطین و خانواده به این نهاد واگذار شد اما درباره سینما ایران، ۲۲ بهمن

سینماهای اصفهان با واگذاری به حوزه هنری از ورطه قهقرایی نجات یافت

واگذاری سینماهای اصفهان به حوزه هنری که با روشن‌بینی و هوشمندی رهبر معظم انقلاب رخ داد توانست سینماهای این شهر را در شرایطی که تنها دو سالن سینمایی سپاهان و قدس فعال بود، از یک ورطه قهقرایی نجات دهد.

از سال گذشته تاکنون با واگذاری سینماهای فلسطین، خانواده و ساحل به حوزه هنری کار بازسازی سینماها آغاز و تحولی نوین در فرهنگ سینمایی اصفهان ایجاد شده است. سینما فلسطین اسفندماه سال گذشته پس از ۷ سال رکود به شکل آپرومندانه‌ای به عنوان سینمای مدرن بازسازی شد و دو ماهی نیز از آغاز بازسازی سینما خانواده می‌گذرد که بعد از آن سینما ساحل در دستور کار قرار دارد.

با وجود اینکه سینماهای اندیشه، ایران و همایون (۲۲ بهمن) نیز باید در مرحله بعدی به حوزه هنری واگذار شود اکنون سینما ایران در خطر جدی قرار گرفته است. این سینما از سه سال پیش به بهانه عدم سوددهی تعطیل شده است و در این سال‌ها تلاش برای ایجاد تفکر تجاری‌سازی آن توسط برخی افراد به نتیجه نرسید. اما دو شب پیش داستان تخریب‌های شبانه سینماهای اصفهان که از قضا در یکی از مهم‌ترین خیابان‌های تجاری اصفهان چهارباغ عباسی واقع شده، تکرار شد. این اقدام به گفته مسئولان و کارشناسان بدین منظور انجام می‌شود که کاربری این مکان، غیر سینمایی عنوان شود و به راحتی بتوان درباره آن تصمیم‌گیری کرد گرچه این فکر خیالی خامی بیش نیست.

فروش سینما ایران

و اندیشه این مطلب عنوان شد که این مکان‌ها به عنوان سینما فعال نیستند.

سینما ایران به عنوان مطالبه مردمی جایگاه خود را باز پیدا کند

وی افزود: این در حالی است که مالکیت سینما ۲۲ بهمن مربوط به حوزه هنری است و از سویی درباره سینما ایران نیز باید بگویم که این سینما تا سه سال پیش فعال بوده است و بر این اساس نمی‌توان کاربری آن را با بهانه‌های بیهوده، غیر سینمایی جلوه داد.

سیدین نیا بیان داشت: طبق دستور رهبر انقلاب باید این سینماها به حوزه واگذار شود که این امر به مسیر حقوقی وارد شده بود منتها پیشرفت کندی داشتیم.

وی با بیان اینکه متأسفانه برخی مسئولان در قبال مسایل سینمایی و فرهنگی احساس مسئولیت ندارند، اضافه کرد: با توجه به مشکلات پیش آمده باید هر چه سریع‌تر واگذاری سینماهای باقیمانده انجام شود و بهتر است سینما ایران به عنوان مطالبه مردمی به جایگاه خود برگردد و بار دیگر به عنوان مکان سینمایی بهره‌برداری شود.

تجارت و فرهنگ دودشمن دیرینه اصفهان بار دیگر سرشاخ شدند

در شرایطی که چراغ سینما و تئاتر در پایتخت فرهنگی جهان اسلام رو به خاموشی می‌رفت حوزه هنری با اقدامی به جا و موثر پس از دستور رهبری بار دیگر سردی سینماهای اصفهان را گرمایی دلنشین بخشید و با بازسازی سینماهای اصفهان به شکل مدرن و با معماری سنتی اصفهان، فرهنگ زیرزمینی چهارباغ عباسی اصفهان را که غول مدرنی به نام مترو آن را شخم زده است بار دیگر در روی زمین تجلی دوباره بخشید اما گویی تجارت و فرهنگ؛ در این دیار کهن، همچنان با یکدیگر سرشاخ هستند.

سخن تمام هنردوستان و فرهنگیان دیرینه نصف جهان با مسئولان این است که این شهر کهن تاریخی دیگر تاب و توان مقابله با مدرنیته و اندیشه‌های صرفاً تجاری را ندارد؛ منت بگذارید و دست غول پیشرفت شهری را از سر فرهنگ نصف جهان کوتاه کنید.

سینما و ضرورت چهره‌سازی درست و واقعی از مسلمانان

معاند، ضد دین، صهیونیسم بین‌المللی و مسیحی‌های افراطی در تاریخ هدایت می‌شده و وقایع و رویدادهای متعدد تاریخی گواه این موضوع است. جنگ‌های صلیبی مشهورترین و شدیدترین آن‌ها بوده است. به نظر می‌رسد در عصر حاضر با رشد روز افزون و سریع بینش اسلامی در اروپا و آمریکایی شمالی بویژه در متن جوانان و نوجوانان این کشورها تلاش‌ها و اقدام‌های سیاسی، فرهنگی و امنیتی گسترده‌ای برای مهار و کنترل این موج فزاینده راه افتاده است. بخش عظیمی از این تلاش‌ها با بهره‌گیری از رسانه‌ها در جریان است. در این میان سینما به عنوان یکی از رسانه‌های نافذ از اهمیت و کارکردهای موثرتری برخوردار است چرا که بزرگ‌ترین عنصر آگاهی‌بخش و قوی‌ترین وسیله ارتباط فرهنگی در جهان امروز تلقی می‌شود، و از زاویه‌نگاهی دیگر، این رسانه اکنون، یکی از مهمترین ابزار «جنگ نرم بشمار می‌رود. کمپانی‌های غربی و بنگاه‌های بزرگ فیلم‌سازی آمریکا و اروپا، اینک، به سینما تنها به عنوان مکانیسمی برای سرگرمی و پرکردن وقت‌های خالی شهروندان نگاه نمی‌کنند بلکه این ابزار، بدل شده است به جاده صاف کن استعمار و استعمار؛ تا جایی که تحقق رؤیاهای برنامه‌های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، امنیتی و نظامی غرب امروز، از طریق سینما و محصولات سینمایی و تلویزیونی پیاده‌سازی و بسترسازی می‌شوند و در این مسیر، سینما به قوی‌ترین و فراگیرترین جریان و پروسه جعل هویت‌ها، تاریخ‌سازی و درعین حال، تحریف و تخریب چهره‌های واقعی تاریخ و فرهنگ بشری تبدیل شده و، دستگاه‌های فرهنگی و امنیتی صهیونیسم و لابی‌های آن در غرب و هالیوود بیشترین بهره‌برداری و سوء استفاده را به عمل آورده‌اند. با رصدی گذار می‌بینیم در سال‌های اخیر موج عظیم و گسترده‌ای برای ساخت فیلم و سریال با محوریت تاریخ انبیاء در غرب شکل گرفته است. همراه با تحریف و دروغ و جعل. در این زمینه نگاه

دین اسلام و چهره‌نورانی و ابعاد شخصیتی پیامبر اکرم (ص) بوده ایم. توطئه‌های گسترده فرهنگی، اقتصادی، نظامی و رسانه‌ای غرب از یک سو، در کنار فضا‌سازی‌های سیاسی و امنیتی بعد از وقایع ۱۱ سپتامبر و بعد از آن پیوسته و متوالی در مقیاس‌های متفاوت وجود داشته و تداوم یافته است و کار به جایی رسیده تا نظام سلطه در صدد جعل گروهک‌های وحشی و افراطی به نام «داعش»، «بوکوحرام» و... در سرزمین‌های اسلامی شده که همچون زامبی‌ها تصاویری مملو از بدویت، وحشت، خشونت و خون‌ریزی را به نام اسلام و پیامبر در اذهان جهانیان به ثبت رسانده‌اند و این اواخر، با سناریوهای متعدد به صورت تروریسم کور و مبهم در پاریس و برخی از نقاط جهان این اقدام‌های مذبوحانه، شکل وسیع‌تر، گسترده‌تر و وقیحانه‌تری هم به خود گرفته است. بر اساس مستندات تاریخی از ظهور دین اسلام و از ابتدای بعثت پیامبر اکرم (ص) و همزمان با شکل‌گیری موج مخالفت‌های علنی که البته بعدها در قالب جریان نفاق و بصورت پنهانی در بین مسلمانان صورت گرفته، زمینه «اسلام‌هراسی» اولیه در میان اغلب کشورهای غیراسلامی پدید آورد. این موج خصمانه در ادوار مختلف توسط بسیاری از جریان‌های

استقبال از فیلم «محمد رسول الله (ص)» ساخته مجید مجیدی در پخش بین‌المللی در ماه‌های اخیر اتفاق خجسته‌ای است که باید به فال نیک گرفت و آن را طلوعه‌ای قلمداد کرد برای شکل‌گیری و شروع خلق آثار شاخص و ماندگار دیگر در جهت تبیین و معرفی درست دین اسلام و چهره پیامبر راستی و مهربانی. رسانه‌های غربی و سیاستمداران مغرض آن‌ها بیش از همیشه در سال‌های اخیر با دمیدن بر طبل هیاهو و جنجال؛ و با بهره‌گیری و سوء استفاده از فضای ملت‌هپ امروز دنیا بویژه بعد از حوادث تروریستی پاریس نسبت به تشدید فضای «اسلام‌هراسی» و «اسلام‌ستیزی» تلاش‌های گسترده‌ای را برای ایجاد تنفر و انزجار از دین اسلام و جمعیت مسلمانان در اروپا و آمریکا و خشونت‌های صورت گرفته علیه مسلمانان در جوامع اروپایی دامن می‌زنند و بعضاً، با بزرگ‌نمایی مسائل و ایجاد هراس از تبعات تهدیدها و ترورها و نسبت دادن آن‌ها به کلیت مسلمانان موفق شدند در بخش‌هایی از افکار عمومی جهان فضای روانی و روحی دلخواه‌شان را رقم بزنند. بدون تردید، در طول تاریخ معاصر؛ بخصوص، شاهد بعد از پیروزی انقلاب اسلامی همواره، شاهد اقدامات و تحرکات پیدای و پنهان غرب و صهیونیسم بین‌الملل در جهت تخریب و تخطئه

مضاعفی طراحی و مهندسی شده است. استفاده گسترده از ابزارهای ساده و اولیه‌ای چون «شمشیر» و «خنجر» نمایش خشونت عریان به صورت بریدن سر و ذبح قربانی و جلوه‌های بسیار خشن شکنجه، تجاوز و سربردن را به همراه صحنه‌های روابط لجام گسیخته اخلاقی و جنسی در واقع، فضا سازی افکار عمومی دنیا برای معرفی پدیده داعش بوده است. از همین رو است که می بینیم یک گروه وحشی با لباس‌ها و تفکر متحجرانه در وسیع ترین سطح کلیه فضاهای مجازی و شبکه‌های اجتماعی و تلویزیون‌های دنیا را فتح می کند. بریدن سرها و قرار دادن سرهای بریده بر نیزه‌ها و نمایش مکرر این صحنه‌ها توسط مردانی با «ریش‌های بلند». تحلیل گران و کارشناسان بهتر می‌توانند رابطه تولید سریال‌های چون زامبی‌ها... وایکینگ‌ها و ده‌ها مجموعه و فیلم را با جریان داعش و... پیدا کنند.

نکته جالب ساخت این آثار توسط کارگردانان آمریکایی «یهودی تبار» است، پس پر بیراه نیست وقتی بسیاری از کارشناسان و استراتژیست‌های سیاسی معتقدند داعش ساخته و پرداخته سازمان جاسوسی رژیم صهیونیستی (موساد) است و حتی بر این باورند، بسیاری از کشتارها و قتل و عام‌های داعش که در شبکه‌های اینترنتی به نمایش درآمده‌اند، صحنه‌های فیلم‌های هالیوود را تداعی می‌کنند. لشگر کشی‌های فرهنگی و سینمایی غرب در جنگ صلیبی جدید خیلی وقت است که آغاز شده است.

پس در این راستا- رسالت و نقش اندیشمندان، هنرمندان و سینماگران ما به عنوان مشعل داران گفتمان انقلاب اسلامی و راویان ادبیات و معنویت جدید بر جوشیده از روح و جوهره دین اسلام سخت و سنگین تر می‌شود و نیاز است با اهتمام همه متولیان فرهنگی در ایران و جهان اسلام به فکر تقابل‌های مدرن و جنگ‌های نرم پایداری باشیم.

و تصویر به شناسایی چهره واقعی اسلام و معرفی سرچشمه‌های بیکران اندیشه، عاطفه و احساس این «صراط طیب» بپردازند.

علاوه بر هجمه‌های گسترده و مداوم رسانه‌های غربی نگاهی به سینمای غرب نشان می‌دهد که آن‌ها در طول تمامی این سال‌ها بیکار ننشسته‌اند و پیوسته به تولید فیلم‌ها و سریال‌هایی مشغولند تا جهان اسلام و خاورمیانه را به گستره ایی لبریز از خشونت، ترور، انفجار، وحشی‌گری، تجاوز، غارت و تحجر تصویر کنند و همه را هم، رندانه و مزورانه به نام اسلام معرفی نمایند. از «تک تیرانداز آمریکایی»، «ایران‌بوم»، فتنه، برائت از مسلمین و... گرفته تا مجموعه‌های مهندسی شده‌ای از نوع سریال «هاملند»، «۲۴» و ده‌ها فیلم و سریال دیگر. آنچه عیان است لشگر کشی‌ها علیه اسلام این بار بیشتر در قالب مظاهر و محصولات فرهنگی اعم از جنگ‌های رسانه‌ای، فیلم، سریال، بازی‌های کامپیوتری و... در حال انجام است.

بررسی ریخت شناسی شکلی و محتوایی از آثار تولیدی هالیوود در چند ساله اخیر و پیش از ظهور پدیده داعش نشان می‌دهد که اشاعه و عادی سازی «خشونت» در تولیدات سال‌های اخیر این کمپانی عظیم با اهداف و کارکردهای

غرض آلود و کینه توزانه‌ای نسبت به پیامبر اسلام و اساسا، مسلمانان وجود دارد.

مساله اهانت به اولیاء و پیامبران الهی و مقدسات ادیان توحیدی امری تازه و جدید نیست. اهتمام سینمای غرب به تولید این نوع آثار در دهه‌های اخیر و اصرار به تحریف و دگرگون سازی مستندات و متون تاریخی و مذهبی بر اساس تفکر اومانیزستی و لیبرالیستی نشان از سناریویی پیچیده و بلندمدت در جهت مذهب زدایی در عصر حاضر می‌دهد.

نگاهی به تحلیل صاحب نظران و کارشناسان مؤید آن است که مهم ترین ویژگی اغلب فیلم‌های مذهبی هالیوود و سینمای غرب عبارتند از: نگاه اومانیزستی، گریز از دین و زندگی دینی، ناتوان نشان دادن پیامبران، پوچ نشان دادن و به سخره گرفتن اهداف پیامبران، نفی نقش مذهب و کم رنگ کردن الهامات دینی و معجزه، زیر سوال بردن عصمت پیامبران، ارائه نگاهی کاملاً زمینی از رسولان الهی، تحریف تاریخ حقیقی انبیاء و... و در این زمینه روایت‌ها و قرائت‌ها از اسلام و پیامبر به صورت مبالغه آمیزتری مشحون از دروغ، تحریف و حقایق مخدوش است.

شکی نیست که اکنون، در این تقابل فرهنگی و جنگ نرم رو به گسترش، رسالت سنگینی متوجه اندیشمندان و هنرمندان بویژه سینماگران جهان اسلام است تا با طرح راهبردی ترین مباحث مربوط به نیازهای بشریت و معرفی چهره زلال دین مهربانی و عدالت، افکار جوانان و نوجوانان بویژه جوانان غربی را به حقایق دین اسلام و جوهره و مفاهیم واقعی تفکر اسلامی آشنا سازند و همچنانکه رهبری طی نامه‌هایی به جوانان اروپا و آمریکایی شمالی اهمیت این موضوع را برجسته ساخته‌اند با تولید آثار ماندگار و تاثیر گذار افق‌های نویی پیش روی جوانان و حتی، متفکرین و اندیشمندان اروپایی و آمریکایی و جهانیان گشوده شود.

متأسفانه با گذشت بیش از سه دهه از گفتمان انقلاب اسلامی و برغم ظرفیت‌های بالقوه و بالفعل موجود، جریان اندیشه ورز و جامعه هنری و سینمایی جهان اسلام و ایران نتوانسته به تناسب نیاز جامعه جهانی با استفاده از مکانیسم‌ها و ابزارهای مدرن بویژه سینما

نماهایی «محمد رسول‌الله (ص)» ساخته مجید مجیدی

محمد حمزه زاده رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری:

تعریف حوزه هنری از سینمای دینی بسته نیست

محمد حمزه زاده گفت: تعریفی که از سینمای دینی وجود دارد تعریفی بسته نیست و صرفاً شامل فیلم‌هایی که به تاریخ اسلام یا ادیان می‌پردازند نمی‌شود.

محمد حمزه زاده رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری با بیان این که دهمین جشنواره فیلم کوتاه دینی رویش در شرایط خوبی در حال برگزاری است، اظهار کرد: البته تحلیل سطح برگزاری این دوره از جشنواره رویش را باید در پایان جشنواره ارائه کرد تا ببینیم که وضعیت اجرا شده با برنامه‌های از پیش طراحی شده تا چه میزان همخوانی داشته است.

وی درباره اهداف جشنواره رویش گفت: جشنواره‌ها عموماً سه هدف را تعقیب می‌کنند که رویش هم در همین چارچوب تعریف هویتی داشته است. یکی شناسایی ظرفیت‌های موجود در حوزه موضوع جشنواره است؛ با توجه به اینکه رویش، جشنواره‌ای سینمایی ست، هدف آن شناسایی استعدادها، نیروها و ظرفیت‌های سینمای دینی است. ارائه الگوهای بهینه هم دومین کارکرد جشنواره‌ها است. با انتخاب کردن اثری و انتخاب نکردن آثار دیگر به نوعی به دیگر فیلم‌سازان الگو نشان می‌دهیم و فیلم و سینمای طراز خودمان را معرفی می‌کنیم. سومین کارکرد این جشنواره حمایت مالی از استعدادی جوان و سینماگران برتری که

همسو با سینمای دینی و ارزشی است که در قالب جوایز جشنواره معنا پیدا می‌کند. باید گفت که تقریباً در هر ۹ دوره جشنواره در دستیابی به این سه مهم تا اندازه‌ای موفق بودیم. حمزه زاده در خصوص انتظار حوزه هنری از فیلم دینی در سال ۹۵ نیز عنوان کرد: تعریفی که از سینمای دینی وجود دارد تعریفی بسته نیست؛ و صرفاً شامل فیلم‌هایی که به تاریخ اسلام یا ادیان می‌پردازند؛ نمی‌شود. به نظر ما فیلمی دینی ست که نگاهی مصلحانه داشته باشد و مروج سبک زندگی مصلحانه باشد.

رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری با اشاره به فعالیت‌های حوزه هنری برای تثبیت ارزش‌های هنری و دینی، گفت: اصولاً حوزه هنری برای همین مهم تأسیس شده است. هر اثری که در حوزه تولید می‌شود، هر آموزشی که در حوزه هنری ارائه می‌شود، هر هنرمندی که در قالب حوزه حمایت می‌شود به شکل پیش‌فرض هدفی که شامل تبیین و حمایت از ارزش‌های دینی و انقلابی را در قالب هنر پیگیری می‌کند. غیر از این در حوزه هنری وجود ندارد؛ اما این هدف، هدفی

دبیر هنری جشنواره فیلم «رویش»:

دین یک جهان‌بینی و فراتر از ژانر سینمایی است

دین یک جهان‌بینی است و جهان‌بینی قابل تبدیل به ژانر نیست. بر اساس جهان‌بینی می‌توان فیلم‌هایی در ژانرهای مختلف ساخت اما خود جهان‌بینی چیزی فراتر از یک ژانر سینمایی است.

هادی مقدم دوست دبیر هنری دهمین دوره از جشنواره رویش، با بیان اینکه فیلم دینی را نمی‌توان در گروه ژانرهای سینمایی آورد و برای آن قواعد و مولفه تعیین کرد، گفت: دین یک جهان‌بینی است و جهان‌بینی قابل تبدیل به ژانر نیست. بر اساس جهان‌بینی می‌توان فیلم‌هایی در ژانرهای مختلف ساخت اما خود جهان‌بینی چیزی فراتر از یک ژانر سینمایی است. طبیعتاً سینما نمی‌تواند جهان‌بینی را تصرف کند. این جهان‌بینی‌ها هستند که سینما و دیگر صورت‌ها در تصرف آن‌ها قرار می‌گیرند. یک داستان اگر در تبعیت از دین و با تسلط بر فنون بیان سینمایی صورت‌بندی شود، حاصل قطعاً یک فیلم دینی خواهد بود. وی خاطر نشان کرد: همان‌طور که دین می‌تواند در سیاست، اقتصاد و اجتماع، شکل دهنده کنش و واکنش آدمی باشد، می‌تواند شکل دهنده عملکرد یک راوی، یک داستان‌گو و یک فیلم‌ساز هم باشد. بنابراین هر فیلمی که با نیت، دانش دینی و با تسلط مکفی بر زبان سینما ساخته شود، یک فیلم دینی خواهد بود.

دبیر هنری دهمین جشنواره فیلم کوتاه دینی «رویش» به مشکلات سینمای دینی در بطن جامعه اشاره کرد و گفت: مشکلی که به وضوح دیده می‌شود جدا فرض کردن دین از دیگر ابعاد زندگی است و البته

کریم امینی کارگردان فیلم کوتاه «چلیپا»:

«رویش» جشنواره‌های با برنامه‌ریزی مناسب است

فیلم بلند نبوده و نیست. من به گونه‌ای علاقمند به این شاخه از سینما هستم که اگر روزی صد فیلم بلند هم ساخته باشم، همچنان فیلم کوتاه خواهم ساخت.

امینی ادامه داد: به عقیده من نباید به کارگردانی فیلم کوتاه به عنوان پل یا پرتگاهی برای ساخت فیلم بلند نگاه شود و امیدوارم به قدری از فیلمسازان این حوزه حمایت شود که به این نوع فیلمسازی به عنوان یک شغل نگاه کنند و نه محلی برای رفت و آمد. به نظر من فیلم کوتاه علی‌رغم داشتن زمان کمتر، پدر و مادر فیلم بلند به حساب می‌آید چون در آن ایده پردازی به نحوی صورت می‌گیرد که موضوعی را جامع‌اما موجز به چالش می‌کشد. در فیلم بلند، به اندازه کافی برای روایت داستان زمان وجود دارد اما این خاصیت فیلم کوتاه است که فیلمساز بایستی با صرفه جویی در زمان، دغدغه‌ی خود را با چاشنی استعداد و خلاقیت به مخاطبش انتقال دهد و به هدف برسد.

امینی گفت: یک فیلم کوتاه خوب، سرشار از نشانه‌ها و بارقه‌های فیلمسازی است که اینک اسکورسیزی برای ساخت فیلم کوتاه در مصاحبه‌های اخیر خود گفت: فیلم‌های کوتاه کارگردانان جوان را می‌بینم و از آنها الهام می‌گیرم. کاش به ساخت فیلم کوتاه نگاهی دغدغه‌مند شود نه اینکه علاقه‌مندان صرفاً برای دریافت مجوز کارگردانی فیلم بلند، در این عرصه فعالیت کنند. از دوستی شنیدم که امسال در جشن خانه سینما بیش از هزار فیلم کوتاه‌فرم حضور پر کرده بودند. سوال اینجاست که این میزان فیلم کوتاه با چه سرمایه، تجربه و با چه دانشی ساخته شده است؟ متأسفانه اکثر این ساخته‌ها بدون کوچکترین تحقیق و بررسی، صرفاً اینکه فقط فیلمسازش فیلمی ساخته باشد به سرانجام رسیده‌اند که در نهایت هم راه به جایی پیدا نمی‌کنند.

کریم امینی گفت: به نظر من جشنواره فیلم دینی «رویش» همچون جشنواره فیلم کوتاه تهران جشنواره‌ای مستقل است که با برنامه‌ریزی مناسب برگزار می‌شود و به صورت افراطی فیلم‌ها را برای بخش مسابقه انتخاب نمی‌کند.

کریم امینی کارگردان فیلم کوتاه «چلیپا» کاندید بخش جوانه‌های جشنواره دینی فیلم «رویش» در گفتگویی بیان کرد: در این فیلم ما اشاره مستقیم به مسائل دینی نداریم؛ در لایه‌های زیرین به اخلاق، برادری، برابری، دموکراسی و... اشاره می‌کنیم.

وی با بیان اینکه به مسئله شیعه و سنی هم در این فیلم نگاه شده گفت: آنهایی که فیلم را در جشنواره «رویش» دیدند با فیلم ارتباط برقرار کردند و بازخوردهای خوبی از این فیلم شاهد بودیم.

امینی گفت: به نظر من جشنواره فیلم دینی «رویش»، همچون جشنواره فیلم کوتاه تهران جشنواره‌ای مستقل است که با برنامه‌ریزی مناسب برگزار می‌شود و به صورت افراطی فیلم‌ها را برای بخش مسابقه انتخاب نمی‌کند.

این کارگردان گفت: به اعتقاد من رویکرد فیلم‌های دینی باید به گونه‌ای باشد که مسائل دینی در آن گل درشت مطرح نشود. کما اینکه امام صادق هم فرمودند: عبادت به رکوع و سجود طولانی نیست؛ عبادت به امانتداری و وفای عهد است. در فیلم چلیپا هم تمام تلاش ما این بوده که نکات و آموزه‌های دینی به صورت گل درشت بیان نشود تا مفهوم به درستی به مخاطب ارائه شود.

وی همچنین در بخش دیگری از صحبت خود به علاقه‌اش به فیلم کوتاه اشاره کرد و گفت: با علاقه و دغدغه به حوزه فیلم کوتاه وارد شدم و معتقدم لذتی که در ساخت فیلم کوتاه وجود دارد به مراتب بیشتر از ساخت فیلم بلند است. هرگز هدفم از ساخت فیلم کوتاه، دریافت مجوز برای

طیفی است که باید در بخش آموزش و حمایت و تولید، از نمره‌ای قابل قبول شروع کنیم و تا مرز نمرات عالی هم ادامه داشته باشد.

قائم مقام رئیس حوزه هنری در بیان آفاتی که فیلم‌سازان دینی را تهدید می‌کند توضیح داد: به همان صورت که فیلم دینی را اثری مصلحانه معرفی کردم، باید گفت همان آفاتی که می‌تواند مفهومی مانند، امر به معروف و نهی از منکر را مبتلا کند، می‌تواند فیلم دینی را هم مبتلا کند. کم دیدن خوبی‌ها، زیاد دیدن بدی‌ها، شناختن مسائل مهم، درست ندیدن مسائل اصلی از جمله آفات است. همچنین بیش از حد به آسیب‌های اجتماعی توجه کردن و توجه نکردن به راه‌حل‌ها هم از آفت‌های سینمای دینی می‌تواند باشد.

وی در ادامه گفت: جشنواره‌ها شبیه فانوس‌های دریایی هستند. آن‌ها مختصات و معیار ترازوی را معرفی کرده و در موقعیتشان ثابت هستند. شباهت این دو با هم می‌تواند این مطلب را برساند که جابه‌جا شدن سمت‌ها و کارشناسی‌ها و سیاست‌های کاری می‌توانسته مهم‌ترین آسیب را به جشنواره برساند.

کمبود تحقیق در موضوعات دینی نیز در این وضعیت اثرگذار بوده است. از سوی دیگر فیلم‌های دینی مثل همه گونه دیگر فیلم‌ها دچار عدم تسلط بر زبان داستان و روایت است. یعنی ممکن است نیت دینی و حتی دانش دینی وجود داشته باشد اما تسلط، مهارت و شناخت بر زبان سینما و داستان وجود نداشته باشد و این همانند نوشتن یک سخن خوشایند به خطی ناخوش و نازیباست.

مقدم دوست در پایان خاطر نشان کرد: ما امروز با کمبود تحقیق‌هایی که فصل مشترک‌شان دین و زبان داستان باشد، روبه‌رو هستیم. اگر داستان‌های دینی موجود در ادبیات کهن مورد تجزیه و تحلیل ساختاری قرار گیرند، نویسندگان متوجه رازهای شکل‌گیری یک داستان دینی خواهند شد. در این زمینه‌های تحلیلی و آموزشی، آثار زیادی تولید نشده است و به نظر من آموزش‌های سینمایی و فیلم‌نامه‌نویسی در این زمینه بسیار موثر است.

معرفی برگزیدگان دهمین جشنواره فیلم «رویش»

برگزیدگان بخش‌های مختلف دهمین جشنواره فیلم کوتاه دینی «رویش» شامگاه پنجشنبه ۳۰ دیماه در آئین اختتامیه این جشنواره اعلام، تجلیل و تقدیر شدند.

مراسم اختتامیه دهمین جشنواره فیلم کوتاه دینی «رویش» با حضور جمع کثیری از مدیران و مسئولان فرهنگی و هنری کشور و سینماگران و شرکت‌کنندگان در این جشنواره، پنجشنبه ۳۰ دی ماه در شهر مقدس مشهد برگزار شد.

مومنی با تأکید بر این که جشنواره رویش، جشنواره مهمی است، تصریح کرد: در این ۱۰ دوره از جشنواره، فیلمسازان مهمی را به سینمای ایران معرفی و اضافه کرده ایم و سینمای ایران با نام فیلمسازان جوان این جشنواره آشنا است. مومنی گفت: خدا را شکر می‌کنیم که این جشنواره در کنار امام‌جان‌ها، امام‌علی‌ابن موسی (رضاع)، پناه و مونس و مایه برکت و الهام هنرمندان برگزار شد. رئیس حوزه هنری همچنین ایجاد تمدن نوین اسلامی را بدون پرداخت به فضاهای فرهنگی ناممکن دانست و ضمن تشکر از مسئولان فرهنگی که در استان‌های مختلف در زمینه توسعه فضاهای فرهنگی تلاش می‌کنند، عنوان کرد: عزت از سوی خدا است و اگر می‌خواهیم هنری جاودانه داشته باشیم و جاودانه شویم، باید از خدا بجوییم؛ کلام پاک که از عقیده پاک نشأت می‌گیرد به سمت خدا می‌رود و تنها عمل پاک است که مورد قبول خدا قرار می‌گیرد. وی همچنین تشکر ویژه‌ای از صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران برای همراهی جشنواره «رویش» به عمل آورد.

محسن مومنی شریف رئیس حوزه هنری در مراسم اختتامیه دهمین جشنواره فیلم کوتاه دینی «رویش» که پنجشنبه ۳۰ دی ماه در محل سینما آفریقا مشهد برگزار شد، اظهار کرد: خداوند منان را شاکریم که به ما و همکارانمان توفیق داد تا به رغم تمام مشکلات موجود، دهمین دوره جشنواره رویش را همچون سال‌های گذشته، با شکوه برگزار کنیم. وی ادامه داد: اگر انگیزه قوی و تلاش‌های حوزه هنری خراسان رضوی نبود، این جشنواره نیز برگزار نمی‌شد. همچنین اگر پیگیری‌های حجت الاسلام پژمانفر؛ نماینده مردم مشهد در مجلس شورای اسلامی نبود، این جشنواره در مشهد مقدس برگزار نمی‌شد.

برگزیدگان بخش‌های مختلف دهمین جشنواره فیلم کوتاه دینی «رویش» به شرح زیر معرفی شدند:

بخش مدافعان حرم

در بخش مدافعان حرم دیپلم افتخار و ۲۰ میلیون ریال جایزه نقدی به فیلم‌های «ننه‌هما» اثر داوود جلیلی؛ «دست‌های کوچک» اثر مهدی خروشی؛ «حذف کامل» اثر محمد علی رخشانی و «باز هم سکوت» اثر راضیه سراجی رسید. در همین بخش، دیپلم افتخار و ۵۰ میلیون ریال جایزه نقدی برای فیلم «پسرم» ساخته محمد مهدی خالقی اهداء شد.

بخش شعار سال

در بخش شعار سال نیز تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۵۰ میلیون ریال جایزه نقدی برای فیلم «عروس و امنان» اثر فاطمه مرزبان تعلق گرفت.

بخش جوانه‌ها

همچنین در بخش جوانه‌ها (پویانمایی) تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۵۰ میلیون ریال جایزه نقدی به فیلم «لایت سایت» ساخته سید مسلم طباطبایی تعلق گرفت. تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۵۰ میلیون ریال جایزه نقدی بخش جوانه‌ها (مستند) نیز برای فیلم «چاق؛ کچل؛ سبیلو» اثر محسن نجفی مهری اهداء شد.

تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۵۰ میلیون ریال جایزه نقدی نیز برای فیلم «خانه سفید» ساخته ارسطو مفاخری در بخش جوانه‌ها (داستانی) اهداء شد. دیپلم افتخار و ۳۰ میلیون ریال جایزه نقدی بخش جوانه‌ها (داستانی) نیز برای فیلم «قاجار» اثر امیر امیریان کاظمی اهداء شد.

بخش ملی (پویانمایی)

در بخش ملی (پویانمایی) تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۱۰۰ میلیون ریال جایزه نقدی به فیلم «آنتراکت» محمد رضا خردمندان تعلق گرفت. تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۷۰ میلیون ریال جایزه نقدی بخش ملی (پویانمایی) به فیلم «مجلس آینه» اثر وحید کیارسی رسید. در این بخش تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۵۰ میلیون ریال جایزه نقدی برای فیلم «جنگ جهانی سوم» اثر عبدالامیر سبیدی اهداء شد. دیپلم افتخار و ۳۰ میلیون ریال جایزه نقدی بخش ملی (پویانمایی) نیز برای فیلم «هراس» اثر جلال نعیمی اهداء شد.

بخش ملی (مستند)

در بخش ملی (مستند) تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۱۰۰ میلیون ریال جایزه نقدی به فیلم «تشریفات خصوصی» ساخته سجاد ایمانی اهداء شد. تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۷۰ میلیون ریال جایزه نقدی این بخش نیز برای تحقیق فیلم «مرز مه آلود» اثر آبتین حسینی اهداء شد. تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۵۰ میلیون ریال جایزه نقدی به «تصویر بردار» فیلم «راه بی عبور» محمد رضا حافظی رسید. دیپلم افتخار و ۳۰ میلیون ریال جایزه نقدی بخش ملی (مستند) نیز به فیلم «راه بی عبور» محمد رضا حافظی رسید.

بخش ملی (داستانی)

تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۱۰۰ میلیون ریال جایزه نقدی برای فیلم «جایی برای آرامش» اثر جمیل عامل صادقی اهداء شد. تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۷۰ میلیون ریال جایزه نقدی همین بخش نیز برای فیلمنامه نویسان «نسبت خونی» اثر امیری دوماری؛ داوودی؛ پورامیری اهداء شد. تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۵۰ میلیون ریال جایزه نقدی این بخش نیز به فیلم «نسبت خونی» ساخته فرید سجادی حسینی رسید. تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۵۰ میلیون ریال جایزه نقدی بخش ملی (داستانی) برای تصویر بردار فیلم «سه سال و سه ماه و دو روز»، داود رحمانی تعلق گرفت. دیپلم افتخار و ۳۰ میلیون ریال جایزه نقدی برای فیلم «جایی برای آرامش» ساخته یوسف یزدانی در بخش ملی (داستانی) اهداء شد.

بخش جایزه بزرگ

تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۳۰ میلیون ریال جایزه نقدی این بخش به فیلم «یک آن» به تهیه کنندگی نقی نعمتی رسید. تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۳۰ میلیون ریال جایزه نقدی به فیلم «تشریفات خصوصی» به تهیه کنندگی سجاد ایمانی تعلق گرفت. همچنین تندیس جشنواره؛ دیپلم افتخار و ۳۰ میلیون ریال جایزه نقدی این بخش به فیلم «آنتراکت» به تهیه کنندگی محمد رضا شفا اهداء شد.

برای توزیع مخاطبان این گونه فیلم‌ها در ایران وجود ندارد. طرح این موضوع شاید، به مذاق عده‌ای بویژه همکاران ما در سینما و سینماداران خوش نیاید. ولی با رویکرد آسیب‌شناسی اجتماعی و آموزشی بخواهیم به موضوع نگاه کنیم آسیب‌ها و تأثیرات مخرب این فیلم‌ها برای قشر نوجوان چه عواقب و پیامدهای تلخی را به همراه دارد؟ مسئله رده‌بندی سنی محصولات فرهنگی، در جوامع جدید به یک امر مهم و جدی بدل شده و بسیاری از برنامه‌ها با محوریت رشد، آموزش، بهداشت و حمایت از کودکان و نوجوانان در برنامه‌ریزی‌های کلان ملی تعریف می‌گردند و این نقش دولت‌ها را در تأمین حقوق اساسی کودکان و خانواده‌ها؛ و سلامت اطلاع‌رسانی درست به کودکان نشان می‌دهد.

متأسفانه، در ایران هیچ نهادی به این موضوع نظارت نمی‌کند. فاجعه تابدنجانست که این موضوع حتی، برای شورای عالی انقلاب فرهنگی، شورای فرهنگ عمومی، کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی و دستگاه‌های مانند: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، وزارت آموزش و پرورش و آموزش عالی در دستور کار قرار نگرفته است. این موضوع، در بسیاری از کشورهای توسعه یافته به صورت جدی نه تنها در عرصه سینما که در شبکه‌های مختلف تلویزیونی هم به شدت اعمال می‌شود.

درجه‌بندی سنی برای پخش فیلم و تأثیر در سینماها و تلویزیون پدیده جدیدی نیست. از اوایل قرن بیستم و در بازه زمانی نزدیک به عمر خود سینما، این قانون بوجود آمد و با شدت و حدت اجرا می‌شود و سازمان‌ها و گروه‌های مختلف اجتماعی نگران تأثیرات مخرب بسیاری از فیلمهای تولیدی هالیوود و کمپانی‌های فیلم سازیشان بودند و به مقابله و وضع قوانین برای صیانت از کودکان و نوجوانانشان در قبال فیلم‌هایی پرداختند که باعث ترویج مسائل غیر اخلاقی و رشد ارزش‌ها در اجتماع بوده. فیلم‌هایی که در آن کلمات زشت، صحنه‌های خشونت‌بار، نمایش عریان خشونت و نمایش صحنه یا کلام خشونت‌آمیز یا غیر اخلاقی و... آمده باشد.

از این رو آمدند فیلم‌ها را در گروه‌های مختلف سنی تقسیم کردند. این گروه‌ها شامل «G» (برای همه سنین)، «M» (با نظارت والدین) و «R» (مختص گروه سنی بالای ۱۷ سال) بود و گروه «X» هم به طور کلی فیلم‌های غیر اخلاقی را در بر می‌گرفت و برای رده سنی بالای ۱۸ سال در نظر گرفته شده بود. در سال ۱۹۶۹ M تبدیل به PG گردید و این قانون همچنان در حال احراست.

در این میان، نهادهای صاحب سینما و دلسوز یا سینماداران هم این حق را ندارند در مواجهه با اثری که برخی از شاخصه‌های فرهنگی، اجتماعی، اخلاقی و ضرورت‌های خانواده‌ها و نوجوانان را رعایت نکرده از اکرانشان حذف کنند. چرا که به مذاق عده‌ای خوش نمی‌آید و با استفاده از انواع فشارهای رسانه‌ای و جنگ‌های روانی این گونه اقدامات را «فراقانونی» تعبیر می‌کنند و با شلتاق، سفسطه و هیاهو آن نهاد را تخریب و تخطئه می‌کنند.

به هر حال درجه‌بندی فیلم‌ها با توجه به مضمون و نوع آثار، یک ضرورت انکار نشدنی است. در شرایطی که دستگاه‌های مسئول فاقد ابزارهای کارآمد و موثر در این عرصه باشند و قادر به وضع قوانین محکم و پیش‌بینی تمهیدات موثر نباشند آیا وظیفه صیانت از اصول اخلاقی و سلامت نوجوانان و جوانان؛ و امنیت و آرامش خانواده‌ها در سینماها از مراکز فرهنگی دلسوز و وظیفه‌مند سلب می‌شود؟

نظام درجه‌بندی سنی مخاطب حلقه مفقوده سینمای ایران

یزدان عشیری

به تازگی خبر اکران و پخش فیلم سینمایی فروشنده را، با اعمال محدودیت سنی در آمریکا و چند کشور شنیدهایم. فیلمی که در ایران در گسترده‌ترین شکل در تهران و شهرستان‌ها به نمایش درآمد. جدا از ذم یا مدح این اثر هنری که به طور قطع، برای بخش‌های از جامعه مفید و تأثیرگذار است؛ آیا این فیلم یا فیلم‌های مشابه دیگر قابلیت گنجانده شدن در سبد مصرف و استفاده برای همه طیف‌های جامعه اعم از کودکان، نوجوانان، جوانان، خانواده‌ها و کهنسالان را دارد؟ اگر چنین است چرا در کشورهای صاحب سینما برخورد با آن فرق می‌کند؟ کودکان، نوجوانان و جوانان ما با نوجوانان آن‌ها فرق دارند؟ جوانانشان نسبت به رفتارهای خشونت‌آمیز آسیب‌پذیرترند؟ یا بهداشت و سلامت روحی و روانی و حتی، فکری کودکان و نوجوانان ما اهمیتی ندارد؟

متأسفانه، هیچ شورا و یا نهادی به صورت مستقل یا وابسته به سازمانهای دولتی ذریطه، کار گروه ارزیابی

نبود نظام درجه‌بندی سنی برای مخاطبان حلقه مفقوده سینماست که با وجود اهمیت آن، مورد غفلت مدیران و مسئولان فرهنگی واقع شده است. امروزه در دنیا نظام درجه‌بندی جایگاه شناخته‌های دارد ولی در ایران، متأسفانه، با وجود تأکیدات و امر و نهی‌های نظارتی از بسیاری جهات، این فاکتور مهم نادیده گرفته شده و حتی بعضاً ابزار سوءاستفاده تبلیغاتی هم می‌شود.

جنب و جوش و هیاهوی پیرامون سینمای ما فقط بر محور فروش و یا موفقیت‌های جشنواره‌های می‌چرخد و از عنصر آموزش و تعلیم در کنار سرگرمی و تفریح غافل شده است. البته این غفلت به سینماگران بر نمی‌گردد بلکه بیشتر به نهادهای ناظر و تصمیمگیر بر می‌گردد که از اصل کیفیگری مخاطبان و مهندسی آن، نگاه و آگاهی درستی ندارند و این شاخصه مهم را (با مقاومت طیف‌هایی از گروه‌ها!) از دستور خارج می‌کنند و از اساس صورت مسئله‌اش را پاک می‌کنند.

قانون درجه‌بندی سنی فیلم‌ها به نفع خانواده‌ها است

بیست و دوم آبان بود که اعلام شد فیلم «فروشنده» اصغر فرهادی برای اکران در آمریکا درجه سنی گرفته؛ این یعنی که فیلم اصغر فرهادی در آمریکا بارده سنی PG-۱۳ اکران می‌شود و دیدن فروشنده به افراد زیر ۱۳ سال توصیه نمی‌شود، اما همین فیلم «فروشنده» بدون محدودیت سنی در اکثر سینماهای ایران به نمایش در آمد و تقریباً هر قشری با هر سنی به تماشای فیلم نشستند. سوال اینجاست که چگونه می‌شود فیلم‌ها در سینمای غرب طبق موازین و مقررات خود برای مقاطع مختلف سنی به نمایش در آید؛ اما در ایران این درجه‌بندی سنی برای فیلم‌ها لحاظ نمی‌شود؟ تحقیقات نشان داده وقتی در سینمای آمریکا فیلمی با درجه سنی به نمایش در می‌آید همه خود را ملزم به اطاعت از این قانون می‌دانند اما در ایران مخاطبان نه تنها به این قانون احترام نمی‌گذارند که سازندگان این آثار از آن به نفع فیلم و برای تبلیغات فیلم‌شان بهره می‌برند. در این مورد نظر چند تن از سینماگران و منتقدین را جویا شدیم که در ادامه می‌خوانید.

سیروس تسلیمی:

قانون درجه‌بندی سنی به نفع خانواده‌هاست

این تهیه‌کننده معتقد است که قانون درجه‌بندی سنی وقتی در سینمای آمریکا اعلام می‌شود همه مردم خود را ملزم به اجرای این قانون می‌دانند چون می‌دانند این قانون به نفع خانواده آنهاست.

سیروس تسلیمی تهیه‌کننده و مدیر پخش «رسانه فیلم امید» در این باره در گفتگو با سوره سینما گفت: در ایران برای چند فیلم قانون درجه‌بندی سنی لحاظ شد اما متأسفانه به مرحله اجرا در نیامد چون سالن‌داران سینما خود را موظف به رعایت این قانون نمی‌دانند و از طرف دیگر حوصله درگیری با تماشاچی را ندارند؛ سالن‌داران بیشتر به فروش فیلم‌شان فکر می‌کنند تا اینکه مومن به ابعاد فرهنگی یک قانون باشند و بدانند که اگر قانونی اجرایی شود به نفع فرهنگ یک مملکت است.

وی ادامه داد: نکته جالب ماجرا این است که برخی از تهیه‌کننده‌ها در ایران از اعمال محدودیت سنی به عنوان ارزش افزوده بر فیلم‌شان بهره می‌برند و در روزنامه اعلام کرده و به نوعی برای فیلم‌شان تبلیغ می‌کنند که فیلم دارای محدودیت سنی است.

تسلیمی در بخش دیگری از صحبت خود گفت: در آمریکا چند نماینده از سازمان‌های مختلف چون: آموزش عالی، آموزش پرورش و نماینده خانوار ترکیبی را تشکیل داده و در مورد چگونگی اکران فیلم برای سنین نظر می‌دهند و وقتی قانونی اعلام می‌شود همه مردم خود را تابع قانون می‌دانند و آن را اجرا می‌کنند. آنجا مثل ایران نیست که قانون را دور بزنند و از آن به نفع و فروش فیلم‌شان بهره ببرند.

وی بیان کرد: به عقیده من فیلم «فروشنده» در سینمای آمریکا اصلاً مخاطب زیر ۱۳ سال نداشت چون فیلم آمریکایی نبود و بخش درام داستان هم بیشتر بود به همین دلیل اغلب مخاطبین این فیلم را سنین بالا و دانشجویان تشکیل می‌دهند و کمپانی ممنتو فرانسه هم با قدرت در بخش تبلیغات این فیلم کار می‌کند تا

به فروش بالا برسد.

مدیر پخش «رسانه فیلم امید» با بیان این طلب که در ایران انگار، اعتقادی به درجه‌بندی سنی برای فیلم‌ها ندارند گفت: گروهی فکر می‌کنند درجه‌بندی سنی برای فیلم‌ها بیشتر جنبه سیاسی دارد تا وجه فرهنگی. ای کاش مسئولین این بخش در رسانه‌های عمومی همچون تلویزیون در نشست‌های متعدد در این خصوص بحث کنند، نظر بدهند و مردم را در این مورد آگاه کنند تا خانواده‌ها مطمئن شوند که این درجه‌بندی سنی به نفع خانواده و سلامت روحی فرزندان‌شان است نه اینکه بخواهند فیلم را تخریب کنند.

کامران قدکچیان:

عدم درجه‌بندی سنی مصداق کامل بی‌قانونی

کامران قدکچیان کارگردان سینما در این مورد گفت: به اعتقاد من اینکه فیلم‌ها در ایران بدون رده‌بندی سنی نمایش داده می‌شوند یک نوع سهل‌انگاری از طرف وزارت ارشاد است. واقعا نمی‌دانیم چرا وزارت ارشاد در این مورد و اجرای قانون در این زمینه کوتاهی می‌کند در حالیکه ما فیلمسازان اصرار داریم فیلم‌ها با درجه‌بندی به مخاطب نمایش داده شود چرا که نمایش برخی فیلم‌ها برای برخی سنین مضر است.

این کارگردان همچنین، در مورد اجرای قانون رده‌بندی سنی در سینمای آمریکا توضیح داد: آنجا سینما به عنوان یک صنعت شناخته می‌شود و قوانین این صنعت هم اجرا می‌شود اگر قانون را رعایت نکنند جریمه می‌شوند اما در ایران وقتی سینما صنعت نیست قوانین آن با سلیقه مدیران تعریف می‌شود و در نتیجه در آن بی‌قانونی حاکم می‌شود.

محمد تقی فهیم:

سینمای ما پر شده از فیلم‌های اجتماعی تلخ

محمد تقی فهیم منتقد سینمای ایران نیز گفت: سینمای ما در بسیاری از رویکردهایش به اجرایی شدن قوانین موجود نمی‌رسد تا اینکه بخواهد به استانداردهای جهانی در بخش‌های تولید، پخش و نمایش برسد.

وی ادامه داد: به نظر من دور از انتظار نیست که سینمای کشورمان برای فیلم‌ها رده‌بندی سنی نداشته باشد؛ چون بیشتر موارد تربیتی و آموزشی هم در کشورمان رعایت نمی‌شود این درحالیست که دنیا از تجارب تلخ خود بهره گرفته و لازم است حالا ما از تجربیات آنها بهره ببریم و ببینیم آنها از چه چیزی آسیب دیده‌اند و چه اتفاقی برایشان افتاده که فیلم‌هایشان را اینگونه برای سنین مختلف به نمایش می‌گذارند.

این منتقد به صحبت‌هایش افزود: خوشبختانه در حال حاضر تلویزیون ما این رسم را شکسته و فیلم‌های تلویزیونی را بارده‌بندی سنی به مخاطب نشان می‌دهد و تعدادی از برنامه‌هایش را هم از ساعت دوازده شب به بعد پخش می‌کند.

فهیم گفت: به نظر می‌آید در حال حاضر که سینمای ایران از رویکردهای هنری و اسلامی خود فاصله می‌گیرد و برخی فیلم‌ها به سمت لودگی، شبه‌روشنفکری و تفریح می‌رود باید مسئولین و مدیران سینمایی به تمیز دادن نمایش فیلم‌ها برای مخاطب از سینمای آمریکا بیشتر اهمیت دهند. آنها تجربیات خود را پشت سر گذاشته اند این ما هستیم که نباید تجربیات تلخ آنها را دوباره تجربه کنیم.

وی همچنین گفت: متأسفانه کلیت درام فیلم «فروشنده» بحث تهاجم مرد به زن و تعقیب متجاوز توسط همسر صورت می‌گیرد چنین فیلمی به لحاظ ماهیتی مناسب برای هر سنی نیست و کودکان نمی‌توانند چنین موضوعی را تحلیل کنند.

فهیم همچنین با اشاره به عملکرد سوء مدیریتی و کم‌دانشی آنها بیان کرد: من تصور می‌کنم به صورت تعمدی چنین فیلمی را که اساس و مبنای آن اروتیک است برای عموم مخاطبان نمایش داده‌اند اما سینمای آمریکا که از نظر ما خشونت طلب هستند روی تربیت فرزندان‌شان حساس هستند و فیلم‌هایی با تم خشونت را برای بچه‌هایشان نامناسب می‌دانند و برعکس برای فرزندان‌شان فیلم‌های شاد و باحال و هوای زندگی نمایش می‌دهند.

وی در بخش دیگری از صحبت خود با اشاره به این موضوع که در کشوری زندگی می‌کنیم که نسل جوان در آن حرف اول را می‌زند بیان کرد: تابستان‌های هر سال می‌آید و ما یک فیلم کودک مناسب برای بچه‌ها نداریم. این درحالیست که سینمای ما پر شده از فیلم‌های اجتماعی تلخ؛ غیر مناسب و مملت‌ب.

آسیب عدم حضور خانواده‌ها در سینماها

سینمای ما از متن جامعه فاصله دارد

اگر مخاطب پرو پا قرص تماشای فیلم در سینماها باشید به این نکته پی برده اید که حضور خانواده به مفهوم واقعی در میان تماشاگران فیلم‌ها به چشم نمی‌آید؛ اغلب مخاطبان فیلم‌ها را زوج‌های جوان، جوانان یا دانشجویان تشکیل می‌دهند؛ در حالیکه مخاطبان فیلم‌ها در گذشته خانواده‌هایی بودند که با فرزندانشان به تماشای فیلم می‌نشستند. چرایی این مسئله در چیست؟ آیا می‌توانیم بگوییم داستان اغلب فیلم‌ها جاذبه لازم برای خانواده‌ها را ندارد؟ آیا پراکندگی سالن‌های سینما در کلان‌شهر تهران را می‌توانیم دلیل بدانیم؟ از نگاه دیگر آیا اساساً خانواده‌ها همچون سالهای دور دغدغه سینما رفتن دارند یا اینکه آنقدر مشکلات و موضوعات زندگی ذهن آنها را درگیر کرده که سینما جایی در سبد خانواده آنها ندارد؟ برای پاسخ به این پرسش‌ها با محمدرضا شرف الدین، سیدضیا هاشمی و سیدجمال ساداتیان گفتگو کردیم تا نظرشان را در این مورد بدانیم.

ساداتیان: موضوع اغلب فیلم‌ها به خانواده‌ها ارتباط ندارد

سیدجمال ساداتیان اغلب قصه فیلم‌ها در سالهای اخیر را دارای مضامینی دانست که بیشتر به مشکلات جوانان می‌پردازد و گفت: حضور ناخواسته انبوه جوانان در سینما به فیلمسازان این خط را می‌دهد که در مورد آنها فیلم بنویسند و بسازند.

سیدجمال ساداتیان تهیه‌کننده سینما و مدیر پردیس سینمایی قلهک در گفت و گو با سوره سینما در این مورد بیان کرد: در سالهای اخیر دغدغه و مشغولیات ذهنی مردم افزایش پیدا کرده؛ آنقدر مردم درگیری‌های روزمره زندگی دارند که سینما در سبد خانواده آنها جایی ندارد.

مدیر پردیس سینمایی قلهک ادامه داد: گاهی در میان مخاطبان سینما خانواده‌ها را هم می‌بینیم، اما این خانواده‌ها از آن دست خانواده‌هایی هستند که از آرامش رفاهی بیشتری برخوردار هستند و وقت خالی در زندگیشان بیشتر وجود دارد. در حالیکه قشر متوسط جامعه اگر هم وقت خالی داشته باشند به دغدغه خود فکر می‌کنند تا اینکه تفریح کنند. مردم باید اول خرج زندگی‌شان را بدست بیاورند بعد به امورات دیگر زندگی فکر کنند.

وی گفت: موضوع ودادستان فیلم‌ها هم در این مورد بی‌تاثیر نیست. اغلب قصه فیلم‌ها در سال‌های اخیر بیشتر به مشکلات جوانان می‌پردازد و حضور ناخواسته انبوه جوانان در سینما به فیلمسازان خط می‌دهد که در مورد آنها فیلم بنویسند و بسازند.

ساداتیان همچنین، برخوردشایسته پرسنل

سینما، سالن‌های مجهز و به روز با سیستم سرمایشی گرمایشی را بی‌تاثیر در عدم حضور خانواده‌ها در سینما ندانست و گفت: کاملاً مشخص است از زمان ریاست آقای روحانی آرامش در جامعه بیشتر شده و گیشه سینماها رونق پیدا کرده است؛ این یعنی مردم زمانی که آرامش داشته باشند به تفریح خود اهمیت می‌دهند.

شرف الدین: سینمای ما از دل جامعه برداشت نشده است

محمدرضا شرف الدین معتقد است: جامعه ما درگیر مسائل دیگرست و سینما داستان‌های دیگر را مطرح می‌کند به عبارت واضح‌تر سینمای ما از دل و مغز جامعه گرفته نشده و تنها به پوسته آن اشاره دارد.

محمدرضا شرف الدین تهیه‌کننده و مدیر سابق انجمن انقلاب و سینمای دفاع مقدس در مورد این عدم حضور به سوره سینما گفت: متأسفانه سینما در کشورمان آن جایگاه واقعی خودش را ندارد که اگر صاحب جایگاه و تعریف بود همچون دیگر کشورها به عنوان ملزومات جامعه ما مطرح می‌شد.

وی با بیان این مسئله که جایگاه بسیاری از رسانه‌ها در میان خانواده‌ها پایین آمده و در حال حاضر فضای مجازی بیشترین مخاطب را به خود اختصاص داده گفت: به عقیده من سینما باید به عنوان پایگاه فرهنگی جایگاهش را در میان خانواده‌ها پیدا کند؛ این درحالیست که در کشورهای توسعه یافته سینما به عنوان ابزار موثر اجتماعی در بین خانواده‌ها و جامعه مطرح است، اما متأسفانه سینمای ما از این جایگاه برخوردار

نیست و نتوانسته به این رتبه برسد. تهیه‌کننده فیلم «دلتنی‌های عاشقانه» در بخش دیگری از صحبت خود گفت: از حق نگذریم برخی سریالهای ایرانی و خارجی جای خود را بین مردم باز کرده‌اند، اما مردم یا نمی‌روند فیلم‌های سینما را ببینند یا اگر می‌بینند تأثیر پذیری آنها از فیلم‌ها کم رنگ است و خیلی زود داستان فیلم‌ها را فراموش می‌کنند.

وی به چرایی این مسئله پرداخت و گفت: یکی از مهمترین دلایل این مسئله این است که سینمای ما راهش از جامعه ما جداست؛ جامعه ما درگیر مسائل دیگرست و سینما داستان‌های دیگر را مطرح می‌کند به عبارت واضح‌تر سینمای ما از دل و مغز جامعه گرفته نشده و تنها به پوسته آن اشاره دارد.

شرف الدین همچنین گفت: دهه ۷۰ یا شصت فیلم‌های سینما علی‌رغم فروش و گیشه تاریخی که داشتند؛ به موضوعات و مشکلات مردم بیشتر می‌پرداختند و تأثیر گذار بودند. به اعتقاد من فیلم‌هایی هم که در حال حاضر به فروش بالا دست پیدا می‌کنند یا فیلم‌های کم‌دی‌س‌خف هستند و یا فیلم‌های سیاه‌نما. مردم هم با اینکه موضوعات فیلم‌های حال حاضر هیچ ربطی به دغدغه آنها ندارد اما از آنجاییکه فیلم‌ها برای آنها از عقده‌هایشان می‌گویند از آن استقبال می‌کنند. بسیاری از فیلم‌هایی که در حال حاضر به راحتی فرصت نمایش بدست می‌آورند در دهه هفتاد و یا شصت اگر همین فیلم‌ها اکران می‌شدند مردم سینماها را آتش می‌زدند که چنین بی‌حرمتی را به اجتماع می‌کنند.

وی به راهکار این مسئله اشاره کرد و گفت:

نگاهی به جنجال آفرینی
پیرامون کلمه «تحریم حوزه هنری»

عُرف یا قانون؟

وقتی هر سینماداری به دلخواه خود اقدام به اکران فیلم‌ها می‌کند، این حق برای سایر سینماداران از جمله حوزه هنری هم وجود دارد که با توجه به ضرورت‌های فرهنگی - اخلاقی جامعه و بر محوریت الویت‌های مورد نظر خود، فیلم‌ها را انتخاب و نمایش دهد.

در اذهان عمومی و سینماگران اینگونه رایج شده است که اگر فیلمی دارای مجوز نمایش است تمامی سالن‌های سینمایی موظف و یا به تعبیری مکلف به اکران آن هستند. جالب است بدانیم هیچ قانونی در وزارت ارشاد وجود ندارد که سینمادار مکلف به اکران فیلمی باشد.

در سال‌های اخیر با توجه به اتفاقاتی که در عرصه سینما رخ داد، حوزه هنری از اکران برخی فیلم‌ها که از دیدگاه مسئولان حوزه هنری مغایر با اهداف و سیاست‌های کلان فرهنگی نظام و متعرض به هنجارها و اخلاقیات جامعه بوده صرف نظر کرد.

این ماجرا که کاملاً بدیهی و قانونی بود به دلایل متعددی تعبیر به «تحریم فیلم» از سوی حوزه هنری شد و عده‌ای با توجه به اینکه منفعت خود را در پرداخت چنین واژه‌ای می‌دانستند در موضع ایپوزیسیون قرار گرفته و بار این واژه را بر دوش کشیدند و مدام بر شیویر آن دمیدند؛ از این رو سعی کردند تا به استفاده از رسانه‌ها و شبکه‌هایی که در اختیار داشتند، حوزه هنری را آماج حملات شان قرار دهند.

نباید از داخل زمین سینما به مشکلات مان بنگریم؛ این کار همانند عادت‌های است که خودمان را فقط با خودمان بسنجیم! در صورتی که وقتی از دورتر و با فاصله به مشکلات و نارسایی‌ها نگاه کنیم متوجه می‌شویم که زمین سینمای ایران فاقد قدرت مولد در شرایط فعلی است و برای رونق و رشد آن، توجه کردن به تجارب کشورهای دیگر می‌تواند بسیار مفید باشد.

باید بپذیریم که قواعد سینما در حوزه توزیع و نمایش در همه جای دنیا مبتنی بر به رسمیت شناختن حق «حیات طبیعی» این فعالیت است و متأسفانه در سینمای ایران این حق طبیعی سال‌هاست که توسط انحصار داخلی «سلب» شده است.

متأسفانه برخی از شبه سینماگران چون توانمندی خود را در لمین بازی و تشویش اذهان عمومی می‌بینند بنابراین تمام توان و وقت خود را صرف ماجرای پس از تولید می‌کنند.

اگر نگاهی به تاریخ سینمای ایران بیندازیم متوجه خواهیم شد که همه سینماداران بر حسب سلیقه و نگاه شخصی خود، فیلم مورد نظرشان را در سینمای تحت مدیریتشان نمایش می‌دهند و طبیعی است که حوزه هنری به عنوان یکی از نهادهای موثر فرهنگی کشور براساس اساسنامه و اولویت‌هایش این حق را دارد تا در سالن‌های سینمایی که از سوی رهبری انقلاب به این نهاد واگذار شده است، دغدغه نمایش آثاری را داشته باشد که در جهت ایجاد تعالی و نشاط سالم و امنیت و آسایش خانواده‌ها و تقویت مناسبات اخلاقی در جامعه حرکت می‌کنند و به فیلم‌های هنجارشکن که از گلوگاه ارشاد بارانت و فشار و سیاسی کاری عبور کرده‌اند با ملاحظه و تأمل بنگرد.

وقتی هر سینماداری به دلخواه در قالب مراوده با شرکت‌های پخش اقدام به اکران فیلم‌ها می‌کند، این حق برای سایر سینماداران از جمله حوزه هنری هم وجود دارد که با توجه به ضرورت‌های فرهنگی - اخلاقی جامعه و بر محوریت همان الویت‌های مورد نظر خود، فیلم‌ها را انتخاب و نمایش دهد.

این درحالی است که به نظر می‌رسد برخی از فیلمسازان سعی دارند تا با استفاده از حربه تکراری و نخ‌نما شده «عوام فریبی»، بر شهرت و محبوبیت خود بیافزایند. حربه‌ای تکراری که گویا راهی شده برای بدل به موفقیت کاذب! در واقع آنچه این روزها شاهد آن هستیم این است که اصالت و خودانگیختگی جای خودش را به تقلید و دروغ داده است و تبدیل به راه چاره عده‌ای برای راهی از گمنامی و بدنامی شده است!

علیرضا رسولی / فردانیوز

پیشنهاد می‌کنم با مردم بیشتر صادق باشیم مردم ما متأثر از مسائل سیاسی هستند اما متأسفانه فرهنگ در کشورمان تنزل پیدا کرده و به عنصر بی اثر یا حداکثر خنثی در ذیل مسائل اقتصادی و سیاسی قرار گرفته است؛ در حالیکه در یک تفکر پویا فرهنگ به عنوان یک اصل و چتری بر مسائل اقتصادی سیاسی است.

سیدضیاء هاشمی: سینمای یأس آور برای خانواده‌ها جذابیتی ندارد

هاشمی معتقد است بلای جان سینمای امروز ما فیلم‌های رئال هستند چرا که مشکلات مردم ما را دوباره بر پرده سینماها نشان می‌دهند و امید را از آنها دریغ می‌کند.

سیدضیاء هاشمی تهیه کننده سینما در گفت و گو با سوره سینما در مورد پایین آمدن استقبال خانواده‌ها از فیلم‌های سینمایی گفت: به اعتقاد من از دهه هفتاد به بعد خانواده‌ها به مرور سالن‌های سینما را ترک کردند و رفته رفته تعدادشان در میان مخاطبین سینما کم شد.

وی با متعدد دانستن دلایل این بی علاقتی گفت: وضعیت معیشت خانواده‌ها و کیفیت فیلم‌ها را می‌توانیم مهمترین دلایل بدانیم.

هاشمی افزود: یکسال سینمای ایران انبوهی از فیلم‌های کم‌دی را به نمایش می‌گذارد؛ سال بعد فیلم‌ها به صورت یکسان تم تلخ دارند. در حال حاضر تعدادی فیلم بر پرده سینماها نمایش داده می‌شود که شاید مطلوب مسئولین سینمایی نباشد اما مخاطب عام از این فیلم‌ها استقبال می‌کند.

تهیه کننده فیلم «عروس» در بخش دیگری از صحبت خود با اشاره به این نکته که تنها افت کیفی فیلم‌ها را نمی‌توانیم دلیل کاهش مخاطب سینما رو بدانیم گفت: هر زمان که در جامعه شاهد اتفاقی ناگوار باشیم؛ سینما اولین جایی است که مردم آن را تحریم می‌کنند. واقعیت امر هم این است که هر وقت مردم دلخوشی داشته باشند به سینما می‌روند.

هاشمی گفت: واقعا تأسف برانگیز است که از جمعیت هشتاد میلیونی؛ سینمای ایران ده میلیون هم مخاطب ندارد و من مهمترین دلیل را در واقع گرا بودن داستان‌های فیلم می‌دانم. فیلم‌های ما بیشتر به سمت واقع گرایی می‌رود و عنصر تخیل در آن هیچ جایگاهی ندارد این درحالیست که باید فیلم‌ها قوه تخیل مخاطب را به کار گیرد. مردم به سینما نمی‌روند تا بدبختی‌های خود را بر پرده سینماها ببینند؛ مردم در فیلم‌ها باید به آمل و آرزوهای خود دست پیدا کنند. با قطعیت می‌توانم بگویم که بلای جان سینمای امروز ما فیلم‌های رئال هستند چراکه مشکلات مردم ما را دوباره بر پرده نشان می‌دهند و امید را از آنها سلب می‌کنند.

وی تأکید کرد: داستان فیلم‌ها باید به مخاطب امید و انگیزه بدهد و مردم را به آرزوهایشان برساند نه اینکه ناامیدی را به آنها تزریق کند. ناامیدی که برای خانواده‌ها جذابیتی ندارد.

این تهیه کننده به صحبت هاشمی افزود: سینما می‌تواند پرسودترین صنعت باشد به شرط آنکه بتواند مستقل عمل کند ولی همواره می‌بینیم که همه خود را محق می‌دانند که راجع به سینما نظر دهند. از طرف دیگر به شدت جریانات سیاسی و تغییرات مدیریتی در امور سینما تأثیر می‌گذارد؛ یک مدیر با جریانات فکری خاص خود همراه است و مدیر دیگر با تفکرات دیگر، لذا این تفکرات در نوع و چگونگی اکران فیلم‌ها دخالت مستقیم دارد و به همان میزان تعیین کننده میزان مخاطبان هم هستند.

جمال شورجه:

در عدم نمایش فیلم‌های مسئله‌دار به حوزه هنری حق می‌دهم

جمال شورجه با دفاع از عملکرد حوزه هنری مبنی بر عدم نمایش تعدادی از فیلم‌های مسئله‌دار گفت: چرا از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی انتقاد نمی‌کنید که به این فیلم‌ها مجوز ساخت می‌دهد؟

جمال شورجه تهیه‌کننده و کارگردان سینما ضمن بیان مطلب فوق توضیح داد: در تمام کشورهای صاحب سینما، محدودیت‌های اکران برای پاره‌ای از فیلم‌ها قائل می‌شوند و این مسئله کاملاً طبیعی است و در آیین نامه وزارت ارشاد ایران هم چنین قانونی داریم. پیش از انقلاب هم این مقررات وجود داشت. چرا که پاره‌ای از فیلم‌ها برای نمایش برخی سنین مناسب نیست.

وی ادامه داد: در کشور ما از آنجاییکه ژانرهای متنوع نداریم کمتر شاهد هستیم که برای فیلمی شرایط سنی قائل شوند و وقتی هم برای برخی فیلم‌ها محدودیت سنی قائل می‌شوند؛ انگار اقدام غیر مترقبه‌ای رخ داده و همه تعجب می‌کنند و بعضاً از این پارامتر برای تبلیغ فیلم خود هم استفاده می‌کنند.

کارگردان فیلم «۳۳ روز» در بخش دیگری از صحبت خود گفت: اما نکته بسیار مهم اینکه دین ما یکسری محدودیت‌هایی دارد که فیلمسازان باید تابع این قوانین باشند و نباید در فیلم‌هایشان به ترویج خشونت، ترس، بزهکاری و صحنه‌های اروتیک یا ترویج همجنس‌گرایی بپردازند، البته نه تنها در ایران که در بسیاری از جوامع هم این عرف و قانون است. شورجه گفت: در روایات هم آمده که در صورت ترساندن افراد باید به آنها دیه بدهیم و ترساندن افراد بی دلیل امری غیرمعمول و ناخوشایند است و باید هیجان را در جوانها مدیریت کرد. حال می‌بینیم که برخی فیلمسازان تمام تلاش خود را در جهت ایجاد وحشت و ترس در دل مخاطبان سینما می‌کنند.

وی در عین حال گفت: اما نمی‌توانیم در مضامین فیلم‌هایمان از مشکلات جامعه سخن نگوئیم و نگاه نقادانه و ارشادی به مشکلات پیرامونمان نداشته باشیم و تا جایی که می‌توانیم نقد مشوقانه همواره با استقبال مسئولان ما همراه بوده است و باید جامعه برای رشد و پیشرفت از نقد هنرمندان بهره‌بردار اما به این نکته مهم باید توجه داشت که نقد با تخریب دو مقوله کاملاً جداست. نمی‌توانیم فیلم‌های تلخ و گزنده که اساس نظام را زیر سوال می‌برند نقد بدانیم.

شورجه ادامه داد: حوزه هنری یک نهاد دینی و انقلابی است و باید در این مکان سینمای انقلابی ترویج شود، وقتی فیلمی مغایر اهداف انقلاب باشد و کل نظام را زیر سوال برد و با اهداف کلان این حوزه مغایرت داشته باشد کاملاً طبیعی است که مسئولین نتوانند تعدادی فیلم‌ها را در سالن‌هایشان به نمایش بگذارند چون در صورت اکران باید پاسخگو باشند.

وی خاطر نشان کرد: من به حوزه هنری حق می‌دهم که در عدم نمایش تعدادی فیلم‌ها ملاحظاتی داشته باشد چون آنها در جهت آرمان‌ها و خواسته‌های رهبری گام برمی‌دارند. این تهیه‌کننده و کارگردان گفت: به نظر من انتقادات در نمایش تعدادی از فیلم‌ها را باید از وزارت فرهنگ و ارشاد داشته باشیم که چرا به فیلم‌هایی با مضامین بعضاً تلخ و گزنده پروانه ساخت می‌دهد. مگر نام این وزارت خانه وزارت فرهنگ و هنر است؟ وزارت فرهنگ و ارشاد باید متناسب با نام خودش گام بر دارد و برای فیلم‌هایی پروانه ساخت صادر نکند که اشاعه ناهنجاری‌ها در جامعه باشد. صدور مجوز ساخت و پروانه نمایش فیلم‌های ناهنجار در مأموریت این وزارتخانه نیست.

علی معلم:

مسئولین باید جلوی ابتدال در سینمای ایران را بگیرند

علی معلم کارشناس و تهیه‌کننده سینما معتقد است: مدیران سینمایی باید راه را برای استعدادها برتر که صاحب عقیده و منش هستند باز بگذارند و جلوی ابتدال در سینما را بگیرند.

علی معلم در گفتگویی در مورد افت حضور خانواده‌ها به عنوان مخاطب در سینماها توضیح داد: اصولاً ساختار سینما به گونه‌ایست که بیشتر سنین سیزده تا سی و پنج سال را درگیر خود می‌کند و این به کشور خاصی مربوط نمی‌شود. معمولاً جوان‌ها و نوجوان‌ها در جهان بیشتر به سینما رفتن تمایل نشان می‌دهند.

وی با بیان اینکه در ایران عدم حضور خانواده‌ها در سینماها بیشتر به چشم می‌آید گفت: کمبود سالن‌های سینمایی مهمترین دلیل است که خانواده‌های ما را از رفتن به سینما باز می‌دارد. اگر دقت کرده باشید بیشتر سالن‌های سینما متعلق به تهران و چند شهرستان است، به همین دلیل بیشتر خانواده‌ها از طریق شبکه‌های نمایش خانگی فیلم‌هایشان را تماشای می‌کنند.

معلم به صحبت‌هایش ادامه داد: در کلان‌شهری همچون تهران هم پراکندگی سالن‌ها به لحاظ مکانی و جغرافیایی به گونه‌ایست که تعدادی خانواده‌ها دسترسی آسان به سالن‌های سینمایی ندارند. در حال حاضر سالن‌های سینمایی در مناطقی هستند که شاید در گذشته خانواده‌ها در آن مکان زندگی می‌کردند؛ مثل خیابان‌های مشرف به انقلاب، اما در حال حاضر این مناطق بیشتر اداری و تجاری هستند. به طور طبیعی خانواده‌ها نمی‌توانند در این فضا برای دیدن فیلم حضور پیدا کنند.

وی به دلیل دیگر این مهم اشاره کرد و گفت: البته متنوع بودن فیلم‌ها هم شرط بسیار اساسی است؛ در حال حاضر موضوعات فیلم‌های سینمایی ایران بیشتر راجع به اقشار متوسط جامعه و مسائل مربوط به زوج‌های جوان است و کمتر به موضوعات خانوادگی می‌پردازد و به طور کل فیلم‌های مختص کودکان در چرخه اکران غایب هستند. این در حالیست که در دنیا فیلم‌های پر فروش مربوط به انیمیشن و کودکان هستند.

معلم همچنین گفت: اتفاقاً اگر به فیلم‌های پر فروش امسال نگاه کنیم متوجه می‌شویم فیلم‌های پر فروش امسال متعلق به فیلم‌های خانوادگی است.

این تهیه‌کننده در بخشی دیگری از صحبت خود با انتقاد از اینکه در سینمای ایران واژه مخاطب‌شناسی برای تولید فیلم‌ها تعریف نشده گفت: امروز سینمای ایران به جای مفهوم صنعتی بودن در مسیر زنده ماندن قرار دارد. تمامی صنعت‌ها برای اقشار مختلف خود تعریف جداگانه‌ای دارند، اما سینما به لحاظ مسائل مالی و ضعف در تولید و سرمایه‌گذاری به سمت احتیاجات خانواده‌ها و اقشار مردم نمی‌رود و در این بین کمبود سالن‌های سینمایی هم مزید بر علت می‌شود و واقعاً به صرفه نیست که فیلم پنج میلیاردی فروش دو میلیارد داشته باشد.

معلم با اشاره به اینکه کمتر تهیه‌کننده‌ای در سینمای ایران به مخاطب‌شناسی فیلم خود فکر می‌کند گفت: در حال حاضر تولید فیلم‌ها بخشی به واسطه رانت، بخشی سفارشی و سرمایه‌تعدادی فیلم‌ها هم پول‌های سرگردانند که به ساخت فیلم اختصاص پیدا می‌کند. وی در پایان صحبت خود تأکید کرد: باید مدیران سینمایی جلوی ابتدال در سینما را بگیرند و به افراد با شعور سینما میدان کار دهند و راه را برای استعدادها برتر که صاحب عقیده و منش هستند و اسم و رسمی برای خود دارند باز بگذارند؛ چرا که در غیر اینصورت به سینمای مبتذل فرصت مانور بیشتری داده می‌شود.

سعید مستغاثی:

سینمای ایران ارتباطی به جامعه ندارد

به جامعه دارد و نه خانواده ها آن را می پسندند. فضای سینمای ایران به شدت نامناسب است فیلم ها را به اسم سینمای اجتماعی اما به شدت غیر اخلاقی تحویل مخاطب می دهند. نه تنها خانواده ها که جوانها هم شرم از دیدن این فیلم ها دارند. مستغاثی در ادامه گفت: به نظر من سینمای ایران سینما نیست؛ به شخصه معتقدم اگر فیلم های خارجی ببینم به مراتب بهتر است از دیدن این نوع فیلم های ایرانی.

سعید مستغاثی منتقد سینمای ایران معتقد است: متأسفانه اغلب فیلم هایی که در سینمای ایران در حال حاضر ساخته می شود نه ارتباطی به جامعه دارد و نه خانواده ها آن را می پسندند.

سعید مستغاثی منتقد و مستند ساز در گفتگو با سوره سینما در مورد عدم حضور خانواده ها در سینما توضیح داد: اینکه خانواده ها تمایلی به سینما رفتن ندارند نکته قابل پنهانی نیست؛ حتی به اذعان سایت BBC و منتقدان این رسانه فیلم هایی که در حال حاضر در سینمای ایران به نمایش در می آیند فیلم های خشونت طلب و هیستریکی هستند یا دو سال قبل روزنامه گاردین نوشت که فیلم های سینمای ایران در فضای خیانت و مصرف مواد مخدر به معرض نمایش در می آید.

وی ادامه داد: این تصویر و این برداشت؛ روایت ما نیست که بخواهیم بگوییم دچار توهم شده ایم. این مطالب را منتقدانی که تنها در جشنواره های خارجی نشسته اند و یکی دو فیلم ایرانی را نگاه می کنند نمی گویند، بلکه آنهاپی هستند که به ایران سفر کرده اند و کلیت فیلم های یک سال سینمای ایران را فرضا در جشنواره فجر تماشا کرده اند.

این منتقد سینما گفت: در چنین فضایی کاملاً طبیعی است که خانواده ها احساس امنیت و آرامش نمی کنند و رغبت سینما رفتن ندارند. در سینمای آمریکا یک فیلم اگر کلمه نامناسب در آن وجود داشته باشد بلافاصله درجه سنی به آن می خورد و محدودیت برای نمایش آن بوجود می آید؛ حال آنکه در ایران فیلم ها با الفاظ و ارتباطات نامناسب بدون هیچ معیاری در مکان های مختلف به نمایش در می آید و اعتراضات خانواده ها را که مجبور شدند این فیلم ها را ببینند بر می انگیزد.

مستغاثی افزود: به شخصه شاهد بودم در اتوبوسی خانواده ها به نمایش فیلم یک معمولی (از نظر منتقدین) اعتراض داشتند؛ چرا که پر از الفاظ رکیک و رابطه های غیر اخلاقی بود. جوان هایی که ارتباط و ازدواجشان معقوله است وقتی در فضای چنین فیلم هایی قرار می گیرند دچار شرم و حیا می شوند چرا که برای خود محدودیت قائل هستند.

وی ادامه داد: متأسفانه اغلب فیلم هایی که در سینمای ایران در حال حاضر ساخته می شود نه ارتباطی

واکاوی سیاست های حوزه هنری در عرصه سینمایی

جوان گرایی؛ راز پیشرفت به سوی افق های هنر انقلاب

یا فیلم های کوتاهی که ملهم از سیاست گذاری محتوایی و هدف گذاری حوزه با محوریت ویژه به سینمای دغدغه مند، توجه به رویدادها و فرازهای مهم تاریخ معاصر، توجه به موضوعات مبتلا به جامعه: تحکیم خانواده، سبک زندگی، مناسبات خانوادگی، شهیدا، داعش و ... تولید شده اند.

تربیت نیروی انسانی همراه با جوان گرایی، کیفی گرایی و انقلابی گری، حمایت و تشویق جریان های فرهنگی انقلابی رویکردی بوده که سازمان سینمایی حوزه هنری مد نظر قرار داده و همچنانکه حجم بالایی از سینماگران و هنرمندان از طریق این مرکز به کاروان سینمایی کشور پیوستند دور نیست که زمینه سازی برای نسل تازه هم فراهم آید.

حضور آثاری چون: کابوس، قابلمه، البالوخشکه، جیب کت، چشم به راه، حضرت مهندس، دوئل، تراس، خاطره و ... در حوزه تولیدات فیلم های کوتاه و انیمیشن و فیلم های مستندی چون: غزال ایرانی، حراج بزرگ، قصه فیل و الاغ، بزنگاه، آسمان حسین (ع) در جشنواره مردمی عمار گوشه هایی از فعالیت سازمان سینمایی حوزه هنری را در این زمینه نشان می دهد.

نکته مهم، حضور، استقبال و مقبولیت این آثار در جشنواره فیلم عمار است، به هر حال، عمار به عنوان یکی از جشنواره های مهم و جریان سازی در فضای فرهنگی و اجتماعی کشور جای خود باز کرده و از بسترهای توسعه هنر انقلاب و هنر مقاومت با نگاه دفاع از آرمان های انقلاب و حمایت از دیدگاه ها و دغدغه های رهبری است.

و تولید سینمایی و هم در بستر سازی جریانات فرهنگی نمی توان نادیده گرفت. جدای از پیشینه درخشان حوزه در سینمای انقلاب؛ در سال های اخیر برغم کم مهری به آثار و موضوعات استراتژیک نظام، باز، حوزه با همه محدودیت منابع و مشکلات ورود جدی تری در مقایسه با خیلی از نهادها و دستگاه های فرهنگی و سینمایی داشته که ساخت آثار مهمی چون: مزار شریف (تنها فیلم مرتبط با یک اتفاق بین المللی جمهوری اسلامی)، میهمان داریم (درباره شهیدا)، حوض نقاشی، به حبه قند (اثر زیبا با موضوع زندگی ایرانی اسلامی)، کربلا جغرافیای یک تاریخ، مستند «نام ها» از جمله آن است.

این نهاد در چند سال اخیر با سیاست جوان گرایی از طریق تاسیس باشگاه «فیلم سوره» و مرکز مستند «سوره» افق تازه ای را برای کشف نیروهای انقلابی و حمایت از مضامین مهم فرهنگی و اجتماعی باز کرد که آثار و دستاوردهای آن به تدریج آشکار می شود. حضور ۱۵ فیلم از آثار این ۲ مرکز در جشنواره فیلم عمار گواهی است بر موفقیت سیاست جوان گرایی و باروری و ثمره دهی این نگاه.

آثار نسل جدید سینماگران این مرکز همچون: «اتراکت» (درباره یک سرباز اسرائیلی)، «ما ایستاده ایم» (نماتنگ حماسی ضد آمریکایی و مرتبط با ناو وینسنس)، «چای روضه» درباره محرم، ولد درباره کشورهای عربی، «ارغوان» درباره مدافعان حرم، «دایو» درباره شهدای غواص، و ده ها موضوع دیگر بر اساس ضرورت فرهنگی اجتماعی روز جامعه شکل گرفته است.

حضور ۱۵ فیلم از محصولات فیلم های کوتاه و مستند سازمان سینمایی حوزه هنری در جشنواره فیلم عمار قابل توجه است. آثارهای اعلام شده نشان می دهد که حوزه هنری، در میان شرکت کنندگان بخش دولتی و نهادهای بالاترین آمار را در بخش مسابقه این جشنواره به خود اختصاص داده است و این گویای آن است که سیاست سازمان سینمایی حوزه هنری در عرصه «جوان گرایی»، «تیر سازی» و «کشف استعداد های جدید» از میان نسل های جوان جواب داده است.

حوزه هنری یکی از مهم ترین و تاثیر گذار ترین نهاد های فرهنگی و هنری انقلاب اسلامی است که بسیاری از آن به قرارگاه، تکیه گاه و امید هنر انقلاب تعبیر می کنند.

مروری بر پیشینه فعالیت این مرکز در طول سال های انقلاب اسلامی نشان می دهد که حوزه هنری همواره، از جایگاه جریان ساز و جهت بخشی در عرصه فعالیت های فرهنگی و سینمایی برخوردار بوده است. بخش زیادی از نسل هنرمندان انقلابی از حوزه هنری وارد جامعه شدند. هنرمندانی مانند: محمدرضا هنرمند، شهریار بحرانی، محمد کاسبی، مجید مجیدی، حاتمی کیا، میر کریمی، تخت کشیان، سلحشور، شورجه، شاه حسینی و ده ها فیلم ساز دیگر در سال های گذشته با حمایت و مشارکت این نهاد آثارشان را خلق کردند و در سال های اخیر نیز، با درک ضرورت ها و نیازها بویژه در حوزه آموزش، کادر سازی و تربیت هنرمندان جوان انقلابی هم باز این نهاد به صورت جدی وارد میدان شده است.

اگر چه نقش حوزه هنری را هم در عرصه سیاست گذاری

بازخوانی ماجرای هجمه علیه سیاست‌های سینمایی حوزه هنری؛

وقتی نمی‌خواهند حوزه هنری فیلم‌های خانواده محور انتخاب کند

جدال برای گرفتن حق انتخاب حوزه هنری جهت نمایش فیلم در سینماهایش ۳ سال است که ادامه دارد. حوزه هنری تاکید دارد اولویتش با فیلم‌های خانواده محور و سرگرم کننده سالم است اما مخالفان، این حق را به رسمیت نمی‌شناسند.

فیلم‌ها را انتخاب می‌کنیم با جامعه سینمای کشور در ارتباط هستیم، ما با جامعه سینمایی کشور جلسه‌ای داشته‌ایم، در این جلسه گاهی ممیزی اعمال می‌شود و تهیه کننده آن را رفع کرده و فیلم آماده اکران می‌شود و گاهی ممیزی به قدری است که کل فیلم را زیر سوال می‌برد و اصولاً قابل اکران هم نیست.

ما با جامعه سینمایی کشور در تعامل هستیم اما نکته مهم این است که همیشه قرار نیست این سلام و علیک‌ها به نتیجه دلخواه طرف مقابل ختم شود. حرف‌های مدیر عامل سازمان سینمایی اگر چه منطقی بود اما مخالفان حوزه هنری، طبیعتاً به دنبال منطق و استدلالی از این دست نبودند.

سید غلامرضا موسوی تهیه کننده فیلم خشکسالی و دروغ - که در صف اول مخالفان حوزه هنری است و هر روز با یک اظهار نظر و ایجاد فضای جنجال تلاش دارد تا حق حوزه هنری را گرفته شود، در صفحات مجازی نوشت:

باید عرض کنم که به گمان من دیده نشدن بخش سینمایی حوزه هنری به خاطر این است که نه مهم است و نه اهمیت دارد. به همین دلیل هم با رفتارهایی مثل تحریم فیلم‌های اجتماعی می‌خواهید مرکز تحت مدیریت تان را مطرح کنید. یاد برادر حاتم طایی بخیر.

از سوی دیگر کارگردان فیلم خشکسالی و دروغ هم که موضوعش خیانت است و نگاهی تلخ به خانواده محوری دارد اذعان داشت:

“زمانیکه یک شب به اکران متوجه تحریم فیلمم شدم بارها تلاش کردم تا آقای حمزه زاده را ببینم اما نه ایشان و نه آقای مومنی شریف به هیچ وجه حاضر نشدند با من دیدار کنند و تماسهای مکرر و بارها مراجعه من را بی پاسخ گذاشتند. من هرگز نفهمیدم فیلمی که در راستای تحکیم خانواده بود چرا مورد تحریم حوزه قرار گرفت و از سالنهای پر تعدادش محروم شد ولی حالا متوجه سطح سلیقه حوزه هنری شدم قطعاً در انفعال سازمان سینمایی و خانه سینما برای فیلم جدیدم از این سازمان هم درخواست پروانه ساخت و هم نمایش خواهم کرد.”

این جدال برای گرفتن حق انتخاب حوزه هنری جهت نمایش فیلم در سینماهایش ۳ سال است که ادامه دارد و احتمالاً تا پایان سال بر شدت آن افزوده خواهد شد. حوزه هنری هم در این ۳ سال نشان داده است که حاضر نیست حق قانونی خود را به هیچ قیمتی از دست بدهد و در این جدال مغلوب نخواهد شد. جدالی که با صرف هزینه‌های زیاد و استفاده حداکثری مخالفان حوزه هنری از ابزارهای تحت نظارتشان شکل گرفته است. دعوی عجیبی که یک طرف آن نهادی است که می‌خواهد فیلمهایی با موضوع تکریم بنیان خانواده با فیلم سرگرم کننده سالم را نمایش دهد و طرف دیگرش که از این تصمیم ضرر مالی زیادی کرده و می‌خواهد به هر قیمتی این حق را از حوزه هنری بگیرد.

منبع: خبرگزاری فارس

اعتراض بهترین دستمایه را به مخالفان حوزه داد تا فاز دیگری از حمله به حوزه را کلید بزنند. روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه اندکی بعد از اعتراض خانم آبیاری، صحبت‌های او را تکذیب کرد و مدعی شد:

“بد نیست خانم آبیاری رصد دقیقی تری از سینماها در خصوص آمار مخاطبان این فیلم داشته باشند. وقتی سینمایی پس از چند روز تنها موفق شده ۵۴ تا ۷۵ قطعه بلیت این فیلم را بفروشد در واقع اصرار به تداوم نمایش فیلم در این سینما برای خود فیلم و کارگردان آن وجهه خوبی ندارد. با این حال حوزه هنری به حسب دغدغه و نگاهی که دارد ترجیحاً اولویتش با این طیف آثار است.” بعد از آن، محمد حمزه زاده سعی کرد فضای معقول تری بسازد و در جمع مدیران استانی بهمن سبز گفت: “هر فیلمی که اکران شده و فروش می‌کند برای ما، تهیه کننده و سرمایه گزار پیامی دارد. سرمایه گذاران در هر بخشی سرمایه شان را هزینه نمی‌کنند و به دنبال آثاری هستند که از آن‌ها استقبال شود. اما بسیاری از فیلم‌های تولید شده در ایران کف مطالبات ما از خواسته های فرهنگی است. بعضی از این آثار قابل اعتنا و سازنده نیستند.”

مدیر عامل سازمان سینمایی حوزه هنری افزود: ما در حوزه هنری طبق قواعد و اصول و وظایفی که داریم، آثاری را که سالم هستند اکران کرده ایم؛ اما قشری از جامعه هستند که کمتر به سینما می‌روند یا اصلاً به سینما نمی‌روند چون تولیدات سینمای ایران با سلیقه و اعتقاد این گروه همخوانی ندارد. باید یکی از مهم ترین برنامه هایمان این باشد که این گروه را که به آرمان های انقلاب وفادار بوده، تقید مذهبی بیشتری دارند و معمولاً با سینما قهر هستند به سینماهایمان بیاوریم.

حمزه زاده گفت: فعلاً و در گام اول شاید این تماشاگران اندک باشند، اما به مرور بیشتر خواهند شد. مطمئناً با حضور این قشر، فروش فیلم‌ها جابه‌جا خواهد شد و تغییر میزان استقبال از فیلم‌ها، مسیر تولید فیلم‌ها را عوض خواهد کرد.

اما به محض آنکه مدیر عامل سازمان سینمایی حوزه با عقلانیت مانع بروز سوء تفاهم‌ها شد، اعتراضات خشمگینانه و غیرمنطقی شروع شد.

وی همچنین در برنامه شهر فرنگ شب گذشته در پاسخ به اعتراضات مهرداد فرید - دبیر شورای عالی تهیه کنندگان - گفت:

حوزه هنری بیش از ۱۲۵ سینما در اختیار دارد که در حال حاضر بیش از ۹۰ سالن آن فعال است، سینماهایی که در اختیار بخش خصوصی بوده تبدیل به پاساژ و بانک شده در حالی که ما سینماهای خود را حفظ کرده‌ایم، از سال ۷۰ تا کنون ما سینماهای خود را حفظ کرده‌ایم، حوزه هنری قرار است تا پایان سال ۹۶ بیش از ۸ هزار صندلی به سالنهای سینمایی کشور اضافه کند. حمزه زاده افزود: ما از سال ۹۲ که به صورت گزینشی

حوزه هنری یکی از نهادهایی است که در چند سال اخیر تلاش کرده است تا با جدیت، خط مشی متناسب با محوریت بنیان خانواده و خصایص انسانی و اخلاقی و بعضاً فیلم‌های سرگرم کننده سالم را در شیوه اکران فیلم در سینماهایش لحاظ کند..

این خط مشی اگر چه از حقوق بدیهی حوزه هنری است و اگر چه حوزه، می‌تواند مثل هر جای دیگری فیلم‌هایی برای اکران در سینماهایش انتخاب کند که منطبق بر اصول این نهاد انقلابی است، اما از همان آغاز می‌شد حدس زد که جماعت زیادی برای به‌زانو درآوردن این تفکر حوزه هنری از هیچ تلاشی دریغ نخواهند داشت. جماعتی که با پروپاگاندا و ایجاد فضایی مطابق میل خود و بعضاً ساخت فیلم‌های مساله دار و درآوردن سودهای سرشار از آنها، دنیا به کامشان بود، حالا با یک چالش جدی روبرو شده بودند. این جماعت به هیچ قیمتی حاضر نبودند از سودهای سرشارشان بگذرند و از همان ابتدا مشخص بود که با تمام قوا برای گرفتن این حق از حوزه هنری به مقابله با آنجا خواهند رفت.

هیاهو و جنجال رسانه‌ای، مظلوم نمایی، اختصاص دادن سانس‌های بیشتر و روزهای اکران بیشتر به فیلمهای انتخاب نشده توسط حوزه هنری، انواع بیانیه‌ها و تهدیدها و جارو جنجال‌ها فقط بخشی از این اقدامات است.

حوزه اگر چه تلاش کرده است تا فیلم‌های سرگرم کننده سالم را هم در لیست فیلم‌های انتخابش بگنجانند و انواع سلیقه‌ها را در چار چوب اصول و ضوابطش راضی کند، اما این هجمه ۳ سال است که همچنان ادامه دارد.

نمونه اخیر این هجمه هم ماجرای بود که با اعتراض نرگس آبیاری آغاز شد.

خانم آبیاری کارگردان خوب سینما و خالق آثاری چون شیار ۱۴۳ و نفس، که در این صف بندی‌ها قرار نمی‌گیرد و رویه مستقلى دارد، در برنامه هفت نسبت به عملکرد حوزه هنری معترض شد. اعتراضی که کاملاً شخصی بود و ربطی به دعوی انتخاب نشده‌ها توسط حوزه نداشت (پیش تر هم حوزه هنری از فیلم‌های این فیلمساز حمایت قابل قبولی داشت). این کارگردان خوب سینما که با حمایت سازمان‌های ارزشی نظیر اوج فیلم می‌سازد اما مدعی است بودن او با سید محمد خاتمی در یک قاب باعث عدم حمایت نهادهای ارزشی از او شده است، در برنامه هفت ۱۹ آذر گفت:

“حوزه هنری ادعای کار فرهنگی دارد و از نمایش فیلم «لانتوری» یا ... به خاطر نامناسب ارزیابی کردن آن‌ها، سرباز می‌زند، الان فیلم روحی نمایش می‌دهد. همین حوزه هنری در عین حال از سالن دادن به ما خودداری می‌کند. ما از ابتدا با ۲۳ سالن شروع کردیم و الان ۱۶ سالن داریم. «نفس» همواره با سالن پر و ظرفیت خوب اکران شده، اما وضعیت سانس دهی و سالن دهی به ما بسیار بد است.”

فارغ از این که ادعای خانم آبیاری درست بود یا غلط، همین

پژمانفر رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس:

خانواده‌ها به سینماهای حوزه هنری اعتماد بیشتری دارند

حجت‌الاسلام نصرالله پژمانفر رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی در مورد نحوه انتخاب فیلم‌ها توسط حوزه هنری برای اکران عمومی که مبتنی بر اطمینان خاطر و آرامش خانواده‌هاست تاکید کرد و گفت: وظیفه و رسالت نهادهای فرهنگی و انقلابی همچون سازمان تبلیغات اسلامی حوزه هنری و کمیسیون فرهنگی مجلس است که اجازه ندهند سینما از فضای گفتمان انقلاب خارج شود.

وی افزود: حوزه هنری دارای رسالتی است که باید از ظرفیت‌های موجود سالن‌هایش به نحو احسن بهره‌برد و اختصاص دادن سالن‌هایش به فیلم‌های ارزشی در اولویت برنامه‌هایش باید قرار داشته باشد؛ چراکه اقشار مردم و خانواده‌ها به این سالن‌ها برای تماشای فیلم مورد علاقه خود می‌روند و به نوعی به این سالن‌ها اعتماد دارند. از طرف دیگر از آنجایی که سالن‌های سینمایی توسط بخش خصوصی اداره می‌شود نمی‌توانیم سالن‌داران را به اکران فیلم‌ها ملزم کنیم و اجبار در اکران فیلم‌ها به صاحبان سینما به هیچ عنوان منطقی نیست.

رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی در مورد عدم حضور خانواده‌ها در سالن‌های سینمایی در سال‌های اخیر توضیح داد: به این نکته باید توجه کرد فرهنگی که بین مردم شکل می‌گیرد حاصل فرایند سالیان متمادی ارتباط بین مردم است. اگر امروز با عدم استفاده از سالن‌های سینمایی توسط قشر قابل توجهی مواجه هستیم این حاصل عدم اطمینان خانواده‌ها به این مکان‌هاست.

پژمانفر ادامه داد: البته عده‌ای از مردم که با سالن و سینما رابطه نداشتند بعد از انقلاب به این مکان‌ها راه پیدا کردند اما از آنجایی که نتوانستیم یکسری ابهامات گذشته در مورد سالن‌های سینمایی را از ذهن برخی خانواده‌ها پاک کنیم این مسئله به این منجر شده که نتوانیم قشر متدین جامعه را در سالن‌های سینمایی ببینیم.

وی گفت: در طول سالیان گذشته شاهد بودیم هر زمان فیلم‌های ارزشی با کیفیت در سینماها اکران شد جمعیت قابل توجهی از اقشار مختلف جامعه در سینماها حضور پیدا کردند و هر زمان هم که تولیدات نامناسبی روانه اکران شود اقبال عمومی از این فیلم‌ها کم است. قطعاً به این نکته باید اهمیت دهیم که عدم حضور خانواده‌ها در سینماها از

حجت‌الاسلام سالک عضو کمیسیون فرهنگی مجلس:

کنترل اکران فیلم‌ها وظیفه خطیر حوزه هنری است

خاطر و آرامش خانواده‌ها کمک می‌کند و فیلم‌های فاقد ارزش به گسترش فساد در جامعه دامن می‌زند.

وی همچنین در بخش دیگری از صحبت خود توضیح داد: همانطوری که می‌دانیم برای اینکه فیلمی در سینماها به اکران عمومی در بیاید از سه شورا عبور می‌کند. در واقع فیلم‌ها از سه مرحله می‌گذرند تا بتوانند امکان نمایش پیدا کنند.

وی ادامه داد: شورای اول از مجموعه افرادی تشکیل می‌شود که در وزارت ارشاد بعد از تأیید فیلم نامه مجوز تولید فیلم را صادر می‌کنند. گروه دوم شامل کسانی می‌شوند که بعد از ساخته شدن فیلم را تعقیب کرده و بر چگونگی ساخته شدن فیلم کنترل نظارتی دارند که به عقیده من این بخش شورا در وزارت ارشاد در انجام مسئولیت خود ضعیف عمل می‌کنند چراکه مشاهده شده فیلم نامه‌ای که مجوز ساخت دریافت می‌کند نسبت به فیلمی که ساخته شده متفاوت است که در این مورد دقت نظر بیشتری باید صورت بگیرد.

حجت‌الاسلام سالک ادامه داد: اما مرحله مهم دیگر سینماداران کشور هستند که انتخاب می‌کنند چه فیلمی را در سینماهایشان به نمایش در بیاورند و تشخیص می‌دهند فیلم‌هایی با سلاقی مخاطب در چه سینمایی به نمایش در بیاید. بدیهی است حوزه هنری با توجه

حجت‌الاسلام و المسلمین احمد سالک عضو کمیسیون فرهنگی مجلس گفتگویی بیان کرد: اینکه حوزه هنری با ملاک‌های ارزشی فیلم‌هایی در جهت تحکیم نظام خانواده را در سینماها به نمایش می‌گذارد جای بسی تقدیر و تشکر دارد؛ ما توقعی هم جز این میزان دقت عمل از حوزه هنری نداریم.

وی تصریح کرد: اگر روزی حوزه هنری فیلم‌های مسئله‌دار و هنجارشکن را در سینماها به نمایش در بیاورد این خلاف منویات و سیاست‌های رهبری است و باید پاسخگو باشد.

عضو کمیسیون فرهنگی مجلس با تاکید بر اینکه کنترل در اکران و پخش فیلم در سینماهای حوزه هنری وظیفه خطیر مسئولین این سازمان است افزود: شکی نیست انتخاب درست فیلم‌ها به اطمینان

به مسئولیتی که بر عهده دارد تشخیص می‌دهد چه فیلمی را در سینماهای زیر مجموعه اش نمایش دهد.

نقدی بر اظهار نظر فاطمه ذوالقدر عضو کمیسیون فرهنگی مجلس؛

عدالت یعنی میدان دادن به فیلم های هنجارشکن؟

وقتی رهبری انقلاب با رصد کردن عمق فاجعه از «رواج و گسترش پدیده ولنگاری در فضای فرهنگی و جامعه» هشدار می دهد تخریب نهادهای انقلابی، دلسوز و دغدغه مند و سنگ چند فیلم مسئله دار را بر سینه زدن و نادیده گرفتن حجم عظیم و درخشان فعالیت های جبهه دلسوز نظام قابل تأمل است.

کلان به نفع سینما هم بوده است. سینمایی که شاید، در اثر «ولنگاری» برخی از مدیران امروز شاهد قهر و بی مهری خانواده ها از سالن هایش است. با نگاهی منصفانه و بررسی کارشناسانه به وضوح می توان دریافت آثار سینمایی که حوزه هنری روی آن ها انگشت گذاشته و حساسیت نشان داده است به چه سرنوشتی دچار شده اند. متأسفانه تعدادی از آن ها بعد از لجبازی ارشاد و اکران در برخی از سالن ها با واکنش های تند و شدیدالحن طیف های مختلف مردم روبرو شده اند و هزینه های اجتماعی و آسیب های زیادی را به همراه داشتند و زمینه های بدبینی خانواده ها و نگرش منفی نخبگان و عالمان را نسبت به کلیت سینما در پی داشته است. چالشی که هنوز هم بعضاً، اثرات اجتماعی آن به شکل بی اعتمادی خانواده ها و قهر خانواده ها با سینما و سالن های سینما گریبان این عرصه را گرفته است. بازتاب بد نمایش برخی از این آثار حتی، تا به تربیت نمازهای جمعه هم کشیده شده است و بی شک، فاصله و بدبینی ایجاد شده زمان می برد تا مرتفع گردد.

واقعاً آیا می توان از حوزه هنری انتظار داشت تا سینماهایی را که به دستور رهبری انقلاب به این نهاد سپرده شده در اختیار فیلم هایی قرار دهد که فارغ از گرایش و سلاقی سیاسی مغایر با مفاهیم اخلاقی و مبانی اعتقادی مردم و تحقیرکننده باورهای اجتماعی و تخریب کننده ساختار خانواده ها و ارزش ها و هنجارها و تلخ و سیاه هستند؟! احساس می شود این عضو محترم کمیسیون فرهنگی تحت تأثیر برخی سینماگران با توهم تحریم حوزه هنری قرار گرفته است. بهتر است یادآوری شود که این رویکرد حوزه هنری ربطی به خط و ربط سیاسی سازندگان آثار و دوره های سیاسی و عمر دولت ها ندارد.

آیا ایجاد عدالت در اکران میدان دادن به دو و سه فیلم چالش برانگیز و مسئله داری است که از گلوگاه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی عبور کرده اند؟

سینمای ایران بیش از هر زمانی به نشانند بذر امید و نشاط؛ و تقویت مفاهیم اخلاقی و مضامین انقلابی نیاز دارد. وقتی رهبری انقلاب با رصد کردن عمق فاجعه از «رواج و گسترش پدیده ولنگاری در فضای فرهنگی و جامعه» هشدار می دهد تخریب نهادهای انقلابی، دلسوز و دغدغه مند و سنگ چند فیلم مسئله دار را بر سینه زدن و نادیده گرفتن حجم عظیم و درخشان فعالیت های جبهه دلسوز نظام ذیل عنوان بزرگ حوزه هنری قابل تأمل است.

منبع: صابر نیوز

دست سازندگان این فیلم ندهد تا در فضاهای مجازی سوء استفاده کنند اعلام کرد به خاطر پر بودن ظرفیت اکران سینماها و نداشتن سالن خالی نمایش این اثر را در اولویتش نمی بیند. لازم به یادآوری است که فیلم قبلی همین فیلمساز با عنوان من عصبانی نیستم پس از ساخت و پروانه نمایش از سوی خود وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی توقیف شد.

فیلم دیگری که در سبب اکران حوزه هنری گنجانده نشده فیلم «خشکسالی و دروغ» است که سراسر نمایش مناسبات اروتیک و دیالوگ های درون تختخوابی است و مفاهیم تلویحی و کلمات نامناسب و زشت در آن موج می زند که به هیچ وجه متناسب شان خانواده ها نیست. واقعاً حوزه هنری به عنوان یک نهاد ارزشی و به تعبیری امید هنر انقلاب باید به خاطر این سیاست ها مورد قدردانی قرار گیرد و قطعاً، اسبیبی که از طریق اکران این دسته از آثار به کلیت سینما وارد می شود به مراتب بیشتر و سنگین تر از زیان مالی اندکی است که ممکن است متوجه این آثار شود.

شایسته است اشاره ای داشته باشیم به فیلم هایی که حوزه هنری در چند ساله اخیر مشمول سبب حمایتی اش قرار نداده که مجموعاً به انگشتان دو دست هم نمی رسد. این فیلم ها عبارتند از:

فیلم «**زندگی خصوصی**» که بعد از اکران از سوی وزارت ارشاد توقیف شد.

فیلم «**گشت ارشاد**» که باز هم بعد از اعتراض طیف های مختلف مردم و اعتراض در خطبه های نماز جمعه و نارضایتی مراجع بعد از اکران توقیف شد.

فیلم «**من مادر هستم**» که بعد از اکران در تهران؛ در شهرهای مشهد، کاشان، بابل، رفسنجان، یزد، چالوس، قم و تبریز و... نمایش آن ممنوع شد.

فیلم «**بی خود و بی جهت**» که اکران آن در قم ممنوع شد.

فیلم «**برف روی کاج ها**» که باز هم با واکنش علما و تذکر این بزرگواران روبرو شد.

فیلم «**خرس**» که اساساً، از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پروانه نمایش آن لغو و صادر نشده است.

فیلم «**خانه دختر**» که از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد پروانه نمایش آن صادر نشد.

با این نمایه می توان عنوان کرد عملکرد حوزه هنری به عنوان قرارگاه هنر انقلاب اسلامی در عدم اکران این فیلم ها نه تنها اشتباه و نا عادلانه نبوده بلکه به تعمق و واقع بینی می توان گفت: این سیاست و تصمیم در سطح

ظهار نظر سرکار خانم سیده فاطمه ذوالقدر عضو محترم کمیسیون فرهنگی مجلس در خصوص لزوم عدالت در اکران آثار سینمایی بدون توجه به خط و ربط سیاسی سازنده اثر و انتقاد از عملکرد حوزه هنری در این زمینه بیش از هر چیز نشان دهنده فقدان آگاهی، عدم شناخت و اطلاعات وی و دور بودن این نماینده از فضای فرهنگی و سینمایی کشور است و جای نگرانی دارد که ایشان عضو هیات رئیسه کمیسیونی است که قرار است در عرصه فرهنگ و سینما قانون گذاری نماید.

حمایت نماینده مجلس از یکی دو فیلم مسئله دار و انتقاد از یک نهاد انقلابی قدری جای تأمل دارد.

حوزه هنری همان نهادی است که در دولت پیشین و در اوج اختلاف ها در خانواده سینما در حمایت از سینماگرانی که در اثر تعطیلی خانه سینما متواری بودند فارغ از تنگ نظری هیا سیاسی چتر حمایتی پهن کرد تا انسجام، وفای و همدلی در این جامعه سینمایی کمرنگ نشود و در همان دوره هم به حسب ضرورت های فرهنگی و اجتماعی در واکنش به عملکرد بعضاً، غلط تیم سینمایی گذشته و اعتراض به گسترش موج فیلم های «فسادمحور» و «عشق های مثلی» علم جلوگیری از اکران این گونه فیلم ها را برافراشت و این پرچم همواره برافراشته است تا آثار مغایر و متضارب با آرمان های انقلاب، ارزش ها و باورهای فرهنگی و اجتماعی میدان داری نکنند.

اما این نماینده محترم اطلاع ندارد که سازندگان معدود فیلم هایی که در سال های اخیر و در سال جاری بر اساس سیاست های حوزه هنری در راستای تحکیم خانواده، تقویت مناسبات اخلاقی، گسترش و محکم سازی باورهای فرهنگی و اجتماعی؛ و مبانی دینی مردم مشمول سبب حمایتی این نهاد قرار نگرفته اند یا به اصطلاح موج سازان و بولتن سازان اپوزیسیونی تحریم شده اند عموماً، فیلم های هستند که نه سیاسی اند و نه سازندگان شان سیاسی اند. اظهار نظر شتابزده و پیش داوری از سوی عضو خانه ملت چندان پسندیده نیست و ای کاش ایشان با هم فکری و هم اندیشی سایر اعضای کمیسیون به تحلیل امور می پرداختند.

بد نیست نگاهی کنیم به چند فیلمی که در سبب حمایتی حوزه هنری قرار نگرفته اند.

فیلم «**لانتوری**» کاری از رضا درمیشیان - فیلمی که حتی از سوی تهیه کننده اش هم برای سنین زیر ۱۸ سال مجاز دانسته نشد و در پوستر آن این ویژگی درج گردید. «**لانتوری**» فیلمی است مشحون از «نمایش لخت و عریان خشونت» و «چالش با حکم قصاص» و «همدردی با بزهکاران هنجارشکن». با این حال حوزه هنری به دلیل اینکه عدم اکران سینماهایش بهانه ای

رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری در برنامه «شهر فرنگ» عنوان کرد:

تحریم بر چسب غلطی است

می‌کنند این امکان و این حق را داریم فیلم‌هایی را برای اکران انتخاب می‌کنیم و یا انتخاب نکنیم. وی اظهار داشت: طبق قانون کارمان را انجام می‌دهیم و تا الان یک خط از قوانین تخطی نکردیم. تاکنون هم هیچ نوشته مصوبه و آئین‌نامه‌ای هم از جایی در نیامده که کاری که ما انجام می‌دهیم را غیرقانونی بدانند و یا اسمش را تحریم بگذارد. بنابر این ما با این نگاه موافقت نداریم و در واقع ما فیلم‌ها را برای اکران گزینش و انتخاب می‌کنیم و این اسمش نمی‌تواند تحریم باشد.

این مدیر سینمایی اظهار داشت: البته نکته قابل تأمل این است بعضی از سینماگرها در مواردی که می‌خواهند فیلم شان جذاب شود بقیه مواردی که می‌توانست باشد و مؤثر و مفید هم باشد را رها کردند و چسبیدند به خط قرمزها. هی اصرار دارند تا زهرش را زیاد کنند که فیلمش بفروشد ولی ما نمی‌توانیم فیلمی که آرمان‌های انقلاب را، آرمان‌های جنگ را و باورهای مردم را زیر سوال می‌برد و آن‌ها را ناامید می‌کند و روزگار را تیره و سیاه نشان می‌دهد حمایت کنیم. حمزه زاده با اشاره به ویژگی و مشخصه سینماداری حوزه هنری گفت: حق مضاعفی از ما و از همکاران من ضایع می‌شود وقتی ببینند زحماتشان در بازسازی و نوسازی سینماها ندیده گرفته می‌شود. وقتی زمین سوخته و ویرانه را تحویل می‌گیرند و تبدیل به سالن و سینمایش می‌کنند و تحویل ناوگان سینمایی کشور می‌دهند و به چشم دوستان نمی‌آید و مدام تخریب و تخطئه می‌کنند.

رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری در این برنامه گفت: سینمای ایران امروز یک کلیت است و به تعبیری به مثابه یک کشتی است که همه ما سوارش هستیم. مسیر یکی است. مقصد یکی است. امنیتش امنیت همه است و سلامتش سلامت همه است. ماجرای گفت‌وگو درون‌گفت‌وگویی و درون خانواده با مناظره فرق دارد. و این بد اخلاقی که عده‌ای از این برنامه به مناظره تعبیر کردند شبیه بد اخلاقی‌های دیگری است که در حق حوزه هنری مدام می‌کنند. گفتگوی ما درون خانودگی است و فرق می‌کند با آنچه که در انتخابات و وضعیت‌های سیاسی معمولاً مطرح می‌کنند.

محمد حمزه زاده با بیان اینکه بحث تحریم هم تعبیر غلطی است. خاطر نشان ساخت: تحریم بر چسبی است که بعضی از کسانی که فیلم‌هایشان در سینماهای ما اکران نشد روی کار ما گذاشته‌اند و یک عبارت و تعبیر ناصحیح و غلط و نامربوطی است. وی ادامه داد: اگر کاری که حوزه هنری می‌کند اسمش تحریم باشد پس همه سینمادارانی که فیلم‌هایی را نمی‌توانند اکران کنند یا اکران نمی‌کنند مشغول تحریم هستند. یعنی هر سینماداری که فیلمی را انتخاب نمی‌کند با این رویکرد انگار آن فیلم را تحریم کرده است.

قائم مقام رئیس حوزه هنری معتقد است اساساً عبارت تحریم عنوان غلطی است که روی کار ما گذاشته‌اند. ما هم مثل هر سینمادار دیگری در چهار چوب قانون و ضوابطی که وجود دارد و همه دارند به آن عمل

درباره A۱۵۷

ظهور تا سقوط انسانیت!

چند دقیقه پس از دیدن «A۱۵۷»

تمام وجودم پر از نفرت شد

بهناز ضرابی زاده

تحمل دیدن این فیلم را جز همان چند دقیقه آغازین نداشتم! همان چند دقیقه کافی بود تا تمام وجودم پر از نفرت شود.

مستند A۱۵۷، روایتی است تکان دهنده از سرنوشت سه دختر کرد سوری که توسط یک سرباز داعشی مورد تجاوز قرار گرفته‌اند. بهناز ضرابی زاده، نویسنده کتاب تحسین شده دختر شینا، در مورد این فیلم یادداشتی نوشته است که در ادامه خواهید خواند: تحمل دیدن این فیلم را جز همان چند دقیقه آغازین نداشتم! همان چند دقیقه کافی بود تا تمام وجودم پر از نفرت شود. نفرت و انزجار نسبت به کسانی که نمی‌شود آنها را انسان نامید، در تصور من حتی حیوانات نیز قادر به انجام چنین خشونت‌های وحشیانه‌ای نیستند. این فجایع شرم‌آور که نمونه‌ای از آن در این مستند به تصویر کشیده شده شاید در همه جنگ‌های جهان نیز رخ داده باشد، اما به نظر می‌رسد اوج قساوت و شقاوت و پلیدی در دستان سیاه داعش است که در جنگی نابرابر و وحشیانه یا به تعبیری دیوانه‌وار و شیطانی به مظلوم‌ترین و بی‌پناه‌ترین انسان‌ها، یعنی دختران خردسال حمله‌ور شده‌اند و حیوانی‌ترین تعرض‌ها را نسبت به آنها انجام داده‌اند...

شرح ماجرای دردناک این سه دختر سوری کرد زبان ۱۱، ۱۳ و ۱۵ ساله را که مورد تعرض تجاوز گران زشت‌روی حیوان صفت داعشی قرار گرفتند را دیدم و چند روز از زندگی‌ام با اضطراب و افسردگی گذشت و مدام زیر لب می‌گفتم: خدایا جوانان سرزمینم را حفظ کن. مردان باغیرت کشورم را حفظ کن که لبریز از روحی الهی و اندیشه‌ای آسمانی‌اند و برای جنگ با این گرگ‌های خون‌آشام ترک وطن کرده و از عزیزترین نعمت دنیوی یعنی جان شیرین و زندگی و خانواده و همسر و کودکان شیرین زبان گذشته‌اند تا آشکی در چشم دختر کی مظلوم فرو نلغز دو تن او آماج تیر و نگاه‌های حرامیان قرار نگیرند.

خدایا! این مردان پاک، این مدافعان حقوق بشریت، این انسان‌های بهشتی را در پناه خود حفظ گردان و ما را ببخش که هیچ‌گاه قدر داشته‌های خود را ندانستیم و هیچ‌گاه نتوانستیم آن طور که شایسته است از قهرمان‌های مهربان و متعهد سرزمین مان قدر دانی نماییم. مردانی آسمانی که تنها به امنیت چهار گوشه کشور خود نمی‌اندیشند، آنهایی که به امنیت و آسایش مسلمانان جهان فکر می‌کنند. خدایا ما را ببخش که به جای سپاس و حمد و ثنای این امنیت بی‌بدیل که نتیجه ایثار و از خودگذشتگی انسان‌های پاک سرشت کشور پهناور اسلامی‌ام می‌باشد همیشه دهانمان را به اعتراض و انتقاد و شکوه گشودهایم.

کند. و البته این دختر نوجوان که دیگر تاب تحمل این فضا را ندارد بالاخره خودکشی می‌کند. صحنه آخر در گورستان است جایی که سولاف در آن جا آرام گرفته است. این گونه یک خانواده از هم فرو می‌پاشد.

محسن یزدی مدیر مرکز مستند سوره معتقد است (۱): عنوان تکان دهنده را به جرأت می‌توان به چنین اثری اطلاق کرد، فیلمی که حتی دو بار دیدنش را هم نمی‌توان تحمل کرد و نورانی پور هنوز وقتی به سکانس آخر می‌رسد دستش یخ می‌زند. به نظرم تماشای این فیلم مستند به خصوص برای کسی که دختر یا خواهری دارد بسیار سخت است. با این حال ما باید بدانیم چه اتفاقاتی در منطقه در حال رخ دادن است. مستندهایی که درباره حقوق بشر است باید به صورت عریان واقعیت را نشان دهد تا بتواند حس را به درستی انتقال دهد. فیلم «A۱۵۷» کار درخشان بهروز نورانی پور است که می‌تواند این حس را منتقل کند و ما با دیدن این فیلم متوجه می‌شویم که داعش چه تفکری دارد. ما می‌توانیم اتفاقاتی که در سوریه رخ می‌دهد درک کنیم و بفهمیم که در افغانستان و عراق چه فضایی وجود دارد. نکته دیگری هم است و آن اینکه این اتفاقات در کشورهایی رخ می‌دهند که در نزدیکی ما قرار گرفته‌اند. این اتفاقات برای ما رخ نداد اما چندان هم رخ دادنشان دور از ذهن نیست همان طور که در فرانسه با آن همه تجهیزات و... اتفاق افتاد و داعش به آنجا حمله کرد.

منبع: خبرگزاری مهر

«روکن»، «هیلین» و «سولاف» سه دختر سوری که از دست دادن پدر و مادر خود در جنگ با تروریست‌های داعشی، مجبور به زندگی در اردوگاهی در نزدیکی مرز ترکیه شدند. آنها اهل شهر «دیرک» هستند. داستان به این جا ختم نمی‌شود. آن‌ها به دلیل تجاوز تروریست‌ها، باردار هستند در حالی که به دلیل سن کمشان اصلاً نمی‌دانند چه باید کنند. شاید هم این موضوع به دلیل معصومیت آن‌ها باشد. دختر کوچک که تاب تحمل این موضوع و نگاه معنی دار بقیه را ندارد، تاکنون چند بار دست به خودکشی زده است و البته ناکام مانده است. این موضوع نیز به مصایب خواهر بزرگتر اضافه شده است و او باید علاوه بر این موضوع، فرق دختر بودن و زن بودن را برای خواهران کوچک خود توضیح بدهد. بخش دیگر داستان روایت همان اتفاق تلخ است. آن‌چه که به این نوجوانان بی‌گناه گذشته است و اکنون با پیامدهای آن درگیر هستند. هر کدام از دختران که می‌خواهند آن ماجرا را روایت کنند فقط گریه می‌کنند و به دوربین خیره می‌شوند. خواهر بزرگتر می‌گوید که تروریست‌ها زنان مسن، میان سال و دختران جوان را از هم جدا می‌کردند و طعمه هایشان را از میان دختران جوان انتخاب می‌کردند. او می‌گوید که این دشمنان برای انجام این کار به فتوایی مبنی بر مالکیت بر اسرا استناد می‌کنند، دین این دختر را بیهوده و عبث می‌دانند و به التماس‌های یک دختر جوان هیچ توجهی ندارند. روایت تاریخی بعدی به زمانی برمی‌گردد که خواهر کوچکتر مجبور می‌شود که فرزند خود را در زودتر از موعد مقرر به دنیا بیاورد. دکتر در سخنانی کوتاه می‌گوید که این دختر حتی بلد نبود که بچه را بغل

نگاهی به مستند A157

بن بست خاطرات

رامتین شهبازی

آن سوی مرز

حتی بیان نوشتاری آنچه که در مستند A157 اتفاق افتاده است، آنقدر تلخ و تکان دهنده است که دلیل تاثیر گذاری این فیلم را جدای از نوع روایت فیلم بیان می کند. باز خوردهای این فیلم اما در خارج و داخل کشور جالب توجه و متفاوت است. یادداشت خبرگزاری فارس با عنوان «فروپاشی انسانیت» و نظرات پرتعداد مخاطبان آن به خوبی گویای این مساله است که این مستند، هشداری از یک خطر می دهد که بیخ گوش ایران در کمین نشسته است.

اگر چه بهروز نورانی پور در فیلمش فقط از سرگذشت سه دختر کرد سوری مورد تعرض قرار گرفته توسط داعش سخن می گوید و در این روایت منسجم از جنگ، اثری از معرکه جنگ نیست ولی مخاطب داخلی A157 هم داعش را می شناسد و هم با مختصات جغرافیای قصه آشناست. مخاطب این فیلم در داخل مرزها حتی به قیمت رنج کشیدن از تماشای یک مصیبت حاضر است تا آخر فیلم به پرده سینما چشم بدوزد تا بعد از آن به مثابه یک استراتژیست اهمیت امنیت داخلی و مسائل بین المللی را درک کند.

اما اینکه چرا A157 در خارج از کشور هم مورد توجه قرار گرفته است و توانسته چند جایزه بین المللی را از آن خود نماید دلیل متفاوت با داخل کشور دارد. کشورهایی که چندی است با بحرانی به نام داعش مواجه شده اند بهترین راه خروج و غلبه بر این معضل را فعالیت رسانه ای این پدیده شوم می دانند. چنان چه در بیانیه هیئت داوران جشنواره «واچ داکز» در انتخاب بهترین فیلم مستند آمده است: «فیلمی برگزیده گردید که ما را عمیقاً تحت تاثیر قرارداد و با شخصیت هایش نزدیک کرد. داستانی بسیار شخصی که برای جلب توجهات و اقدامات بین المللی فریاد می زند.»

روبه روست نیز نوعی مهاجر محسوب می شود. سه شخصیت زنی که در این فیلم وجود دارد فارغ از لایه های ظاهری، در باطن نیز مهاجرت کرده اند و حال در شرایط آثاری روحی و روانی قرار دارند. آن ها دائم اشاره به خانواده و مامنی دارند که از دست رفته است. ژولیا کریستوا این وضعیت را با تولد کودک مقایسه می کند. کودک تا ۱۸ ماهگی و پس از تولد در دنیای آرام و امنی قرار دارد که از آن به عنوان «کورا» یاد می شود. این جهان آرام و امن می تواند کودک را در مقابل هر گونه خطری محافظت کند. از این جهان با عنوان دیگری به نام جهان «مادرانه» یا امر خیالین نیز یاد کرده اند. دکتر امیر علی نجومیان این وضعیت را برای مهاجر نیز تصویر کرده است. مهاجر شخصی است که «کورا» خود را از دست می دهد. بعد از ۱۸ ماهگی که کودک آرام آرام اطراف خود را شناسایی می نماید، وارد مرحله امر نمادین می شود که همان دنیای زبان است. جایی که آرام آرام از دنیای امن خارج شده و غربت را تجربه می کند. در این جهان است که شناخت ها آرام آرام کامل شده و خطرات جدیدی که ناشناخته بود آهسته آهسته رخ می نماید.

در مستند «A157»، زنان مهاجر هر دو وضعیت مهاجرت را تجربه کرده اند. ایشان از دنی امن مادر جدا شده و با انواع خشونت ها روبه رو بوده اند. این وضعیت مهاجرت تاثیر روحی بدی بر ایشان گذاشته و حتی آن ها را تا خودکشی نیز پیش می برد. به جز شخصیتی که در روزهای پایانی بارداری خودکشی می کند، هر دو زن دیگر در جستجوی دنیای آرام مادرانه هستند. آن ها هنوز امر خیالین را به تکامل و درستی تجربه نکرده اند، از همین رو مقوله «فقدان» در ابعادی وسیع تر خود را می نمایند و حسرت و حرمان آن ها بیش از دیگران ذهن مخاطب را با خود درگیر می کند. همین همنشینی سبب شده تا کارگردان نیازی به سانتی مانتالیسم نداشته باشد و بتواند با کارکردهای خود اثر فیلم را به پیش ببرد.

منبع: پایگاه خبری سینمای مستند و تجربی

بهروز نورانی پور تهیه کننده، پژوهشگر و کارگردان این مستند دوربین خود را به سمت دخترانی نشانه می رود که به دلیل شرایط خاص جنگی مورد تعدی قرار گرفته و امروز علاوه بر مادر شدن ناخواسته، دوری از خانواده را نیز از سر می گذرانند. مستند «A157» دارای دولایه متصل است و مقوله مهاجرت در این مستند را می توان از دو منظر مورد بازخوانی قرار داد. منظر اول بعد بیرونی مهاجرت است. مهاجرتی ناخواسته از سرزمین مادر به کشوری دیگر که مهاجر چندان قصد این «کنش» را نداشته و در واقع او بر اثر یک رویداد در معرض واقعه قرار گرفته است. این مهاجرت توأم با حرمان آنگاه بارز می شود که یکی از دختران فیلم از رنج می گوید و این که هیچ هدیه ای بهتر از این نیست که وی بتواند کنار خانواده بودن را تجربه کند. او قصد دارد اگر روزی به سرزمین خود بازگشت یک دل سیر در شهر خود قدم بزند. «فقدان» یکی از نتایج مهاجرت است. نورانی پور می توانست در آن اردوگاه سراغ کودکان، زنان میانسال و دیگران برود، اما انگشت اشاره خود را به سوی آسیب پذیرترین قشر این اردوگاه می گیرد و با اینکه خواه ناخواه لحن فیلم به سمت رمانتیسیسم گرایش پیدا می کند، اما کارگردان سعی داشته این نگاه رمانتیک را با سانتی مانتالیسم نیازارد و اجازه دهد کار تاثیر فکری خود را نیز بر مخاطب شکل دهد.

اما جدا از لایه ظاهری فیلم که به آن پرداخته شد، لایه زیرینی در این مستند وجود دارد که از منظر نظریه مهاجرت در مطالعات فرهنگی بسیار مهم است. در افواه عموم مهاجرت بر پایه سفر از یک سرزمین به سرزمینی دیگر تعریف می شود و این در حالیست که مهاجرت می تواند تعاریف دیگری نیز داشته باشد. گذر انسان از یک مرحله سنی به مرحله ای دیگر نوعی مهاجرت محسوب می شود. درگیری انسان با بیماری صعب العلاج و بازگشت دوباره به زندگی نوعی مهاجرت است. در مثال مستند «A157» زنی که مورد تعدی قرار می گیرد و حال با شرایط تازه مادر شدن

«بیست و یک روز بعد» به فجر رسید

یادداشت عوامل فیلم
حمیدرضا آذرنگ
بازیگر

آنقدر فیلمنامه این کار به نظرم جالب و هیجان انگیز بود که در زمان انتخاب برای اولین بار میزان نقش برایم در اولویت قرار نداشت. فیلمنامه این فیلم آنقدر خوب بود که دوست داشتم در این کار حتی در نقشی کوتاه حضور داشته باشم و به همین خاطر نقش داریوش را با آغوش باز پذیرفتم. داریوش به هیچکدام از نقش هایی که تا به حال داشته ام شباهتی ندارد و فقط می توانم بگویم نقشی کاملاً متفاوت است. امیدوارم درخششی که در نگارش فیلمنامه این کار وجود دارد و من در زمان خواندن آن را حس کردم، در زمان اکران از پرده سینما به مخاطب نیز منتقل شود. من تعامل بسیار خوبی با آقای خردمندان داشتم. ایشان کارگردانی جوان اما با تجربه هستند و در کنارشان علیرضا برازنده نازنین حضور دارند که هر جا باشند حتماً تأثیر مثبت خواهند داشت.

علیرضا برازنده مدیر فیلمبرداری

پس از خواندن فیلمنامه و صحبت هایی که با آقای خردمندان داشتم متوجه شدم این فیلم به واسطه فیلمنامه درجه یک و تجربه های قبلی کارگردان می تواند کاری موفق باشد. فضایی که برایم تعریف می کردند و دید خاصی که به کار داشتند، بسیار مورد علاقه ام بود. به نظرم ویژگی کار برای فیلمبرداری فضاهای بسیار متنوع و متفاوت فیلم است. ما تقریباً در این فیلم چهل لوکیشن مجزا داریم و هر دو سه روز در یک لوکیشن کار می کنیم. این فضاها بیرونی، داخلی، شب، روز و زمان های متفاوت دارد و سکانس ها از تنوع ساختار برخوردارند. در کل از نظر بصری با کاری جذاب روبرو هستیم. من در وهله اول دوست دارم خود فیلم دیده شود. به نظرم تا خود فیلم دیده نشود و مورد علاقه مردم و منتقدان نباشد، موارد فنی آن هم دیده نخواهد شد. وقتی فیلمی خوب و استاندارد باشد و قصه و مضمون جذاب و ساختار خوبی داشته باشد، موارد فنی هم آن دیده می شود. فکر می کنم فیلم «بیست و یک روز بعد» کاری خوب خواهد شد و مخاطب خودش را خواهد داشت و در زمینه قصه، فیلمنامه، کارگردانی و بازی ها حرف هایی برای گفتن خواهد داشت. من در همان جلسات اول تعامل با آقای خردمندان، متوجه شدم برعکس سن و سال شان و اینکه اولین فیلم بلند سینمایی شان را قرار است کارگردانی کنند، بسیار پخته و باتجربه هستند.

«بیست و یک روز بعد» تازه ترین محصول حوزه هنری، در بخش سودای سیمرغ سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر حضور دارد.

«بیست و یک روز بعد» ملودرامی اجتماعی از قصه زندگی نوجوانی به نام مرتضی است که در راه تحقق آرزوی ناکام پدرش، با چالش بسیاری روبه رو می شود. فیلمنامه این اثر توسط سیدمحمد رضا خردمندان و احسان ثقفی به نگارش درآمده است و ساره بیات، حمیدرضا آذرنگ، امیرحسین صدیق، مهدی قربانی، جلال فاطمی، رضا استادی، سینا رازانی، حسین شریفی، مسعود چوبین، مهسا هاشمی، راستین عزیزپور، امیرعلی محمودی، ارکین توتونچی، ابوالفضل باشی و پیمان رسولی در آن نقش آفرینی می کنند.

تدوین فیلم سینمایی «بیست و یک روز بعد» نخستین ساخته سینمایی سیدمحمد رضا خردمندان، توسط

محمد رضا مویینی و هدی مویینی انجام شد. سایر عوامل فیلم سینمایی «بیست و یک روز بعد» عبارتند از کارگردان سیدمحمد رضا خردمندان، نویسنده: سیدمحمد رضا خردمندان، احسان ثقفی، مدیر فیلمبرداری: علیرضا برازنده، مشاور کارگردان: محمد لطفعلی، طراح گریم: جلال موسوی، طراح صحنه و لباس: کامیاب امین عشایری، مدیر صدابرداری: امیرنویخت، تدوین: محمد رضا مویینی، هدی مویینی، مدیر تولید: ابراهیم زاهدی فر، مدیر برنامه ریزی: سعید عباسی، منشی صحنه: داریوش اسقایی، مدیر تدارکات: رسول سیدحاتمی، عکاس: نوید سجادی حسینی، تصویربردار پشت صحنه: محمد مهدی پور و مشاور رسانه ای: هادی فیروزمندی.

این فیلم محصول باشگاه فیلم سوره حوزه هنری است.

بیست و یک روز بعد درباره نوجوانی است که رویای فیلمسازی در سر دارد و در مسیر رسیدن به این رویا با چالش های جدید مواجه می شود. قصه این فیلم درباره تلاش و اراده انسان هاست. قبلاً حدود چهل فیلم کوتاه ساخته ام که هر کدام برایم یک تجربه کامل بوده اند. چون در تمام کارهایم سعی کرده ام تمام عناصر لازم برای یک فیلم در آنها رعایت شود. اما در فیلم بلند شما دست به تجربه وسیع تری می زنید. یکی دیگر از تفاوت این فیلم با سایر فیلم های کوتاه هم کاری با عوامل حرفه ای سینماست. کار کردن کنار آقای برازنده با آن روحیه بی نظیر، آقای امین عشایری، خاتم بیات، آقای آذرنگ و ... برایم تجربه ای بسیار جذاب و به یاد ماندنی است. این دوستان همه پر از ایده های خوب هستند و کارگردان باید از مجموع نظرات و ایده های این دوستان به نفع فیلم استفاده کرده و خروجی مورد نظرش را به دست آورد. برای من بین ساختن فیلم بلند و کوتاه تفاوتی وجود ندارد و برای فیلم کوتاه و بلند به یک اندازه ارزش قایل هستم. اما اینکه چرا به سمت ساخت فیلم بلند آمدم صرفاً به خاطر این بود که داستان فیلم این طور طلب می کرد. برخی ایده ها باید در قالب فیلم کوتاه تولید شوند و اگر اینطور نباشد به آن ایده خیانت شده است. اتفاقی که بسیار در سینمای مان می بینم و برخی ایده ها نیاز دارند تا در بازه زمانی طولانی تری روایت شوند.

سیدمحمد رضا
خردمندان
کارگردان

بانک جامع اطلاعات سینمای ایران

sourehcinema سوره سینما

در گفتگو با منتقدین و نویسندگان سینمایی عنوان شد:

بانک جامع اطلاعات سینمای ایران گنجینه‌ای ارزشمند و مرجعی قابل استناد

خواهد بود. وی با بیان اینکه گردآوری چنین اطلاعاتی در بدو امر سهل الوصول به نظر می‌رسد یادآور می‌شود: اما وقتی نیک بنگریم، می‌بینیم درباره‌ی همین مسائل ابتدایی چندان اتفاق نظری وجود ندارد! شاهد بودیم که در چندین کتاب درباره سالروز تولد بازیگری که در قید حیات است، اعداد متفاوتی درج شده! با این نگاه تکلیف هنرمندانی که در قید حیات نیستند کاملاً مشخص است. آرتا اضافه می‌کند: با این مقدمه در رابطه با بانک جامع اطلاعات سینمای ایران (سایت سوره سینما) واقعیت این است اگر دست اندرکاران این سایت چنین هدفی را دنبال می‌کنند که تمامی اطلاعات درباره سینمای ایران را جمع‌آوری کنند، کار بزرگی خواهند کرد. چون این کار یک روز و یک شب نیست. به نظر می‌رسد هر سایتی هم از عهده‌ی آن بر نمی‌آید، چون نه بودجه‌اش را دارد و نه نیروی انسانی که دلش برای سینما بسوزد و تمام وقت در خدمت آن باشد. حالا که حوزه هنری بودجه‌ای دارد و نیروی انسانی با انگیزه‌ی چه خوب که طرح نوئی بیفکند. وی تأکید می‌کند: برای توسعه و ارتقای این بانک صحت اطلاعات و استفاده از منابع دست اول ضروری است. ضمناً اگر سینمای قبل از انقلاب را هم اضافه کند خوب است. باین رویکرد، نگاهی به سر و شکل سایت انداختم، به نظر من بد نبود ولی کامل شدن اطلاعات آن زمان بر است.

این منتقد سینما معتقد است فقط لطفاً به سایت همچون خبرگزاری‌ها نگاه نکنید، بلکه مهم ارائه اطلاعات آرشیوی و پایه‌ای است که آن را از دیگر فضاها متمایز می‌کند.

حمید یادروچ از مستندسازان و منتقدین سینمایی هم سایت بانک جامع اطلاعات سینمایی برای خبرنگاران و اهالی رسانه سایتی نام آشنا و مرجع می‌داند و می‌گوید: از دیرباز تاکنون این سایت به عنوان منبعی قابل اعتماد مورد استفاده قرار می‌گرفته و می‌گیرد. این سایت با اطلاعات کاملی که در زمینه فیلم‌ها دارد به نویسندگان و خبرنگاران کمک می‌کند تا در تحلیل‌ها و نقدها از اطلاعات دقیقی استفاده کنند.

در یک جمع بندی می‌توان عنوان کرد با توجه به اینکه مرکز داده‌پردازی ویکی‌پدیا فاقد اعتبار علمی است؛ مقالات علمی در سایت ویکی‌پدیا در بسیاری از موارد کذب و فاقد اعتبار علمی است. سایت بانک جامعه سینمای ایران از مجموعه‌های روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری مهم‌ترین مرجع و منبع اطلاعاتی حال حاضر جامعه سینمایی کشور است.

این منتقد سینمایی با اشاره به اهمیت توسعه اطلاعات این مرجع سینمای ایران یادآور می‌شود: در برخی از بیوگرافی‌ها و پرونده فیلم‌ها عکس و متن وجود ندارد که با توجه به اینکه این تصاویر در دسترس هستند میتوان آپدیت کرد. برخی بیوگرافی‌ها بسیار کوتاه نوشته شده که باید با استفاده از کتب مرجع و سایر منابع آن را تکمیل کرد. در پرونده فیلم‌ها چون آرم سوره روی تصاویر درج شده به نظر برای محققین و جامعه مطبوعاتی باید تدابیری گذاشته شود که عکس با کیفیت آن مورد بهره‌برداری قرار گیرد. انتظاری که از این سایت مرجع می‌رود این است که کامل‌تر و به‌روزتر شود.

جبار آذین از دیگر منتقدان سینمایی یکی از اقدام‌های زیرساختی، مرجع و تاثیرگذار و تعیین کننده در عرصه فرهنگ و هنر و سینمای کشور را ایجاد بانک اطلاعاتی در خصوص سینمای ایران می‌داند و از این منظر حرکت سوره سینما، مهم، ارزشمند و شایسته توصیف می‌کند. وی معتقد است با توجه به نیاز سینما و سینماگران؛ و همچنین، مخاطبان به چنین مرجع، آن هم در شرایط آشفته‌ی مناسبات سینمایی، پراکندگی اخبار و اطلاعات و حتی نواقص بی‌شمار شبه بانک‌های کنونی، اقدام دوستان سوره را از جرمند و محترم بوده‌ی می‌تواند در تبیین تاریخ کتبی و تصویری سینمای ایران بویژه سینمای جمهوری اسلامی ایران توسط اهل پژوهش و مورخان و سینماگران کارآمد و تاثیرگذار باشد.

فرامرز روشنایی در این زمینه می‌گوید: از حق نگذریم، بانک اطلاعات سینمای ایران سوره مطمئن‌ترین مرجع فعلی در ارتباط با فعالین حوزه‌ی سینمای ایران است. به گفته وی لازم است منبع اطلاعاتی بانک اطلاعات، تیتراژ فیلم‌های سینمایی باشد که در چرخه‌ی اکران قرار می‌گیرند و در بعضی موارد فیلم‌هایی که هرگز در چرخه‌ی اکران قرار نگرفته‌اند در رزومه افراد قرار نگیرد. روشنایی خاطر نشان ساخت: باید توجه کنیم که در نشریات، بسیاری از تله فیلم‌ها به عنوان فیلم سینمایی معرفی شده‌اند. حتی بعضی از فیلم‌ها با وجودی که در جشنواره فیلم فجر بوده‌اند ولی امکان اکران برایشان فراهم نشده و وارد شبکه نمایش خانگی شده‌اند.

وی همچنین خواستار تقویت آرشیو عکس‌ها و پوسترها

این بانک اطلاعاتی سینما شد.

آرتا از نویسندگان و منتقدان سینمایی معتقد است داشتن اطلاعات اولیه و پایه‌ای در هر امری ضروری است؛ به ویژه در حوزه سینما که به دو بخش هنرمندان و فیلم‌ها قابل تقسیم‌اند و البته هر کدام زیرشاخه‌هایی هم دارند. گردآوری چنین اطلاعاتی اگر درست، دقیق و دست اول باشد، قطعاً در پژوهش‌ها، نقدها و غیره مدد رسان

سایت بانک جامع اطلاعات سینمای ایران قدیمی‌ترین مرجع و موثق‌ترین بانک اطلاعاتی پیرامون جامعه سینمایی کشور است.

به اذعان بسیاری از سینماگران و فعالان سینمایی این گنجینه اطلاعاتی تاکنون نقش و جایگاه تاثیرگذاری در معرفی استعدادها، ارتقاء آگاهی جامعه نسبت به سینماگران، معرفی توانایی‌ها و نیازمندی‌های متقابل، اطلاعات مرتبط با مراکز فرهنگی، هنری و تشکلهای صنفی و صنوف سینمایی، شناسایی جستواره‌های معتبر سینمایی و تامین نیازهای اطلاعاتی پژوهشگران، محققین و نمایندگان رسان‌های گروهی ایفا کرده است و از ظرفیت‌های بی‌بدیل در کشور است که سازمان سینمایی حوزه هنری متولی آن است.

سازمان سینمایی حوزه هنری که از پیشگامان و فعالان عرصه سینماست، در راستای بسط و گسترش فرهنگ سینمایی کشور در سال ۱۳۸۲ اقدام به سازمان دهی و احداث بانک جامع اطلاعات سینمای ایران نموده که خوشبختانه علاوه بر ایجاد محیطی سالم و مفید گامی بلند در این عرصه حساس و مهم فرهنگی برداشته است. پژوهش حلقه مفقوده بسیاری از فعالیت‌های فرهنگی و سینمایی کشور است و قطعاً، تقویت و توسعه بانک اطلاعاتی سازمان سینمایی حوزه هنری که بزرگ‌ترین مرجع اطلاعاتی سینمای کشور است می‌تواند پاسخگو و تامین کننده بسیاری از نیازها و ضرورت‌ها در این عرصه باشد.

سعید قطبی‌زاده از منتقدان سینمایی معتقد است بانک اطلاعات جامع سینمای ایران بهترین منبع مطمئن است.

وی می‌گوید: در فقر اطلاعاتی موجود از طرفی، و همچنین وفور اطلاعات ناقص و گاه پراشکال و آشفته‌ی، سایت سوره از معدود منابعی است که با اطمینان می‌توان به آن مراجعه کرد.

وی ادامه می‌دهد: این امید و انتظار وجود دارد که در شرایط آتی به دور از جناح بندی‌های سیاسی و؛ هم این روند ادامه داشته باشد و اطلاعات روز به روز تکمیل شده‌تر در اختیار مخاطبان قرار گیرد.

در همین رابطه کیوان کشوریان عضو شورای مرکزی انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی می‌گوید: بانک جامع اطلاعات سینمای ایران سایت خوبی هست اما به طور طبیعی حاوی ایرادات و ضعف‌هایی نیز است که باید اصلاح شود.

به اعتقاد وی، یکی از نکات بسیار خوب سایت عدم حذف اطلاعات سینمای ایران در قیل از انقلاب است که یکی از امتیازات مهم این سایت بشمار می‌آید.

علیرضا تابش در گفتگو با «سوره سینما» عنوان کرد:

بانک جامع اطلاعات سینمای ایران مانع از فراموشی نام اهالی سینماست

مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی معتقد است: سینمای ایران به عنوان یک صنعت بزرگ همواره با این تهدید روبرو بود که نام زحمت کشانش در هیچ منبعی ثبت نشود، اما سایت بانک اطلاعات جامع سینمای ایران «سوره سینما» مانع از این مسئله شد.

علیرضا تابش ضمن بیان این مطلب عنوان کرد: بانک اطلاعات اهالی سینمای ایران «سوره سینما» تلاش قابل تقدیری است؛ در قالب یک سایت که در آن اطلاعات تمام فیلم‌ها از سال ۱۳۰۹ تا الان با تیتراژ کامل بارگذاری شده و تاریخچه جشنواره‌هایی مثل فجر، کودک، روستا، رشد، دفاع مقدس در آن موجود است و همچنین تصاویر فیلم‌های سینمایی قابل دسترسی است. هرچند این سایت برای رسیدن به جایگاه پژوهشی در حوزه سینما فاصله دارد اما بستارز شمندی برای پژوهشگران و جستجوگران حوزه اطلاعات سینمایی است.

وی ادامه داد: سینمای ایران به عنوان یک صنعت بزرگ همواره با این تهدید روبرو بود که نام زحمت کشان و کسانی که پشت دوربین فعالیت می‌کنند و یا کسانی که زندگی‌شان در تاریکی اماکنی چون لابراتوارها سپری شده، نامشان در هیچ منبعی ثبت نشود اما سایت «سوره سینما» با درج تیتراژ کامل فیلم‌ها این امکان را فراهم کرد تا نام این بزرگان و تلاشگران در تاریخ سینمای معاصر ثبت شود و از طرفی باعث شود که کسانی که در حوزه پژوهش نیازمند اطلاعات هستند، این خلا تا حدود زیادی مرتفع شود و نیاز پژوهشگران را تامین نماید.

تابش همچنین گفت: باید توجه داشت که این بانک اطلاعاتی و یا هر بانک اطلاعاتی دیگری باید مستند باشد و مورد رجوع اهالی و نهادهای سینمایی و فرهنگی قرار گیرد و در جنبه دیگر، یک بانک اطلاعاتی باید کاربردی باشد و اطلاعات آن در گردش باشد، چرا که میزان اعتبار یک بانک اطلاعاتی به ضریب در گردش بودن اطلاعات و میزان مراجعه و تنوع گروه‌های بهره‌بردار آن بستگی دارد.

مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی در پایان گفت: فکر می‌کنم با توجه به ورود نسل جوان و جدیدی از سینماگران (فیلم‌اولی‌ها)، رصد کردن این آثار و درج اطلاعات مربوط به آنها یکی از اولویتهای برای به روز رسانی «سوره سینما» محسوب می‌شود.

فراخوان روزرسانی اطلاعات سینماگران

دیگر خدمات این مرجع اطلاعاتی سینمای کشور است و فهرست کاملی از معرفی شرکت‌ها به همراه آدرس و شرح فعالیت‌ها در آن ارائه شده است. همچنین، اطلاعات مربوط به اعضای صنوف مختلف سینمایی در آن تهیه شده به عنوان مثال: آمار و اطلاعات تعداد چهار هزار و ۲۷ نویسنده، چهار هزار و ۵۲۲ بازیگر، سه هزار و ۸۱۴ تهیه‌کننده سینما قرار گرفته و آمار بقیه صنوف مثل صداپردار، منشی صحنه، تدوین و... نیز ارائه شده است.

حوزه هنری در راستای بسط و گسترش فرهنگ سینمایی کشور در سال ۱۳۸۲ اقدام به سازمان دهی و احداث بانک جامع اطلاعات سینمای ایران «سوره سینما» نموده که خوشبختانه علاوه بر ایجاد محیطی سالم و مفید گامی بلند در این عرصه حساس و مهم فرهنگی برداشته و قطعاً، تقویت و توسعه بانک اطلاعاتی سازمان سینمایی حوزه هنری به عنوان بزرگ‌ترین مرجع اطلاعاتی سینمای کشور و تامین‌کننده بسیاری از نیازها و ضرورت‌های پژوهشی و اطلاعاتی مستلزم تعامل و همکاری و مساعدت همه سینماگران کشور است.

مقاومت، جشنواره بین‌المللی فیلم رشد و... در این بانک گردآوری شده و پرونده فیلم‌های سینمایی به تفکیک سال تولید از ۱۳۰۹ تاکنون در آن ارائه شده است.

علاوه بر اطلاعات مربوط به ۳۲ هزار و ۴۳۹ سینماگر از سال ۱۳۰۹ در این بانک، سه هزار و ۵۰۷ پرونده فیلم شامل آلبوم عکس‌ها، خلاصه داستان و تیتراژ همچنین اطلاعات مربوط به ۷۶۵ شرکت و فیلم‌های تولید شده آن معرفی شده است. محتوای این بانک شامل: تاریخچه سینمای ایران، معرفی فیلم‌های ساخته شده ایرانی به همراه کلیه اطلاعات مربوط به آنها (عوامل فیلم، مشخصات فنی، خلاصه فیلم، بیوگرافی و سوابق هنری سینماگران ایرانی) از سال پیروزی انقلاب اسلامی تا کنون می‌باشد، بزرگترین گالری عکس سینمایی (شامل عکسهای صحنه، پشت صحنه و پوستر) برای فیلم‌ها، افراد و جشنواره‌ها، گزارش کامل از نتایج جشنواره‌های داخلی و بین‌المللی و رویدادهای روز آن، امکان دسترسی به اطلاعات روز سینماهای تهران به طور کامل، بخش آرشیو عکس شامل عکس فیلم، پشت صحنه فیلم و هنرمندان می‌شود.

دسترسی به اطلاعات شرکت‌های تولید و پخش از

کلیه سینماگران کشور می‌توانند به صورت متمرکز در بازه زمانی جشنواره فجر و در ادامه تا پایان سال جاری نسبت به تکمیل و روزرسانی اطلاعات پرونده خود و یا ثبت و تشکیل پرونده، اقدام نمایند.

این روزرسانی شامل پرونده افراد، موسسات سینمایی، جشنواره و فیلم‌ها است که تمامی صنوف سینمایی می‌توانند با مراجعه به سایت به آدرس:

www.sourehcinema.com/Default.aspx

و تکمیل فرم فراخوان اطلاعات خود را تکمیل کنند. سایت بانک اطلاعات سینمای ایران «سوره سینما» تنها بانک جامع اطلاعاتی سینماگران است که پرونده فیلم‌های تاریخ سینمای ایران از ابتدا تاکنون به همراه کلیه اطلاعات مربوط به آنها (عوامل فیلم، مشخصات فنی، خلاصه فیلم، بیوگرافی و سوابق هنری سینماگران ایرانی)، بزرگترین گالری عکس سینمایی (شامل عکس‌های صحنه، پشت صحنه و پوستر) برای فیلم‌ها، همچنین پرونده کامل جشنواره‌ها (شامل قوانین و مقررات، فیلم‌ها، جوایز، تصاویر و... مانند: جشنواره بین‌المللی فیلم فجر، جشنواره بین‌المللی فیلم کودک و نوجوان، جشن خانه سینما، جشنواره بین‌المللی فیلم

